

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ş İ İ R

HULKİ AKTUNÇ

Firak

Toplu Şiirler
1989-1999

HULKİ
AKTUNÇ
●
FİRAK

Y
K
Y

HULKİ AKTUNÇ

FİRAK

TOPLU ŞİİRLER
1989 - 1999

Sır Kâtibi
Işıkla Tarihçe
Adresim Aynalar
Şarkılar
İnsan Aşklarının Külüdür
İstiraplar Ansiklopedisi
Bir Şeyin Varoluşu

İSTANBUL

FİRAK

Toplu Şiirler

1989 -1999

Hulki Aktunç (1949, İstanbul). Günümüz şair ve yazarı. Askeri okullardaki orta ve lise yıllarından sonra İ.Ü. Hukuk Fakültesine girdi. Yükseköğrenimi sürdürmedi. Yazı yaşamı, dönemin önemli dergilerinden *Yeni Ufuklar*'da başladı (1968). İlk kitabı *Gidenler Dönmeyenler* ile TDK Öykü Ödülünü (1977), *Bir Çağ Yangını* romanı ile Abdi İpekçi Ödülünü (1981), *Bir Yer Göstericinin Hayatı* ile Yunus Nadi Öykü Ödülünü (1990) kazandı. 1976 sonrasında şiire özel bir ağırlık verdi. *İnsan Aşklarnın Külüdür* ile Halil Kocagöz Şiir Ödülünü (1994), *İstiraplar Ansiklopedisi* ile de Cemal Süreya Ödülünü aldı (1995). On yılı aşan bir çalışmanın ürünü olan *Büyük Argo Sözlüğü* (1990) gerek Türkiye'de, gerek yurt dışı Türkoloji çevrelerinde yoğun ilgi gördü. 1998, öyküye dönüş yılı oldu (*Güz Her Şeyi Bilir*).

Aktunç, kendisine özgü bir üslup geliştirdiği öykülerinde ve romanlarında, bir yandan ülkemiz düzyazı/anlatı geleneklerini günümüze doğru değerlendirirken, bir yandan da öncü anlatım denemelerine girer. Aktunç'un şiiri de bugünün insanında aradığı kendiliğinden-şiirsel-bakış'ın araştırılması ve saptanmasının peşindedir; şiirimizin henüz tükenmemiş olanaklarını sınaya sınaya gelişir ve yeni bir "şiirsel blok" yaratmaya yönelir. Denemeleri (*Erotology?*, 2000), içinde bulunduğumuz coğrafyanın kendisine özgü erotizmini çözümlemeye çalışan ilk yapıt sayılır. İki öyküsü, filme dönüştürülmüştür: "Aşka Kimse Yok" (yönetmen Osman Sınav), "Bir Yer Göstericinin Hayatı" (yönetmen Tülay Eratalay).

Yapıtları: Şiir: *Sır Kâtibi*, 1989; *Islıkla Tarihçe*, 1989; *Adresim Aynalar*, 1991; *Şarkılar*, 1992; *İnsan Aşklarnın Külüdür*, 1993; *İstiraplar Ansiklopedisi*, 1994; (Şiirlerinden bir seçme, şairin de katıldığı kolektif çeviri çalışmalarında, Theo Dorgan, Tony Curtis ve Orhan Koçak tarafından İngilizceye çevrildi: *Twelfth Song*, 12 *Şarkı*, 1998); *Bir Şeyin Varoluşu* (1999). Öykü: *Gidenler Dönmeyenler*, 1976; *Kurtarılmış Haziran*, 1977; *Ten ve Gölge*, 1985; *Bir Yer Göstericinin Hayatı*, 1989; *Güz Her Şeyi Bilir*, 1998.

Roman: *Bir Çağ Yangını*, 1981 (1995); *Son İki Eylül*, 1987; Deneme: *Erotology?* (2000); Sözlük: *Büyük Argo Sözlüğü*, 1990 (1998).

Yapı Kredi Yayınları - 1369
Şiir - 134

Fırak- Toplu Şiirler 1989-1999 / Hulki Aktunç

Kitap Editörü: Birhan Keskin
Düzelti: Birhan Keskin- Hulki Aktunç

Genel Tasarım: Faruk Ulay
Kapak Tasarımı: Nahide Dikel
Baskı: Şefik Matbaası

1. baskı: İstanbul, Ağustos 2000
ISBN 975-363-918-X

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2000

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.

Yapı Kredi Kültür Merkezi

İstiklal Caddesi No. 285 Beyoğlu 80050 İstanbul

Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23

<http://www.yapikrediyayinlari.com>

<http://www.shop.superonline.com/yky>

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://ranteey.org>

e-posta: ykykulture@ykykultur.com.tr

İçindekiler

SİR KÂTİBİ

- 13 • Denizin İlk Sözcüleri
- 14 • Büyük Tono
- 15 • Kaldırım Bilgesi
- 19 • Boza Akıntısı
- 20 • İlyas Miço
- 21 • Efendimiz
- 22 • Şam
- 22 • Huş Ağacını Dinlerken
- 23 • El-Ücra
- 24 • Cin Düğünü
- 25 • Düş Sunakları
- 29 • Belig
- 30 • Denizin Uçlarında
- 31 • Kül-Ülke
- 33 • Günnük
- 34 • Yarımada
- 36 • Turba
- 37 • Su, Mavi Maden
- 43 • Bin Dize
- 45 • Kısas-ı Kıssa
- 47 • Dokunak
- 48 • Anavasya
- 48 • Islak Saçlı Kadınlar

- 50 • Esna
- 52 • Salıhatı Nisvandan
Cumhuriyet
Meyhanesi
- 55 • Memento Mori
- 56 • Avara
- 57 • Kedi Kitabe
- 58 • Sır Kâtibi
- 60 • O Sadece
Bir Gölgeydi
- 62 • Tütün
- 62 • Katavasya
- 63 • Denizkızı Günceleri
- 66 • Son Sunu

ISLIKLA TARİHÇE

Hayalkâr Hüseyin

- 75 • Hayalkâr Hüseyin
Terzihanesi
- 76 • Makastar
- 77 • Hristo Teyeli
- 78 • Adaçayı
- 78 • Anoreksia Neurosa
- 79 • Kırk İğneler

- 80 • İki Ayakdaşlar
(Mukaddime)

Lapsus Calami

- 83 • Kandil Beni Onaylar
83 • Odunlukta
84 • Kısıklı Haremağaları
Evi
85 • Azınlık
86 • "B"

- 87 • Sorguç
88 • Karşı-Ses
89 • Tikel

- 90 • Üç Kimseler

Sorguç Şiirine Beş Gönderme

- 93 • Gerili
94 • Serkisof'un İçinde
94 • Ve...
95 • Yalvarırım Daha
Duygusal Bir Klorofil
Tasarımı

- 96 • Bükülüş

Dört Serüven

- 99 • Birinci Serüven
101 • İkinci Serüven
102 • Üçüncü Serüven
103 • Dördüncü Serüven

Yıpratılmış Aşk Şiirleri

- 107 • Mupere
108 • Yovanna
109 • Irak Bir Yanılsama
110 • Defterimdeki Süs
Çocuktun Sen Uzun
Yıllar Sonra da
Sevgilim Süs

- 110 • Damlar Damlalar

- 111 • Duygu Dört Numara

- 112 • Komşulara
112 • Mega Asvas
113 • Güllerin Özeti
113 • Altın Kesim
114 • Marilyn Monroe
115 • Lise Birden Ölüm

ADRESİM AYNALAR

**Bir Mahalle Şairinin
Büyük Defteri**

- 121 • Çan
122 • Sürecin Yırtıldığı Yer
123 • Yorgun Telve
124 • Yanılmış Ad
125 • Gül Devşirirken
126 • Üdî
127 • Yaşlı Nebatat
127 • Mahallim Mahalle
128 • Orta Hal
129 • Bizim Köşe
130 • Semaî
131 • Agenda Meum
132 • Alavere Gül
132 • Kedi Yalnızlığında
133 • Seri İlanlar, Kalbim,
İhaleler
134 • Ezaevi Çocukları
135 • Sessiz
136 • Gidiş
137 • Anla
137 • Gözyaşı Vadisi
138 • Dullar ve Umut
139 • Âcil ile Begonya
140 • Bir Takvim, Hepimizi...
141 • Aşerme

Bir Mahalle Şairinin

Küçük Defteri

- 145 • Kınalı'dan Sirkeci'ye
İnen Bay Misak İle
Küskün Bayan
Müzeyyen'in Destanı

Bir Mahalle Şairinin

Kuruntuları

- 153 • Kuruntular Defteri

ŞARKILAR

- 163 • Sunu
- 163 • Birinci Şarkı
- 164 • İkinci Şarkı
- 165 • Üçüncü Şarkı
- 166 • Dördüncü Şarkı
- 166 • Beşinci Şarkı
- 167 • Altıncı Şarkı
- 168 • Yedinci Şarkı
- 169 • Sekizinci Şarkı
- 170 • Dokuzuncu Şarkı
- 171 • Onuncu Şarkı
- 172 • On birinci Şarkı
- 173 • On ikinci Şarkı
- 174 • On üçüncü Şarkı
- 175 • On dördüncü Şarkı
- 176 • On beşinci Şarkı
- 176 • On altıncı Şarkı
- 177 • On yedinci Şarkı
- 177 • On sekizinci Şarkı
- 178 • On dokuzuncu Şarkı
- 179 • Yirminci Şarkı
- 180 • Yirmi birinci Şarkı
- 180 • Yirmi ikinci Şarkı
- 181 • Yirmi üçüncü Şarkı

- 182 • Yirmi dördüncü Şarkı
- 183 • Yirmi beşinci Şarkı
- 184 • Yirmi altıncı Şarkı
- 184 • Yirmi yedinci Şarkı
- 185 • Yirmi sekizinci Şarkı
- 185 • Yirmi dokuzuncu Şarkı
- 186 • Otuzuncu Şarkı
- 187 • Otuz birinci Şarkı
- 189 • Otuz ikinci Şarkı
- 190 • Otuz üçüncü Şarkı
- 190 • Otuz dördüncü Şarkı
- 191 • Otuz beşinci Şarkı
- 192 • Otuz altıncı Şarkı
- 193 • Otuz yedinci Şarkı
- 195 • Otuz sekizinci Şarkı
- 196 • Otuz dokuzuncu Şarkı
- 198 • Kırkıncı Şarkı
- 199 • Sonu

İNSAN AŞKLARININ KÜLÜDÜR

- 203 • Kalem ve Toprak
Göğüs Boşluğunda Yatağan-I
- 204 • Obruk
Arafiye-I
- 206 • Ben, Üst-Ben, Alt-Ben,
İd Bey vs. İçin
Göğüs Boşluğunda Yatağan-II
- 208 • Közler Hikmeti
Arafiye-II
- 209 • Sarışın Gezginler ve
Esmer Unutkanlar İçin
Cemre-I
- 212 • Belirdi Kandilleri
Atkestanesinin

Göğüs Boşluğunda Yatağan-III

213 • Parıltı

Arafiye-III

214 • Şair ile Terzinin Son
Provası İçin

Cemre-II

217 • Gecikmiş Bir Gül Ozanı

Göğüs Boşluğunda Yatağan-IV

218 • Tenha

Arafiye-IV

219 • Safyürek Kızlar ve
Safoğlanlar İçin

Cemre-III

221 • Sam Yeli

Göğüs Boşluğunda Yatağan-V

222 • Duravuran Fırtına

Arafiye-V

224 • İki Yaşayışlı Âşıklar İçin

Cemre-IV

226 • Bildiri

Göğüs Boşluğunda Yatağan-VI

227 • Yasavul Öyküsü

Arafiye-VI

229 • Mehyulâ'nın İki Ülkesi
Hakkında

Cemre-V

232 • Ölümle Nişanlı

Göğüs Boşluğunda Yatağan-VII

233 • Pazar Sonuçları

Arafiye-VII

236 • Aradenizin Mührü İçin

Cemre-VI

237 • Şişe, 5 Numara

Kadın Yalvaç Terekesi

238 • Tarihî Açıklama

239 • İlk Yaprak

240 • İkinci Yaprak

241 • Üçüncü Yaprak

242 • Dördüncü Yaprak

243 • Beşinci Yaprak

244 • Altıncı Yaprak

245 • Son Yaprak ve Cemre

ISTIRAPLAR ANSİKLOPEDİSİ

Birisi...Şiir

251 • İdim

252 • Aks

252 • Yeni Mimesis

Kimileri...Sönüyor

255 • Yankı

255 • Yankının Yankısı

Kan...Şiiri

259 • Ağu

259 • Duacık

259 • Islıklar

260 • Otuz Dokuz

260 • Kırk

260 • Uyarlık

261 • Yılan/kavi

261 • Zehrolsun Derunum Bu
Gece

261 • Takas

Sarsılan...Kanatlar

265 • Kasırğa

265 • Az Az

265 • Çergi

266 • Kült

266 • Sanrı Tanrı

267 • Küçük Göçler

267 • Kavl'öyledir

268 • 2 Temmuz

268 • Kanatları Alışır
Ter...Türet
271 • Yeni Maddeler
Makame...Beni
275 • Makame
278 • Fuga a l'arabesque
279 • Gacolar İmparatorluğu
282 • Yağmurun Derinliğinde
283 • Felsefe Taşı
284 • Aylandız Korusunda
Tanınmayan Şairler İçün
Küçük Tezkire...
287 • Bao-Du
289 • Samed
291 • Hildenheim
293 • Sevdavî
295 • Topal Kuli
297 • Mahyacı Salim
298 • Der Dellalyan
298 • Hemşire Nimet
299 • Karamanlı Ioannis
299 • Talât Kadıköy
299 • Hakîr

Oikonon...Kazandın

303 • Oikonon, I
303 • Oikonon, II
303 • Oikonon, III
Ev İçi...Kaneviçe
307 • Üç Vakit
307 • Gambit
308 • Öpüş
308 • Tavan
309 • Her Şey Kedidir
310 • Saklı Bakış
310 • Karşı Sağanak
311 • Çatı Yalnızı
311 • Evail
312 • Âhir
313 • Adak
Destançe...
317 • Kökler
317 • Aşısız Dallar
318 • Budak
319 • Omaca

323 • *BİR ŞEYİN VAROLUŞU*

Bu kitap, Semra'nındır.

SİR KÂTİBİ

1. Baskı: Şiir Atı Yayıncılık, İstanbul, 1989

DENİZİN İLK SÖZCÜLERİ

Ahşapla konuşuyordum
kuzey yelleri altında

O eski kalınlığıyla
tekne omurgasının

Eğrilerin suya vuran
iniltisiyle konuşuyordum

Gör dendi bana
sudan ne ayırdımız var bizim
ıslanırız bakınca suya

Mavi düşmanız
mavi sevişiriz onunla

Gör dendi
birazdan taşacak sevda
kollarına alacak seni

BÜYÜK TONUZ

Taş bir yanda
ve bir yanda demir

Tam sustuğu sanılır
vurur poyrazla

Konuşmaz denir
anlatır unuttuklarımızı

Diplerde bir yere
yapışmış bellek

Ah yaralı bellek
başka bir hayat istemez sana

KALDIRIM BİLGESİ

I

YOLUM UZAĞA

Böğürtlen ve zincir
seç birini
-Hayır diyor
kuşkulu ve sararmış
bir yeni zaman bilgisi

-Hayır geçtim o yoldan
ey şeytan seçeneği

-Böğürtlen çizmiş
ve kanatmış yazgımı

-Kendi zincirlerim
bağlamıyor beni

Şıkırtısı da
şarkılar gibi
sürünür yolum sıra

II

TAŞINDA KARANFİL GÖVEREN

Et bakalım adını
yolunu söyle
-Yolum diyor
o eşyalınız
kaldırım bilgisi

-Gazete altında yattım
ve göndersiz bir
vatanım var
bu parkta

-Güller bana susmuştur
ama yaban karanfilleri
kitabımda çok acı kokar

-Yolum uzağa
bütün sorguculardan
en uzağa yolum benim

III

YOSUN ORMANLARINDA

Kapılar sallanıyor nicedir
pencereler titriyor
ve bahçeden ıtır sökiyorlar
ile yaban karanfil

Ararken bakıyorlar
-Bu yosunlar da ne

-Açıkla diyorlar
bu yosunlar da ne
gizlenen kim
karanfil sandığımız
şimdi hangi denizde

Bir tirol iniyor
dinmez yürek üzre
her gece

Kuzgun karanlıkta da
yakamozdan dalarız
boğulma öğrenmeye

IV

SINA Kİ YAN

Aramam ve bulurum der
parkın dibindeki gölge

Yüreğimde bir yol
bir karanfil taşı
ve sina kendini
bir yosun ormanında

Sina da sor
seni saklarlar mı

-Yakalanmış ibretli
ve renkli bir fotoğraf ol
gazetelerin ilk sayfasında

V

SUÇLU MELEK

Yalnız mıyım
eğretiler de
dindiremiyor beni

-Biri odumdan ateş yaktı
ve küllerimi deşeledi biri

-İhvan idim
karanlık bir törende
sözlerimi ishakkuşu belledi

-Ben hep öldürüliyorum
hep kışlaktayım
hep kışlaktayım
boynumda bir yara var

-Başkasında konuşuyor
kendimde susuyorum
sınanmış bir ateşte

VI

DÜŞE YARGI

Ürettiğim ayak sesiydi.
Ücra ürettim. Sen de geldin.
Ve herkes geldi ve sordular.
Boynun hep böyle yara olmuş.
Sesten sözden göverirken
ne acıklıydım ben çok acıklıyım.
Sindi dünyanın lanet yağmurları
tenime. Bendeki gâvur su da aktı.
Gel de sorgula beni kara sahtiyan.
Düşlerindeki korkulu gulyabaniden
kurtul. Düş de göremeyeceksin
o meleğin suçlarına erince.

BOZA AKINTISI

Kar düşüyor
düş azıyor
çay komalı göğsüme
bir lifin yanı sıra

Üşüdüm ve uyudum
kar zamanıydı

Nar zamanı uyandım

Bir ben varım
sokak yasağında
ben başıma

Aktı bitti boza
satamam artık
ve bağırırım yalnızca
bozacıyı öldürmekle
kış bitmez diye

İLYAS MİÇO

Tuzlu suyun ağzında
kendin keser kamalar
pas ve sakınış

Kıyı boylarını gezdi
karanlık bir yürekle
bir gün diyeceğini kurdu
adını unutmadan

Yüzmeyi çırpıntıda bilmişti
tuz ocağıdır akciğerleri
on soluğuna bir harf sığar

Med cezir soyundandır
kucaklanmış öpülmüş
geri çekilinmiştir önünden

Adını hep kendin kesti unuttu

Islandı bakınca suya

EFENDİMİZ

‘bizi terk etmeyiniz
efendimiz’

Yedi bitirdi güneşi
yedi bitirdi batıda
yetmiş ilmek atarak
son şarap şişesine

Geçip gitti kıyıdan
geçip gitti batıya
kendine kendi soytarı
yüce efendi

Kendi çekti göndere
kendini kendi çekti
bir lodos akşamıydı
akşama akşam işte

Ölümüyle ölmedi
konuşan birinin ağzında
ıslanarak bakınca suya

ŞAM

Bir güz boyu uçtum
gülün kanatlarına değdim
akşam

Tırtıl gibiydim ya da
yeniyetme bir kurbağ

Sıkıldım ve gönendim dışımdan
içimden akşam

Sen ağıp git bu sevdadan
ben kanarım inim ıştır
ben akşam

HUŞ AĞACINI DİNLERKEN

Uzakta orda bir lamba sönüyor
bir dantel kararıyor
tığ diniyor

Gece
ey sürgün ışık

Her şeyin senin durgun anında
eseceği belli hamsin yellerinin
huş ağacı bir çığlıktır bir susuyor

Karanlık
ey sürgün ışık

Üvey anası denizin

EL-ÜCRA

Sözlerin yedi kulesi
 bir halicin aklıyla
 ne zaman topraktı
 ne zaman kıyı
 ne zaman aktı

Sözün dikey orduları
 denizkızı denizoğlu
 ne zaman dalgaydı
 ne zaman armoz
 ahşap hesapları

Alucra ceviz boyası
 mahfeli dut kurusu
 ne zaman eş kıldı
 ölümü boğulmaya
 anaforu zemheriye
 kalemi aşıya
 zekeri ıskarmoza
 devranı çarşıya
 ahşabı tekneye
 kabzayı yekeye
 bıyığı öpüşe
 mevsimi yanlışa
 kalbini kör oğula

Gürgen dişbudak atlası
 bir dondaki mika mandal
 göğüs karası but arası
 her şey bir şeye dönüştü
 kıssaların kısası
 maksem sularıyla
 Alageyik sokakları
 anabasis ile katavasya
 birden karşı karşıya

CİN DÜĞÜNÜ

Yokum yokum ah burada burdayım
bir serseri karabatak ardında
yaralı ve Hafik'li kanburdayım

Yok ediyor beni hazin düğünler
yok bilemem seste mi suskuda mı
cinlerin yok ettiği santurdayım

Burdaydım ve tellerim yok tınladı
yokum yokum hiç burda aramayın
yite yite var olan bir surdayım

DÜŞ SUNAKLARI

Sığirtmaç

Geceyi izlerdim yalnız bu
kurak dere yatağında
ve izlediğim mırıldanır karşıda
Erkenciğim benim
sesi tiz ırmağım
susuzcuğum benim

Suları izlerdim sen de yoktun
kurak dere yatağında
ve mırıldanırdın karşımda
Erkenciğim benim
kim karıştı tenine
tez yüreklim benim

İkimizi izlerdim sen de gelirdin
gözleri derin sevgilim
sen de gelir söylerdin
Erkenciğim benim
belkilerim sankilerim çünkülerim benim
dur bakçığım işteciğim benim

Erinç

Haziranda düş görenin
uykusu şaşar
Uykusu şaşar
Ayevinden ışık çalar
kalbine ular
Kalbine ular

Bir yelpaze rüzgârıdır başka ne
sevdiğimin serin ince kolları

Serin ve ince

Aşk gelince ayevine konuktur
kucağından bir yüz bakar ıssız bahçeye
Issız ve bahçe

Şaşkın uyku şaşkın düşle çiftleşir
bir kedinin bir bahçeye inlediği bir anda

Bahçe ve kedi

Tırnakların sevdiğim tırnakların senin
dudakların tırnakların küçük bahçeler
tenimin erinci şaşar derin sularda
Erinç ve derin

Taşbaskı

Ellerinde yarı bitmiş
bir gökyüzü kasnağı
tutmaktadır

Gözleri taşbaskı
ve mavidir bu kadının
gelmiş gelecek
bütün imgeler
orada parçalanmıştır

Bu kadın bir sakayı
beklemektedir
ve saka da
tozdünya bir yolda
kısrak tüketir

Gözleri taşbaskı
ve kapalıdır bu kadının
bütün imgeler adına
kördür ve suskun

Beklediği kapıdadır
bu kadının
göksüz kalmıştır
yaz sıcağı damacanalarda
içinde boğulmaktadır
Gözleri taşbaskı
ve ölümdür bu kadın
bütün imgeler
ölü bir erkek
zihninde söner

İkileme

Söyle
sarı yağmurların
dindiğini de bana
Sarı yağmurlar dindi
sözlerim de dindi ama

İnce uzun aylandız dalı
yağmur anaforlarında
Yağmur anaforlarında
yüreği kavrulmuş tuzla

İnce hüznün aylandız dalı
filizim toz parça
söyle sarı yağmurların
bittiğini bana
Düşler de kurudu ama

Geçip gittiğini söyle yine de
 ögle vakitlerindeki karanlığın
 çekip gittiğini söyle
 tan vakitlerindeki kara kanadın
 son kez çırpındığını anlat bana
 Dindi sarı yağmur
 ve aşkı koyup gitti alnıma
 yok olarak kavuşacağım ona

Sığırtmaç

Fırtına sahip çık bana
 ayaklarımı savur yolumu yitir
 birkaç düş saklı kalsın yalnızca
 Hangi düşler sığırtmaç
 tan yelleriyle esen mi
 geceyle yanan
 pervaneler mi yoksa

Fırtına sahip çık bana
 görülmemiş birkaç düş
 sakla sunağında
 tan ve gece arasında
 sarkaç kalbim
 düşe kalka
 Yeni düşler sığırtmaç
 bilmem hangi dere yatağında

Fırtına sahip çık bana
 kalbim artık dupduru
 kuru çakıl yataklarında

BELİÇ

Işığın gümbürtüsüyle
doluyor su

Güçsüz su
tepegöz su

Yanım yörem kara dalga
içim koyu rum ateşi

Senden ıraklamışım
küreklerim öldürür beni
senden ıraklamışım
dokuz bin kürek gidimi

Elinde iğleri sevdanın
ve eski kınalar taşıyan
büyük bir top yürek

Eğirip duruyorsun içimi

DENİZİN UÇLARINDA

Aşı boyası bul bana
yedegine koy teknemin

Boyanacak tahtanın damarı
bileğimde zonkluyor

Irmağı göster bana
denize vardığı yeri

Dar geçidi yüreğimin
sevdayla aşılır belki

Birkaç nirengi uzaklarda
gözlerimin acıyla belerdiği

Onlar bile bırakıp gider
tanış rüzgârlar yolla bana

KÜL-ÜLKE

İnsan sise uyanmaz ey kent
sis bahçeye uyanır

Duyarlıdır kül ve duman
ıssız ülkeye

Kim bilir ne poyraz yoksunu
dur o sis lodos öksüzüdür o
sis uyak topal yürek şaşkın
dır o sis sarmani ve solgun

Kent yalnız ve yalnızca bir
mostradır o bastığında yanlıştır
yanmıştır o indiğinde gülleri küldür

Bir kan külü gövdem
köz ülkesi ülkemdir
o sise yok olurken

Sis biter biri
hâlâ ıssız kalır

Ben bu kül-ülkeye öteden
öte vurgun beri vurgun
ateşim kor kül özler
külüm kan külü gövdem

Kül-ülkeye gül-ülkeden
kefen taç biçerim

İçerim desem uyak sevmem
çekerim göztaşı şarap
sizden sisten üzülürüm
tekü تنها kalırım

Uzun sözden kısalırım
inlerim sevda ininde
günden gece alırım
sise çan değişirim
can değişir ve izsiz
izinsiz kalırım

Karşıdan bakan kadın
kıs dizelere sığmazsın sen
uzun dizeler de sızdır
kimseler almaz

Karşıda bakan benim
bu köz ülkeyi yok eden
karşısında susan benim

Gövde benim ter de ben
seviş benim yalnızım

Bazı şarkılardan başka
ülke yok bana
bazı küllerden başka gül
yok buradayım ıssızım

Sanırım bu güz erkenden kış şarkıları
söylemektedir günler sis cemaat derlemektedir
eşim olan kara is benden ten bedeli istiyor
olanlara tarih fi bindokuzyüzseksenbeştir

GÜNNÜK

Yanık
seslerin düştüğü
bir avluda
konuşuyor fonografıyla

Sıçırıyor bir yarka
'ah réalité' diyor
mırıltıyla fonografına

Ada tutaraklı bir toprak
olmuştur her zaman
kâra giysilere bürünür
panayır ayları bile
bir kuş bile söyleşir
o ıssız fonografla

Madamın sekizinci hayatında
bir taş plak olduğu belirtilir
kilise avlularında

YARIMADA

I

O ipekten duyargalar
ah o yadsınan her şey
udi Hırant'ın bile
yanıldığı eski gam

Şimdi ben burada
genç bir çınar ile
karşı be karşı
ölüm yetinmedeyim

Kurşun bırakıldı canıma
tan ağarsın diye mırıldanan
biriydin yanlış tünedim

Tan ağarsa
kaçık çorap uyluklara
kadim rüzgârlarla

II

Eger sesler
seslerim olsa

Yırtık bir el yazması
ve Kerem bakışlı
kenarsuyu

Eger harfler
nicedir bir başına
ve kederden el alsa
yalnız

Aynalar sarsılsa
sarsılıp da
sim dökse ayna

Erken yaşlananların
sofyân şarkısında

III

Ki göğsüme kara kuş konar
ve kalbimde sim döker ayna

Bu zamanda çok yorulur
çiçeğe duran yazma

Alkış kuş kanadından
ağı dost testisinden
ve göynüm
ah zedeli mina

Vardığım yer
münzevi bir
yarım
ada

TURBA

Behçet Necatigil'in anısına

Gördümler duydumlar sevdimler üst üste
çürümüş kokuşmuş kurutulmuş birçok edim
kimler anlar kalplerinden birikenleri
yaralar saralar kolalı döl birikimleri

Ah minel şi'r beklenmeyen yazısı evin
sarpasarmış bir aşkın uyak düzeneği
rediflerin yargısı nakaratlar karası
turba-toprak bir ülkenin sunduğu mevsim

Dışta sokak içte çıkmaz ermiş dönemeç
gönle müşteri duranın yanık izleri
turba turba çoğalan hep kıyıda
o en yakın gölleri çin-uzak kılan

SU, MAVİ MADEN

I

Menzillerimiz

Cehennem közüyle
yeşil kevserle
araf olandır onlar

Magrıp! İşte bir yarıyıl
başkalarından bıktım
sevmedim kendimi de
ve sararmış gemilerdim
yaban demiryerleri

Maşrık! İşte bir menzil
büyülü yalnızlardır yolcuları
kendine gitmek isteyenlerdir
hepsi

Ah menzillerimiz
ki hep yarım kaldı

Başka döneyler çıktı bize
her biri
garip düşlerin biri

II

Kıyılarını arayıp duran
birilerinin sesleri

Kıyılarını arayıp duran
küçük konuşmaların sesleri

III

Mermer denizi orsa!
 bu eski ve büyük göl dibi
 mercanlarını emiyor kendisinin
 bir boşluğa akıyor
 ve dolduruyor kendisini

Bak etleri ışıyor işte
 bir nakaratın vuruşu gibi
 kirece düşüyor art arda

Ben battığım
 tenhalığımı
 kimseye anlatamam

Başkalarıyla giderler
 yapayalnız dönerler
 unuttukları kıyıya

Bakınca suya

IV

Sığların öğretisi
 yeni ezgi
 arebesk bir bahnemenin
 utanmış yalnızı

Kopuk şamandırada
 birazdan delinecek
 vuruk

Yol yâdın gitmediğine
 dikeltmeye bayrağını

Haritanı çıkaramaz hiç kimse
 yılıkırlarla gezdiğinden beri

V

Bak canları zühredir şimdi
geceye varmakta gülleri

Bırakıldı kovuklara
sarı kendirleri yanık başları

Sudur nedeni

İkisi de tutuldu
ikisinde birbirinin nedeni

VI

Yazgı çırpıntısı
yitiyor dedikleri

Ey yazgı şarkın söylenir
her gün senin de
sen ayaklarının altında

Alışkın eşi suların
kırmızı fırtınası tenin
bilinmez sevdiği

Aradığı da bulunmaz
çağ öte gün beri

VII

Kızarıp erir bir mih
adı altın diye çıkmıştı

Su der
aşk ey (ey bâkir su)
hüzn ey (ey aykırı su)
su su ey mavi maden

VIII

Bizim bazı teknelerimiz
batış yeri arar

Taşlar yaralar
karnında yosun kefenleri

Bir dalgayı söylüyor
içinden geçirerek
rüzgârlar bahsi
Bunu İsrafil tayfa
göğsüne kalafatladı

Göğsüme bir tanyeri

IX

Suya tapu kodular
kâğıttır ölümleri

X

Kara dalyan ince demir
parçalanmış pervane
yarın da buralarda
kendimizle dururuz
Reis gençken
aykırı bahriyeliydi

Reis bizi koma burda
reis ekmek kurusu
reis küf bile bitti

Kalım mevsimleri döndü
reis ölüm mevsimi

XI

Ey kayalığa koyduğum nişan
artık nerde görürüz
birbirimizi

XII

Bir su güder beni
belvermiş direği
günlerin

Altta aynaya yakın
bir delik
su açar su kapatır

Gömleğimi yırttım
esrik bıçağımla
tıktım suyun gelimine

Uzakta suda

Eski bir döşeğin
kanına bulanmış suda

Zeytinyağıyla meshedilmiş
o hep yarımkan sevda
Bırakıldı kendini öldürmeye
bıçakla güdüldü içi

Uzakta sularda

Deniz de bendim kıyı da
gelin yağmasına yüreğin
kucaklanıyor her yerde
ama sevilmez dedikleri

XIII

Selim'e

Avara tahta
kimsen yok şimdi
hadi kapıl sulara
yitir kendini

BİN DİZE

-Rakam ve harf birden tersyüz olduydu.
Kendisiyle halvette, dedilerdi.
Gövdesinde in oyduydu o akşam.

Yeni Hayyam küçük bir şarap çanağına
parmağını batırıyordu sızlanarak
böyle başlamıştı büyük serüvenine
ve çıkarmadığı parmağıyla çanaktan

Bir ırmağa girmişti Merv'in oralarda
akmıştı kütükleriyle yakın Basra'nın
ve düşünüyorken mim harfindeki gizi
anardı üç pembeliğini Şehriyâr'ın

Koyu gözlü şin ve yâ uzun mu uzundu
elf bu şiirlere giremezdi suskundu
etekleri etekleriydi Şehriyâr'ın
o ırmaklardan da kıvrım köpük ve azgın

Borca şarap alacaktı sarı Huseyn'den
bile eteklerinden şu kum göğüslerin
gözleyecekti bir duldadan Şehriyâr'ı
borca aşk olmaz demişti sararmış Huseyn

Yürüdü rakam düşündü mahzun ve kösnük
gördü batmıştı dikenini ceylan karnına
yanıttır evet öyledir borca aşk olmaz
tis'a girdi varoşlarına Şehriyâr'ın

Çanak orda ısırdı gölgesiyle aşkın
ve ceylanlar suya iner ürkekliğinden
ve ceylanlar eşinirdi esrikliğinden
bir gövdede inler oyan o uzun akşam

Budur dedi müthiş akıntısıyla efyûn
Huseyn uzatıverdiydi toprak tastadır
morarmış durur rengi küçük ölümlerle
değdiği yerededir etiyile Şehriyâr'ın

Ve öyledir dedi düşmesi dokuz haçın
suda kurduğu evrendir yosun ve çakıl
ve sureleri elbet inecektir dedi
titremeyi kestiği anda Şehriyâr'ın

Kumral tüyler bırakmıştır su kıyısında
ürpertiyile ardına bakardı ceylanın
karnındaki funda sığınağımdır dedi
gölgesiyle yayılınca toprak çanağın

Bu sözleri sustu göğse bıraktı sonra
uçtu akşam ehabili damlalarıyla
kırmızı böcekler avladı soluklarıyla
buluştu dişi dişleriyle Şehriyâr'ın

Alıp sakla bu toprak tası dedi kıza
şarap günün birinde egemen olacak
rengi ya tadı ya esrikliğiyle ya da
buluşacaksın kendi gövdenle yarın

Bir koyağa battı artık perişan uzak
çok sevilmiş bacaklarıyla Şehriyâr'dan
derin baktı yastıkta sûretine kızın
düşündüğü bin dizinin en uzunundan

KISAS-I KISSA

Kuzgunkılıcı
moğol değmemiş
bir kızlıktı
eski dünyada

Kızılıktı
diye yazılmış

Saçları salt
esriyince kesilir

Kuyusuna
ibrişimle inilmiş

Akrep sesi duyunca
mişli bir geçmişti
başının hulyası

Unutmayın külhan toyları
kuzgun rengi kanadına kısastı

Sesi bir memenin misillemesi
dudakları bir boynun ilk muskası

Özsuyu Nil'ler salgını
koyu rüzgârlar diner
dinlenir kalçalarında

Dur diyen durdurak olur
pöç kemiğinde hezar tüy
bir gülcüğe bakakalır

Unutmayın külhan toyları
gül sapına kısastı

Doru kuğu beli yay
günahlıdır

Oyluğu kumral kalaba
tamahlıdır

Gögsü aşk tutanağı
kucaklıdır

Yağmur düşen arduvazdır
koyaklıdır

Tiryaki sabahsızdır
yatılıdır

Ut için söz keser
utanamıyor

Unutmayın külhan toyları
tüy bıçağa kısastı

Kum ormanı remil
dalga patlayışını
anlatmaktaydı

Ses mayası çığlık
kan kanal yankı

Akrebin beyliğine
vakanüvis olmuş
Çolak Hişam
ötre ile kendini
üstün ile kubbeyi
esre ile kor külhanı
sezmişti

Unutmazdı
kıssa kıssaya kısas vurur

Unutmayın külhan toyları
akrep kendi hukukuyla vurulur

DOKUNAK

Toprağa ve küle üzülüyorum
ıssız bir geçit oluyorum
dağ başlarında

Bir çerçi inliyor
ay da bakıyor yamacımda

Renk biriktiriyorum
kan ve limon
ah diyor çerçi
alıcıları vardır onların da

Bu güz eskilerinden
daha çok benziyor
bir güz fotoğrafına

Önde kırık bir kahverengi
ardında eski bahçe daima

Ve bir kızçocuk koşuyor
yaşı sekiz
saçları kerimanhalis

Hayatı sepya

ANAVASYA

Toprak sıla
deniz gurbet
sanmayın

Deniz dünya
kara Yemen'dir bana

ISLAK SAÇLI KADINLAR

I

Geveze yürek
yalın bir düş
arar kendine

Genzi ateş sözleri su

Bir saksının türediği ilk balkon
bir küpenin salındığı ilk kulak
bir güncenin başladığı o satır
satırlarla karmaşacak şu yalın hayat

Bir başlangıç
arar kendine

II

Manastır gidişli toprak dolambaç
kıyılara inişli erik yokuşlar
ıssız incir karanlık dut yaban dut

Serin yataklar
arar kendine

Genzi ateş sözleri su

Yarım deniz limon güneş
bir düşte eksileduran
basamağını arar

III

Islak saçlı kadınlar
bir ayazma bir yunak içinde
katıl bana diye uyurlar

Dağınık yürek yalın bir düşüş
peşindedir etekleri ıslak

Etekleri kan ıslak
karmaşık hayat

Islak saçlı kadınlar
benzi ateş gözleri su

ESNA

Gün gelir kırar zamanı
o incemiş dalından
adını cadde ırmaklarında
unutmuş bir muvakkit

Soluk ve düş resmiyle
andığı bir kadını
yaralar ve yok olur

Yelek cebinde karanfil

Bir karanfil izlenimi
yalnız o

Ana caddeleri hiç seven
arka sokakları çok sevmeyen
ve tutkun
arka kapı türkülerine
bir çıkmaza yürekli

Kırık zamanları toplar

Zihni zemberek deposu
bitik küçük çark ölüsü
bir hüznün dişlicikleri
bağrı ateş çevrik akrep
yelkovan Ayandon günü
nabzının turkuvaz göğü

Yelek cebinde zincir

Üzerlik yelek cebinde
ocağında adaçayı
kalbinde aksak bir zil

Çalmıyor zamanın sesi
uzaktan bakıyor belki

Ceplerinde kırık zaman

Aşka bir esnası yoktu
kepengini tün kapadı
küstü sustu resme baktı
uzandı o gözü öptü

Yelek cebinde kendi

SALİHATİ NİSVANDAN CUMHURİYET MEYHANESİ

*Aliye Berger'in ve
Danyal Topatan'ın anıları için*

Ey kavmimin çiçeği
ey kalbimin orağı
sana benden
günler boyu
ebru akardı

Bihzad çiçekleri açardı
unuttuğum o bahçende
geri durmuş
bu küheylan
aşkı aşardı

Birileri bir kayıbı arardı
demir taramış sandal gibi
sular sevip götürmüş kayıp
bir nirengi
su şaşırtır
ebru akardı

Kader. Aşk. Zafer. Baht. Ölüm. Servet. Ayrılık.
Kanunlarımız bir bunları söylüyor eşele de bak
ve bir ufak bir roka ve baharatlı kırmızı turp
ve beyaz peynir ve çingen palamut
çünkü bizim buramız Cumhuriyet meyhanesi
kalbini kuşan da öyle çok bu masaya
Ferda'nın da kalçalarını unut
yüzünün hüznünü ezberine al

Turpları sen yıka Seyfi aşkı da ben böleyim
 böğrümü ben deşeyim sen de bilet kesersin
 dur bir elif çekeyim kalan rakıya
 elvahperest Aliye Berger de görsün
 ölmeden önceki yüzüyle de Danyal Topatan
 esrara meyledenlerin sonuncusu gibi kalsın

Mevsimimiz lise bir
 ey kalbimin orağı
 camdaki kız
 sabah yakın
 görülen düş

Otuzbirden aşka düşüş
 unuttuğum o bahçende
 cebimde vizta
 kalbime hapis
 aya bir görüş

Kasıkların ki nasıl üşümüş
 giydiği de yakışmıyor
 ben camlara bakmayınca
 zulamda saklıdır
 sınavda baktığım
 beş dersten öpüş

Danyal'dır hep duvardadır sırtı
 kireç badanalıdır laci ceketi
 gözleri görmekten kaçır beriye
 ya sen gel bu masaya ya da ben kederimi
 kederim bir buçuktur yollasam sana
 şarabına göztaş olur aşka da kezzap
 sigara yakarsın

Aliyanım da eksilmez bu tuzaktan
boynunda dünyalar asılı çingili püskül
Aliyanım zıt ışıhta oturmaz
Danyal'a duvar olan meyhan köşesi
pencere olur ona
gölgesini talaş dökük betonlara resmeder
alacaklı kalmaz o pencere
tek o burda içmeyi unutmasın

Garson Kulaksız da bizden
bir Zaza'yla oyar durur bileklerini
en birinci o intihar eder
meyhane baskılarında
altı dokuz baksın

İki hayat tek ölüm
aldığım not bu
ebru döktüm aykırı
rakı içtim elifsiz
eğri yürüdüm

Aliyanım Danyal ve ben
bir de Kulaksız
indik Beyoğlu'ymuş
çıktık Aksaray

Gece zaten bütün kızlar
o camdaki kız

MEMENTO MORİ

Rakıda vâdi dumanı

erken yaşamak adına

O ki sevdalar üzerinde olsun
rakıya bir başka gülümser idi
kalık rakıdaki anason billurları
vardır ya kırağı ve kar ve yağmur
öyle öyle yağıyordu onun başına

Sabahları sarı safran

erken yaşamak adına

Fısıldardı ben de bir özge ahlâk
adına kuşlar çıkardıydım bu göğ
ve göğ mekânları buyurdulardı ki
seni şemsi yanmış ve yıkılmış turna

Amil nitrat bütıl nitrat

erken yaşamak adına

Yollarda yollarında en eski tenin
genişletme çabaları büyük çabaları
önemle sürdürülmekte niçin sürmesin
Bizans bir menfezdi ve bizler birer
menfez olmasakdı kuşatamazdık onu

Tatlı gışa ah ey tatlı gışa

pembe kanın işliğı tatlı gışa

Zaman zaman doğrudur lanetlenmişimdir
ve melunum ben sizin damarlarınızda
ve melunum ve melundukça kaçmıyorum
işte menfez ve kör tarih benle alın alına

AVARA

Dünyaya çekül düşüren bir adam vardı
Boynunu çok uzun efsanelerde asardı

Nedir kıyıları örten bu akşamüstü
-Kuşlar yalnız onlarda yansıyan
o eski sesler

Döner dolaşır ay
siner ışıdır ay-
nı yere firar
aynı yere döner

Hangi saradır susuzluğumla ıslanır
-Albümler çöplüklerden derlendi
gövdeleri bitkin giysileri ıslak

Açar göğsünü ay
bekler sözümü ay-
nı yere susar
aynı kum konuşur

Seslere tarih düşüren toy karabasan
-Kerempede kaldım ötesi kumdur
su kendi seleninden ses biçti bana

Ateşlere iner ay
bekler alevi ay-
nı yere yanar
aynı taş konuşur

Kızgın kıyı can üşünmez sahradan
-Yosun çöl korkusundadır
teknem avara

Yalın yankıdır ay
mumdan yaşanır ay-
nı ışıık söner
aynı gün biter

KEDİ KİTABE

Uşu için

Pustu canımın kedisi
pençesinde yarım yırtık
bir akşamın ölüsüyle
sustu canımın kedisi

İndi gömü yazısına
kapkaranlık bir pencere
kanatlandı canımın kedisi
bındı mezar yazısına

Döndü vanlı gövdesiyle
tüyü toprak gözleri gök
söndü canımın kedisi

SİR KÂTİBİ

Gitmekli yüzün, ah o gitmekli yüzün.
 Alnımı dayadığım taş gözlü borda.
 Bir keşiş otururdu liman makamında.
 Eli bir an Marmara, bir an Basra.

İlyas Miço diye andılar beni.
 Her şey birden değişti yengeç yılında.
 Her menzili kaplar sandığın kara,
 gezginlere bir yarımada, toz vatan;
 denizden bak: Hartası suya gömülü ada.

Tayfalar sıradaydı.
 Yazılımda, kapıda.
 Kâğıtta bir eksik vardı
 benden başka.

Yengeç yılı seferi
 on defter tuttu.
 Hepsini yakmışlar kayalıklarda.

Birkaç sayfa kurtaran İsrail tayfa
şarabî hayatı anlattı bana.
Liman reisine sır kâtibi olmuşum
seferden sonra.

Kırk yıl yaşadı ve anlattı:
Liman reisi evlendirmiş beni
orya kızıyla. Karorya!
Saçları kumral, ağzı kupa.
İçip firara başlamışım
sefer yeniden yazıldığında.

Gitmekli yüzüm, ah firarlı yüzüm.

Bin şiir düz şaraba,
ancak biri bin şiirin şiiri.
O da yakılıp gidendir
diyordu orya ana.

O SADECE BİR GÖLGEYDİ

Ey nesnesiz gölgeler
sizden yalın sizden büyük
yalnızlık olur mu

Ertelenmiş bir bâkireyle
geçkin bir ikindinin
balkonunda
tanıştıktı sizlerle

Ben ikindi olsaydım
canım tüterdi o balkonda
sorun anlara

Nasıl kavuşurum size
ey nesnesiz gölgeler

Ey nesnesiz gölgeler
ben kalbini araştırdımdı
sizin sonsuz sayvanınızda

Tenimin semtinde
aşk bulamadımdı o sıra
ben ne galizdim
ve ne kölecan
sorun onlara

Kendine cellat duran
boynunu aklamaz da

Ve semtim oldunuzdu siz
ey nesnesiz gölgeler

İy nesnesiz gölgeler
hayat göğsümün kıyısına
bir alkol buğusu
ve deli kan
kor gider o kedi hayat

Adımım eşiğe döner
kolum bir masaya
ve bacaklarım da
Uskûdar'da teneşir

Onlara sor
bileğime toprak
kasığıma asfalt
ve boynuma
ilmekten bir hamaylı

Terk ettiğim ben
kimleri terk eder ki
ey nesnesiz gölgeler

İ'n nesnesiz gölgeler
bir gün Galata sırtlarında
çalınacak nefir

Limanda yedi kat liman
bulunacak yedi kat veda

Celladıyla birlikte
kaçacağım ben de

Size geleceğim yine
ey nesnesiz gölgeler

TÜTÜN

Orsa! Sevdaya
 şimdi bir sığırtmaç yıldızı
 tam alnımın doğrusunda
 yalılar ülkeler
 bir lagün

Dar yerdi geçtim
 kolladım karnını dalgaların

Kıyıda susmuş bıçkı
 ötesinde senin dumanların
 ve asmışsın dizi dizi
 ve tütünüm kurur kurur
 beklerdi beni

Bekler aldanırdı
 şarapla yıkanmış zaman

KATAVASYA

Bir su sonsuz odaları karalar birden
 taşlıklarda sofalarda gölgeler siner
 bir gölgekâr inlemeye başlar şiirden
 dışarda yağmur sesleri aniden diner

Fırtınanın ışıkları da aydınlatır
 yanıltılmış mumlarıyla bütün bir şehri
 bir ışık bir ayazmadan kopar da gider
 anavasyada düşünür yağmurdan nehri

Çini duyarlığı sarkar mavi geceden
 renge bukağ vuran gök tuz parça olur
 dua döner varılmamış bir dönenceden
 heceler kurur soluklar konuşur

DENİZKIZI GÜNCELERİ

-Anneannem ki
bir ada idi-

Yazılı kaynaklarda olmuyor bunlar. Sözlerse koskoca adalar denizinde tutunacak kıyı bulmuyor. Sarılacak bir kavram vardı belki: Ona da zamanımızda bir ad bulunmuştu. Adı konulmadığı için yok olup gitmiş sayısız nesne, olgu, serüven, balık, adı konmadığı için özgürce yokoluşu tattı. Denizkızı ve günceleriyse, bir sözlenme çabasının kurbanı olmaktan son anda kurtarıldı. Başka ne vardı?

Denizlerde yazgı diye bir şey olmadığını bilen bilir. Orada sevda da yoktur aslında. Toprakla bordalanmanın bir kıpı öncesinde başlar sevda. Toprakta avara olmanın bir kıpı sonrasında da bitecektir. "Sarılacak bir kavram ha?" Neydi o peki? Çağlar önce yazılmış bazı koşuklara bir ozanın yakıştırmasından başka bir şey değildi: Mythopoesis, denmişti. Doğrudur belki de:

Tuzun suyla birlikte her şeyi pasla ve çürüyüşle yok ettiği bilinirken, mythos'lara ve poesis'e bir dölyatağının ısısı olur. Anneannem ki bir ada idi, annemin daha küçükken evden kaçtığı, benim de yarım yırtık günce yapraklarıyla sevda arandığım bir ada idi.

I

Ölmüşün saçları uzamaktadır
gitmişin dizleri titremektedir

Şu yolakta birisi yürümüş olmalı
birisi ilk kez mutlaka ve yalnız

Ah yakarılar anlam akarlarıydı
anlam da yalnız tınılarda mı yoksa

II

Boğazımda değişik ipler
at kılı kenevir ve misina
dizilir gövdelerim
şurdan şuraya

Yanılmasın
bazı sular
dalgalarda

Sürüldüm derinler avlağından
sürüldüm acılar avlağına

III

İklimlerin ayrı sesleri oluyormuş

Yazın sonsuz sızılarında
söz edilir yukarı sularda

Yunmuşun saçları çürümektedir
yüzmüşün yüzgeçleri koparılmakta

IV

Gizlenmek gariptir kanla

Yüreğinde öteberi saklamış
karnı sırtı kırık yama

Sevmişin kasıkları dağlanmaktadır
gizlenmek ne garip kanla

V

kızlar bana şarkı söylüyordu
diğer sözü duyup diriliyordum

Yunusun gözleri ürperiyordu
yüzüyordum gülüşünden uzakta

Aşkın eski beyaz suyunda
üzülmüşün üzüncü akıp durmakta

VI

Anneannem ki bir ada idi
uzak tepeler gülcüsü
manastırlar yatırcıklar bekçisi

Kuruyup incelmiş belini
dolaniyor yıldızevleri

Size kuytu koyaklar size
bana dönüşsüz kıstak

Rüzgâr yiyip yel içiyor
tabut başındaki tülbendi

VII

Yanaşmışın yüzünde uzaklar durur
ıramışın gözünde yol tuzakları

Sevmişim dağlanıyor kasıklarım
gönlüm sevda toprağına
uzun uzak yakar yakın

SON SUNU

Aynı şiir
birikir
bu ülkeye

İSLİKLA TARİHÇE

1. Baskı: 1000 Tane Yayınları, İstanbul, 1989

Her ilik bir ilmekmiş meğer onlara

e i i i i e i e e o a a
h r l k b r l m k m m g r n l r

(---/---/---4)

herilik birilmekmiş meğer onlara

VE...

Günler yıkanıp duruyor öteberiden
bir pipo akıyor bir çene bir şakak
bir düşyorumu süzülüp düşüyor yere
düşüyorum benden akanlarla birlikte

Ceplerimizde intihar istatistikleri
üşüyor ve ölüyorum benden akanlarla birlikte

Ceplerimizde intihar istatistikleri

5 Nisan 88

"Gerçekten iyi bir dünyası cümlesi,
iyi bir şiir dizesi olmalıdır,
değiştirilemez, bir şiir dizesi kadar
âhenk ve ritmikdir" (Flaubert)

--

Tırnu bes yıldır ter döküyorum.
İstediğim yere ulaştım sanıyorum
zaman zaman. Hayır. Belli de
şiiir, o anda boy gösteriyor.

Bir arkadaşına "ben şiirden hep
korktum," demiştim. "İyi ana,
bu gerilim çok olumlu etmiş,
yardımlarını," dedi (Orhan)

--

Kişi yazı bilinciyle ne kadar
sarmalarnız da olsa, yardımların
dışında - tam anlamıyla dışı da -
duramıyor. Bir saptana da Zhi'den
"Yaz dükkanınızda, hepsinde, aynı izleğin
tersi ve yüzü var: Karuşma ve
ayrılık Hep bu."

Şaşırdım. Gerçekten öyle. Bunlar
kendimle de karuşma ve ayrılıktı.

hayalkâr hüseyin

HAYALKÂR HÜSEYİN TERZİHANESİ

Kanat biçin masalını yitirmiş bir ankaya
Kanat biç ey makastar hezarrenk kuşlar adına

Kanat biç arka sokak ülkelerine dış kapılara
Kanat biç hiç çekinmeden sayıklayanlara

Kanat biç yüzüksüz kızlara nişanlılara
Kanat biç düş kaparı ak çarşafılara

Kanat biç kanat biç kanatlar biçin
Her şey suya saplanıyor kanat biçin

Kanat biçin içimizdeki büyük uzaklara

MAKASTAR

Biçki ve dikiş ve eleğimsağma
günler yine adaçayı kokuyor
okuduğum haberler hep parça başı
parça başı ölüm parça başı güz

Biçki ve dikiş ve meşhur sis
kendi gelmiş yonca rafta ürüyor
evlenebilir miyim mutlu olur mu
muyum mutlu olur mu sesim çok ince

Biçki ve dikiş ve Hristo teyeli
benim ankasız çocukluğum hiç ankasız
kız gülüşleri var yakalarımnda
ve gülüşleri o dişsiz teyellerin

Biçki ve dikiş ve intihar vakti
kalbimi avucunda sıkıyor günler
adaçayı kokuyor koca bir mevsim
mutlu olur muyum niye çok ince sesim

HRİSTO TEYELİ

İnce uzun sözleri bir akşam sesinin
kafesin tutkunu olmuş yarı kanarya
hiç başka ne demeli sapsarı bir hiç
yüksüğü çöpe atılmış ve iğnesizim

Bir adım ve üç adım ve sıcıyor tire
doku bende kasnak bende iğneden de
iğnedan yürek biçimli sapsarı bir hiç
yüksüğü çöpe atılmış ve iğnesizim

Teslim günü bütün hayat hep teslim günü
bana pot yapmayacak makber kim bilir nerde
bir mesirede çınlatıyor kalfam gazelini
yüksüğü çöpe atılmış ve iğnesizim

ADAÇAYI

Su kokuyor buğu kokuyor kiracı
Alaaddin sobası beni tutuyor
çekme kat bir hayat bu başka ne
sigara külleriym sanki sadece

Sokağımı kazdılar kaldırım kuyu
zaten bütün ahşabiyim bütün çıkmazım
sahipsiz ve günü geçmiş gazete
unutuş gülleriym sanki sadece

Pencere madmazel Janet ve kasnağı
açılan tül kapanan tül bir yudum
Atina'dan bir mektup gelmişti bu sabah
aşk cibinlik tülleriym sanki sadece

ANOREKSIA NEUROSA

Başka bir hayat kalmıyor bana
başlarım diye beklediklerim de
hep sönüm anlarıydı gecenin

İp tire kırnap ve sicim
ağ örüyor baktım herkes
bir ses sarkıyor tavandan bana
ölümünü onarmaya da yetmez

Buluşma ve ayrılıkla tükenir hayat
bir yenisi başlamaz da bitmez de

KIRK İĞNELER

Kırk terzi sevgili kardeş
kırk terzi ve sakalları onların
yazgısıdır su onları
ve kaçamayacakları
ve çaydır sakalı onların

Günlerin suları sevgili kardeş
sularımız ve suskuları onların
yazgısı topal gezmelerdir onların
ve göz açamayacakları
ve körelir ayak uçları onların

Şimdi de beygirler sevgili kardeş
beygirler ve eski benekleri onların
yazgısıdır kırık bilek onların
ve yaşamayacakları
ve ölsündür bakışları onların

Yaz gelir düğme susar kardeş
düğme de bir gizdir kardeş
gözkapakları ıslanmaz durur
ve yağmurlar gelsine kadar
bekler kardeş

Kırk iğneler ki kırık seslidir
düşmüş kirpik efsaneleri biter
ve teneşir sizi bekler orada
sırtın acı sıcaklığıyla

Esiridir onların

İKİ AYAKDAŞLAR (Mukaddime)

Hayalkâr Hüseyin'in tata günlerinde
yardak ve ortak birleşirdi efendim
makas ve rakkas ve pastav gibi

Bunlar efendim ramazan boyu
içkiyi bırakırlar ve o kahve senin
bu kahve benim bir hayata

Başlarıydı ve daha önce kimselerin
bilmediği oyunları bilirlerdi
hatta iki ayak üzre kıssa
ihtira eyleyen hoş melunlardı

Sesi ince olan Hacı Eyvad mahkûmu
kaba sesli çingeneyse Kargagöz'dür

Her ilik bir ilmekmiş meğer onlara

lapsus calami

I

KANDİL BENİ ONAYLAR

Yalnız bile duyumsamadığımda kendimi
denizlerle öyküler hanımlarla romanlar
sevda ve terlik ile randevu ve iktidar
hiç onaylamıyor kovuyorlardı beni

Yalnız bile duyumsamazsam kendimi
kandil titreyip der ki sonu intihar

İkrar bu gece de ışıyor yeşil pelerinde
dostlarım yapay sünger ve naylon ibrişim
ve birbiriyle beslenmiş elli kaput ölüsü

Gözyaşı vâdisinde mi duyumsardım kendimi
küçük bir şişe endişeyle koyun koyuna

II

ODUNLUKTA

Karanlık paslı bir çivi
ne arıyor canımda bilemezdim

Karanlık bir baraka içi
ışık deriyordu canımdan

Böyle başlamıştım kendime

Saçmalayan bir vahyin eserekleri:
Kul tanrı ve yalvaç aynı öklü bedende
başka da hiç kimseler yok bitti
sürer dudak dokuları bardakta

III

KISIKLI HAREMAĞALARI EVİ

Sari uğultuları severiz ben ve Ali ve Amber usta
bunlar sevilip bırakılmış duvar gibi gölgeleridir
bunlar kararmıştır zamanla epriyeceğine sanki daima

Emekliye ayrılmış bir kayartının aşiboyalı yüzü
yardak unutmuştur gözlüğünü ayna altında
bunlar şakaksız ağarmışlardır sanki daima

Bir kaygıname mi yazacaklardır ki sessiz toplanırlar
hiç biri seyirci olamazdı korkup işbölümü yapsalar
bunlar Kısıklı bayırları bunlar açık gömü sanki daima

Yansılarını insan görmemiş bir çarkıfelekten çavar
bütün kırlangıçları Üsküdar'ın gider susar orada
sari sessizlikte ölürüz. Amber usta Ali ve ben daima

IV

AZINLIK

Şairler azınlığı
haklarınız var mı

Bir dantel yalnızca bir sanıdır
Birisini seversen saçın uzar
Suret de felakettir bütün tanımlarda

Şairler azınlığı
haklarınız var mı

Aşklar: Kalbim bir şarap şişesi sen de kırmızısın
Vedalar: Ülkelerin ve kızların ayrı olur bayrağı
Yaşadığımız günler: Şarkılarla haberleri bağdaştıramama

Şairler azınlığı
haklarınız var mı

Sevmek derin ezberli bir adın unutulduğunu unutmaktır
sevişmek çok insan eskitmiş bir ayna ölüsünü öpmek
sesler de mastur geçen bir yeniyetmenin kulaklarında

Ey şairler azınlığı
haklarınız var mı?

V

“B”

Konakladığı bayırda
yavaş yavaş
toplanıyordu ilkyaz

Kurumuş papatyalarıyla
aşkın hazin denkleri
hâlâ baş ucumda

Kime nasıl anlatırım
bilemem nasıl ve kime

Martılar karga kovalıyor
güvercin susuyor çatıda

Kime nasıl yazabilirim
Aşka Kimse Yok
bir kalem sürçmesiydi
ama şu kırgın B’yi de
kimseler bulamadı
yuvarlandığı bayırda

VI

SORGUÇ

Bir fotoğraf üzerindeki
soluk andaç yazısına
bakmayı düşünüyor musunuz?

Orada bir ânın
alt ve üstü
ve kuzeyi güneyi
ve doğusu batısı
olduğunu görüyor musunuz?

Zarlarını tabakalarını
aksak bir saniyenin
-doğru, belki de soğansı-
anlamaya çalışır mısınız?

Köklerini ve yapracıklarını
eşeleyip eller misiniz?

Size baktıklarında
magrip aydınlanacak
böyle yapsanız.

VII

KARŞI SES

Bir an geldi
şaşkınlık danteli
tığları da şaşırttı

? Başkomserim
kadın başka
adres bilmiyor

Kış bademi hep aldatır
sonra da erikleri
ve daima beni

! Salıverin onu ama
peşine düşün

Şaşkın yürekliyimdir
sık sık sorduğum şey
niçin yaşadım acaba

? Kadın gitmek istemiyor
sayın başkomserim

VIII

TİKEL

Tikel çünkü parçalanıyorum her bir makamda
şuralarda oralarda buralarda hatıralarda
her biri beni anar benden başka sularda

Tikel çünkü gücüm kalmıyor hiç bir makamda
kolları bağlı sekreterle yangın bombalarında
alt katlarda şöminelerde ses kısılmalarında

Tikel çünkü kimse duymamaya başlıyor beni
duymasınlar sessizlik eksilmelerinden belli
sokaklarda kuytulara gazete sütunlarında

IX

ÜÇ KİMSELER

Ahdi akik bir kadın anlatırdı:
Meddahın aktardığı da odur
kendi oğlan kollarında uyur
kasnağı kız evinde unutulur

Hal bu ise yalnız o kasnak
bilirdi onu gül-kan
o vadedilmiş külhan anımsama

Ahdi şarap bir kadın anlatırdı:
Rüzgârın savurduğu da odur
asmaları yoz toprakta kurur durur
şarabına kara tortu oturmuştur

Hal bu ise yalnız o şişe
bilirdi onu o cam-kan
o vadedilmiş meyhan anımsama

Sesi dakik bir kadın anlatırdı:
Ve ben derdi ben ayrılamam
habercinin dediği de odur
toplarlar üçümüzü bir meydana
sehpa da kemiklerimizle kurulur

sorgu şiirine beş gönderme

GERİLİ

Bir dakikanın boynunda
saç teli üç ben ve haç
bir dakikanın boynunda
asılı kalan çocuklar

Albümler darmadağın
aşklar göç yolları
bir dakikanın boynunda
saatler yığın yığın

Serzenişler elvedalar
tekil yüzüyle nişanlılık
bir dakikanın boynunda
süreçsiz şaşkınlıklar

An anlam ve anımsama
bir dakikanın boynunda
asılı lâci çocuklar
kesili eski babalar

SERKİSOF'UN İÇİNDE

Bir kedinin sezgisiyle uçuyor saat
konuyor ve bilinmiyor adı sokağı
fakat adresler adresler sararıyor
ellerinde çünkü katırtırnakları

Bulaşıyor çocukların alınlarma
tüycükleri enselerindeki ürpertiyor
hızla koşup yitiyor sokağın ovasında
sinirsel bir öksürükle kadın kolları

Gittiğine firar derler tarihçede
ardından koşan da hiç kalmadı

VE...

Günler yıkanıp duruyor öteberiden
bir pipo akıyor bir çene bir şakak
bir düşyorumu süzülüp düşüyor yere
düşüyorum benden akanlarla birlikte

Ceplerimizde intihar istatistikleri
üşüyor ve ölüyorum benden akanlarla birlikte

YALVARIRIM DAHA DUYGUSAL BİR KLOROFİL TASARIMI

Her şey yaralanıp yaralı bakıyor bana
daha duygusal bir klorofil tasarımı
daha duygusal bir klorofil tasarımı

Ölümün saniyeler doğası üzerinde ahit
mağlup ormanla bitik korunun uymayacağı

Trafik levhasında koşan geyik
Yasa Dışı Gömülmek adlı çingene öyküsü
kar teröründe karavan firar izleri
Vaftizci Yahya'nın yasalarla sınavı

Ala sabah geçtiğimiz şom Lauenau
daha duygusal bir klorofil tasarımı
Arschgefickte Mädchen mecmualarında
daha duygusal bir klorofil tasarımı

Yalvarırım sözcük şiddet kuramları

BÜKÜLÜŞ

Dünyayı reddeden mecaz seni arıyor
eriğin sessiz sedasız patlayışları
biraz iğdelerle bükülüşü zamanın

Gördüm ve gördüğümde çok geçti
karşımda denizin sarkık etekleri
yelkovanı geceyatisına bağlıyor

Bükülüp kalıyor zaman o zaman
erkendi baktığımda çok erkendi
kördüğümde su rengi akrep rengi

Ah bütün bunlar olagan dertlerimizdi
kuşluk kedi sırtında sabah ortaşeker
öğleler kötü esnaf ikindi demsiz sası
ve akşam ve yatsı ve ırzı geçik gece
biraz iğdelerle bükülüşü zamanın

Dünyayı reddeden mecaz o kadın
donsuz gezen bir çamaşır ipiyle
iğdelere asılmıştı

dört serüven

BİRİNCİ SERÜVEN

Pakize ve Üstün için

Bütün söze özet olsun:
 Ateşte doğdun demezler
 külde öliyorsun derler

Efsanelerin de kan yitiminden öldüğü
 anlaşılır nedeni bir yolculuk olur

Peribot demir atmamaktadır ve durakalmaz
 ya da yanaşmamaktadır herhangi bir iskeleye
 ağır kan yitimini durdurmak için bile

Bütün yola özet olsun:
 Ateşte doğdun demezler
 suda boğulacaksın derler

Kan yitimi de benzimde mi ben miydim nerde
 Kartal-Yalova peribotunda uçuşup duran
 şu yolcu güvercin miydim ben banklara konan
 gözleri koyu turuncu gaga erguvan masalı
 kanadı öncesiz sonrasızdır hemofilya mı

Ah kimdim ben biliyorsunuz bilemiyorum
 peribotta gezen haliyle serseri güvercinin
 pembe pençeleri miydim neydim yaralanan
 sanki sabah erken işe giderken ben
 çocuktum kanım masmaviydi diretiyordum
 evet peribot peribot kendisinden uzaklaşmaz
 ve başkalarına da yanaşmayacak bir hemofilya

Bütün söze özet olsun:
Ateşle yandın demezler
sularla söndün derler

Ah ben kimdim iyi biliyorum şimdi eskiden
Kartal-Yalova peribotunda bir Mudanya yolcusu
varacağım bir yer de varmış işte tanımlamışlar
tanımlanmamış olan ne onu gözlüyorken ben
efsanelerin de kan yitiminden öldüğü
anlaşıyordu tek nedeni ben yolcu olduğumdan
güvercin ve peribot ve boğulmayı yeğ tutan
köre öyküler anlatan simit susamı

Kan dursun pıhtılaşsın biraz hayır aksın
kurusun hiç umulmadık bir yerde durulsun
sen de bütün söze özet diye hatırla

Ateşte doğdun demiyor
külde öldün diyorlar
perisiz dudaklarla

İKİNCİ SERÜVEN

Sınırsız düşlem
 sınırlarını da sever bir gün
 koştüğünü unutmuştur
 dizleri dizleri yaralı

Bir kaygının çevirisi olmaya neler yapmalı
 kumda ırmak ölümleri binyaprak çürümesi
 acıklı sonları cem cemaat sofralarının
 özür rüyaları ödün rüyaları

Sınırsız düşlem
 dıştan bıkar içini sever
 yüzleri maske görmekten
 maske bakmaktadır

İşte karşımdaydı inanılmaz bir şeydi yüz
 ağzı sesler kavramaz olmuştu akıyordu
 kulağı şarkılara kapalı iniltiler duyalı

Sınırsız düşlem
 kolların düşer bir gün
 kucakladığı kendini sever
 kolların kor yanığı göğsün tütsü

Ah şu eski zaman fotoğrafleri diye üzüliyordu
 “bunların hepsi duvar dibi gölgeleridir sanki daima”

Sınırlarını seven düşlem
 sustu kaldı orada
 kırlangıcın güz gibi
 inlediği anda

ÜÇÜNCÜ SERÜVEN

Seni duyumsuyorum
tuzu hatırlamak bu
kendimi savuruyorum
seni unutmamak bu

Mızrabın biriydim ve çalgıç ve pena ve tezene
cızırdıyorum bin bir çığlıkta bin bir biçimde
bütün mevsim girişlerini bütün yılların
çift yıllardı onlar öte yandan tek yılların
bütün fırtınalarını senden devşirilmiş içimde
cebimde öyle biriktiriyorum saçma sapan

Seni seviyorlar oldukça
utaniyorlar oluyorum ben
kalbimse unutmamış fısıldamayı
der ki cay sevmemekten de

Notlar notlar tutuyorum ve günce susup kalıyor
sesler sözler ayırıyorum kendime suskunluk adına
hepsi şaşıyor birtakım senler kanatlanıyor üstüne
bütün kargaşasını yıldan uzun uzun mevsimlerin
dinginliklerini mevsimler yok edegiden yılların
tenimde sana biriktiriyorum saçma sapan biçimde

Bir şeyler görüyorum
başucumda hiç bir şey
birkaç şey seziyorum
omuzumda sencağızlarla ağzın

DÖRDÜNCÜ SERÜVEN

Pini için

Balalayka bir çalgı olduğunu
inkâr ediyor ama tınlıyordu
ud ey eski ata makamı Koska
çaldım ve hatta hiç unutmadım

Arsız tamburam neler anlatıyorsun bana
komşu kadınların ağda coşkusu ve kini
utanç terkisinde hiç kimse taşımadan
dörtne gidliyordu geceleri

Balalayka bir ses-i müselles
giriyordu çala mızrap hasta odasına
ve o ölümün yeni kiracılarından biri
ağır ağır karıştırdı kendi kanma

Arsız tamburam neler anlatıyorsun bana
sandalyeye oturup ayaklar yere değme vakti

yıpratılmış aşk şiirleri

MUPERE

Ay doğuyor sevgilim
ay doğuyor bak
çıkıyoruz kuytusundan hayatın
beraber ölüyoruz dallarda

Ay doğuyor sevgilim
omzunda ısıklarla
ay doğuyor bak
göğüslerin çiziliyor yukarda

Ay doğuyor sevgilim
ağlamak ne eski moda
ama ay doğuyor bak
ışığa döndüm dallarında

Ay doğuyor ay doğuyor
gece uçuyor soluk aşklardan
ay doğuyor mırıltılarla

YOVANNA

Acıları bir kupa kızının
fincan içindeki bahta benzer
bir yazgıyla öpüşür sevgilim
adı alnıyla karışır Yovanna

Aşk huzmelerinden incinir
tırnacıkları telveyle tanış
pislik caddelerin maralı
sevdayla gizli gizli buluşur

Benim yerime yürür ölürdü
yerime emanet düşler görür
saçlarında kalbi ve kasıkları
en olmadık sızıları bölüşür

Şimdi bilekleri kanıyor orda
ölümdür şaşırmıştır aybaşıları
Yovanna Yovanna Yovanna acıları
kanla yürek bile bazen küsüşür

İRAK BİR YANILSAMA

Uzakların minayla kaplı içi
pembe bir zindanın var
onun da mina kaplı içi

Gözlerimi kısıncı anlıyorum
yitip gitmiş sendeki Ayşe Sevim
Gülseren Yelda Ender ve Mevsim

Zindanı görünce anlıyorum
hür bir mahpusla
mahpus bir hürün
izin kâğıdında aynı imza
ölümünde aynı mühür
içinde aynı mina

DEFTERİMDEKİ SÜS ÇOCUKTUN SEN UZUN YILLAR SONRA DA SEVGİLİM SÜS

Ben hep zayıf alıyorum sevdadan
bütünleme ne olsun biraz intihar

Koridorlar iğneli miğneli kapılar
tiryak ve cima ve fındık ve mastur

Kurula bile almıyorlar beni
ki ev ödevlerini aksatmasınlar

Kaymak Tabağı yazarkenki zekeriyle M.R.
mister ve mystère pantolon ceplerimde
ağlarım defol git de eylüye gel diyorlar

Okuyorum okuyorum adam olamıyorum sevgilim
ben adam falan olamayacağım bu sıralarda
içimde senden kopya yanlış sevdalar

DAMLAR DAMLALAR

Seni beklediğim bu ıssız yerde
açtırdığım çiçekler soldurduğum
çiçeklerden bin kat falan fazladır

Seni özlediğim bu ıssız yatakta
düşlerin matinelere de suvarelerine
de abazanlar üşüşüyor filim hep aynı

Seni karşılayacağım bu çolak köşede
yapayalnız bir delikanlı benden borç istedi
senden döneceği ölümüne yol parası

Seni öptüğüm damlar ve senin gözlerin
deki ıssız damlalar ıssız damlalar

DUYGU DÖRT NUMARA

Sarsılıyorum sarsılmaktan başka
hiçbir şey yapamıyorum
bazı günler bazı acendalarda

Herkes beni ararken kaçak diye
herkes birbirini tutukluyor
kaçacak diye sarsılıyorum

Bir şeyden bir şeyin kaçağı herkes
adresi olmayan aşklar yazılar
mektup gittiye de décédé

Muhtar çakmağı kullanan herkes
1970'lerde rüzgâr çakmağı kullanan
herkes muhtar belgeli birer eşkıya

Sarsılıyorum muhtar bey
verdiğiniz vesikalardan ve yeni
adıyla ak belgelerinden şehrin

Duygu beni dört numaraya çıkardı bugün
belgesi elindeydi sütyeni belindeydi
ve dilinde müptezel bir aşk - şarkı

KOMŞULARA

Ah sen manzaraya iskete düşürürsün
geceleri kalbini üşütürsün sevgilim
vezindi uyaktı hepsi alt üst olur
aşağıdakiler vurur tavana değnekle
gürültü mü durur daha da artar

Ah sen iğne iplikle roman yazarsın
geceleri kalbini üşütürsün sevgilim
karakterdi tipti karışır birbirine
aşağıdakiler değnekle tavana vurur
serim mi düğüm mü artık daha çetrefil

Ah sen beni niye seversin bilemem
geceleri kalbini üşütürsün sevgilim
oralarımı buralarımı birbirine karışır
aşağıdakiler öf yine onlar vurur tavana
buralarım mı oraların mı birbirinde kalır

MEGA ASVAS

Anahit için

Kara giysileri olur onun bıyıkları da
ayakları yok eder giydiği her terliği
hırkası valde memelerini korur esiden
esnaf masallar hatırlar o çarşıya çıkınca

İkindiler akşamın mek kıpı öncesi hep
gölgeleri uzatıp durdukça erir gözleri
akşam maltız ve uskumru özetleridir
ve ferç de şerç de hazır sana daima

Tanrım nasıl böyle somut yaşanabilir
bakıyorum kiremitler gibi çökmüşken adeta
çarşılara çıkıyor da dönüyor masallarla

GÜLLERİN ÖZETİ

Yalan söylememek gerek
gül çok hazindir bu çağda
bir kolları kesilmiştir
yeni gül satıcılarının da

Abartmak büyük haksızlık
gül gölgesi değil dünya
gülün gölgesinde bile
naylon maylon savrulmada

Su durulmuş aşk da mahpus
güle şiir biçenler yok
dikendir sözü kanatan
o bile şimdi pusuda

ALTIN KESİM

Turgut Uyar için

Dikey dostum Mutluluk
direk ve çekül ve dut
ip doğru çok değerlisin
sallanan ip sarkan ip
uzun uzak bir hayatın
çöreklenme tepkisi

Yatay sevgilim Sevinç
ufuk ve çatı ve sudüzey
ve şilte çok önemlisin
yayılan ırayan düşler
duyguların sonsuz iri sözlüğü
toparlanamıyor ki çevirisi

Düşey Gönül yanal Sorun
ve yanak ve yangı ve yangın
alev başka bir dil bilmiyor
patlayışı nesneler birliğinin

MARILYN MONROE

Asla unutmuyorum nardenk tadını
bunlar bana bahar bahanesiydi
sanırım eskimişti de saçları
tırnağıyla tarçın ısıırıyordu

Asla unutamam nardenk tadını
mürdüm meyhanesi mezatlı masa
umarım dişleriyle anardı beni
ensesinde bir panayır kaçağı

Asla unutmuyorum nardenk tadını
zakkum kerhanesi zavallı zeycan
hobo efsaneleri rodeo kırsrağı
kişneyerek aşka koyan adını

Asla unutmam nardenk sesiydi
kalça karın karanlık kadın
bana serin bir avlunun simgesi
intihar üç hecedir her sözlükte

LİSE BİRDEN ÖLÜM

Haritada süvariler söndü gitti
topçular ölürken bayrağı yaktı
eller kuruş kurşun yazılı keder

Leh yüzlü lehistan dudaklı sen

Sen bir zamanlar bir muahedenin
rakamları ve kirpikleriydin sen
hulki küçük ölümüne inerken

Leh yüzlü lehistan dudaklı sen
hep bir savaş sonuydun sen
yanarak koşan kindar hecin
leh yüzlü viyana öpüşlü sen

Bir sevdanın yeleleriydin bana
hulki ölmekten yorgun argın

ADRESİM AYNALAR

1. Baskı: Telos, İstanbul, 1991

*bir mahalle şairinin
büyük defteri*

ÇAN

Yalnız yürek arınabilir zamandan
Ve tahtadan arduvazdan yollardan
Yalnız yürek

Kollarında tuttuğu nisan yılları
Bırakıp gitmişti onu

Aşk yinelenmez ki

Ellerinde kuruyan eski yağmur
İz komadan uçtuydu bir sahradan

Aşk yinelenmez ki
Öyle eskir uzaklaşır
Sezildiği ilk andan

SÜRECİN YIRTILDIĞI YER

Benim adresim ayna sim ayna im ayna
 Süreci yırtar otururum orada o aynada
 Çocuklarla firari uçurtmalar ese ese
 Benim firari aynamı rüzgârla aynatırlar

Sankilerle gibilerle nicedir küsüm
 Fakatlarla oysalarla söz kestim çoktan
 Adını derin derin kazarım unutulmamaya
 Ve sımsıkı kucaklar beni uçtuğum aynan

Gecedir sarışın ellerin gece devşirir
 Evrilir tan terlemiş alnındaki ayla
 Bu hane bu dolambaç bu serseri mevsim
 Sellerle iner kirpiklerini kanırtmaya

Benim adresim ayna
 Ayna orada o sapakta
 Sürecin yırtıldığı yerde
 Ve serin ve loş ve derin
 Düşler buyurur bana

YORGUN TELVE

Kimdi kopup giden eski gövdesinden
Omzundan göğsünden uzaklaşarak sen
Sandık ve bohça ve konsol çiçekleri
Bir resmin solma süreci ikindilerden

Lavanda levanten bir solma süreci
Bekâret rengi kuşluk saatlerinde
Vaah kadınları kızları ah Yerusâlim
Bir resmin solma süreci renginden

Bebekağzı turuncusu mahzun mukoza
Tığlarda örgülerde şişlerde akşam
Bir resmin solma sürecinde solman
Öyle solma süreci kadar müslüman

Ölesiye ayrılıkmış diyor söylenti
Albümlerin dağıtılmış ve bölüşülmüş
Bir telâşedir hangi yüzüne baksam
Bir resmin solma sürecidir solman

Nazarlık düşüyor ve parçalanıyordu
Tragedya anlatmaktan yoruldu fincan
Sana som sessizlik bağışlar artık
Bir resmin solma süreciyle solman

YANILMIŞ AD

Geceye sarınmış küçümen güller
Ayda gölgeleri tırnak dikenlerin
Unutulmuş bütün kızlarla birlikte
Defterlere bakar bakar ağlar

Sen bu kadar dudağıysan harflerimin
Adımın yanlış konduğunu düşünebilirim

Sen bu kadar dudağıysan harflerimin
Adımın yanlış olduğunu düşünebilirim

Bir günceden mürekkeple sızmaz kan
Yaralana yaralana yaşlanan bir eltinin
Şarkılardan korunamamış sesiyle dinerim

Kuklasının ipi zaman hırkasının ipi zaman
Senin küçük harflerinde unutulmuş kızlar
Bana hiç dönmesin hiç dönmesin ben beklerim

GÜL DEVŞİRİRKEN

Susuyor insan
Gül devşirirken

Onun gizli sesini tozda duyardım
Eve saklanarak gelmek gibi bir şey
Gibi bir şey oluyordu evlere dönmek

Arka bahçelerinde şehrin yoktur konuşan
Odalara bırakır da sözü öyle kaçarlar
Kaçarlar gibi bir şey arka bahçeler

Sonra kimin heceleri var kalabilir ki
Taşlıklara yansımış çaydan kaşıktan
Susar insan

Gül devşirir gibi bir şey

ÜDÎ

Ud beni duyuyor ben udu
Duyuyorum işte akşamlar
Sessizce uyuyor geceye

Unutuyorum denir hayır
Olmuyor düşlerde bile
Zambaklar orada uyuyor

Uyum koşuşuyor tellerde
Kalbim peşinden koşuyor
Bir yetişip bir düşüyor

Birisi bir saati kuruyor
Ah sensizim ve yelkovan
Hep ıssız yerimde duruyor

Ud beni kuruyor ben udu
Kuruyorum işte akşamlar
Sessizce vuruyor geceyi

YAŞLI NEBATAT

Düz duvara tırmanır kireç sümbüli
 Dam kiremit oğuludur keşiş sakalı
 Her eve bir taşlık bir sarnıç zamanı

Her ev bir taşlık bir sarnıç zamanı
 Geçti gitti su yolcular da öldü gitti
 Kadınlar tül siperlerden hüziünle baktı

Kadınlar tül siperlerden hüziünle baktı
 Köfeki bir hayata Malta tenli bir hayata
 Aşerdiler uğundular gelmeyi beklediler
 Kadınlar tül siperlerden hüziünle baktı

MAHALLİM MAHALLE

Mahalle beni bitirir ben mahalle bitiremem
 Hafız Beyle Bay Zangoçun gizli gizli aşkları
 Revak beni yitirmiştir ben nişleri yitiremem

Ben şu dünya işlerini yazıktır bitiremem
 Nur Hanımla Bayan Nıvart kapı komşudur aşka
 Taşmamam taşmamam ben onları yitiremem

Defterim hep açık kaldı yaza yaza bitiremem
 Konu sevda hepsiyle de konukomşu oldum aşka
 Yolda aykırı ev buldum bulup bulup yitiremem

ORTA HAL

Güneş toprağını suluyor biri
Bir başkası dayanak dal saksılarda
Öbürü akşamları yorgun dönüyor
Yoruluyor biraz Akçiçek Çıkmazı da

Sevda uçulur bir buluttur ya
Siner dağlara dağlara
Bakarsın uzak hayır çok yakın
Ufkunda Akçiçek Çıkmazının

Orada bir çaydanlığın dem sesi
Ya da el örmesi turunç sepeti sevda
Ekmektir canım kuru ekmektir mesela
Sofrada Akçiçek Çıkmazında

Sevilmiş elleriyle ev kadınıdır
Alnındaki yazıyı da dantelle yazdı
Bir gün bitmeyecek bir düğün için
Işıyıp durur Akçiçek Çıkmazına

O gün hiç bitmeyecek o düğün için
Telleri uçuşacak belki sözlerinin
Acılarla anılarla silinen ahşap
Utkularla ağacak Akçiçek Çıkmazından

BİZİM KÖŞE

Kunduracı bu köşeye bakış katıyor
 Poyrazda hep lodosuna saklanıyor
 Lodosta başı ağrıyor hadi poyraz
 Saçları bulutlarla ağarmış
 Çingene çiçekleri kokluyor
 Sepetlerden şalvarlardan

Çingeneler köşeye çiçek katıyor
 Yaban kır kokuları papatyaların
 Hüsnüyusuflar narin mahzun bakıyor
 Evcil sümbüllerle aşküsevda içre
 Çingeneler akşamları iple çekiyor
 Çamaşırcı amcalardan alışverişe

Çamaşırcı amca don fanila satıyor
 Bedenler biçiyor gelip geçenlere
 Bütün gün kravatsız bakıyor
 Pamuklu çoraplara ayaklar
 Donlara kalçalar butlar
 Bana merhabalar bakıyor

Bizim Köşe apartımanı
 Hepimize bakıp bakıp
 Hayatsız yaşıyor

SEMAÎ

Dizleri yaralı girdi gerdeğe
 Kutsal kare yatağın baş ucunda
 İki köşe aşk ile yuvarlanmış
 Üç ve dört de birbirine bakmada

Dizleri yaralı girdi gerdeğe
 Öbür yüzü yatağın altındaydı
 Karanlık da kendisinden kaçacak
 Karanlık da kendi kendine ayna

Dizleri yaralı girdi gerdeğe
 Damağında cin sözü barınırdı
 Başka her şey unutulup kalıyor
 Hepsi yalnız hem de anadan doğma

Dizleri yaralı girdi gerdeğe
 Dirsekleri utançtan kızarmıştı
 Düündür gece düündür diye bağırdı
 Gece düündür sakın beni unutma

Demiştım onlar eşkin yayalardı
 Gizli kenar dizlerinin yarası

AGENDA MEUM

Hayat ey kötü beceri
Seninle aveneyim bugün de
Senin altında benim var
İçkidaş sırdaş ve hempa
Ellerin titriyor ellerimde
Dizlerim dizlerinin altında
Altında dizlerin dizlerimin

Bizler birikmiş ben ölüleri
Art arda düşmesi sulara haçın
Hemkeder hemcinsel hemözge
Akıyor dizlerin dizlerimden
Gözlerin sızıyor gözlerime

Söz asla unutmayacağım
Doğum gününü ala karanlığın
Takvimini saatini sana bırakacağım
Belki parça parça sen ölülerine
İğfal edilmiş akrebiyle zamanı
Savaşan koşan oynaşan dizlerine
Sakınmasın diye başka dizlerden
Sözlerim sızsın diye sözlerine

ALAVERE GÜL

Cumba şiirin başladığı yer olmalı
Dudaklar uyakların dokunduğu yer
Aniden ağlayan bebek ve ani memeler
Duvarda gülümsemeye başlayan resim

Bilirsin alavere gül yoktur aşkta
Adam günün birinde askere gider
Gözyaşları hani bakışlarda bulutlar
Ayrılık Çeşmesinin kurumuş alnı

Cumba bakar durur sonsuz sabaha
Der ki evet alavere gül olmaz aşkta
Bebek uykuya iner dingin ellerle
Bebek dingin elleriyle uykuya iner

KEDİ YALNIZLIĞINDA

Günler boyu üzölmüş durmuştum
Bir yağmurumuz kalmadı seninle
Bir penceremiz bir utancımız
Bir mektubumuz bir ay sonumuz
Bir kahvaltımız kalmadı kalmaz

Şemsiye de unutulmaz bir köşede
Ötede beride işyerinde trende
Birileri gülüp açmaz onu mesela
Ya da satmaya kalkmaz sağanakta
Telleri kırık zaten kimse almaz

Bir kedimiz doğurmadı seninle
Marttır diye damdır diye kaçmadı
Kedi evdir ev kedidir derler oysa
Gözlerinde kaygı yanar onların da
İslanıp dönse içerde kimse yok

Bu yalnızlık azalmaz da artmaz da

SERİ İLANLAR, KALBİM, İHALELER

Unkapanı ozanı, yeni şarkılar
 Versem sana ıtır ile Zeycan'ı
 Asuman bir köşede yırtılmış foto
 Ellerinde masmavi bir bıçak tavrı

Bir overlokçu, bir freze mezarı
 Leyla ile cani, Mecnun'la cinnet
 Çeyiz sandık ve sanduka tasarıları
 Ellerinde masmavi bir takas tavrı

Felçli kıza bakacak yatılı bayan
 Sahibinden, on on altı arası
 Arab-ı Zengî çoktan gömülmüştü
 Gözlerinde bir ece üç işçi arı

Halkın saçma ve garip anketörü
 Lise 1'den terk bıyık bademyağı
 Bağlasam kollarını Tahir Zühre'yle
 Ellerinde bir muhabbet bir kısas tavrı

Nevresimler pazarlayan narin eleman
 Yusuf yorgan, kolları yorgun yastık
 Yollarda vurdurulan düğün alayı
 Züleyha'nın içdişlik masalları

Kuaför Tasula'ya hemen bir kalfa
 Adı Azra, Mecdel'i hiç bilmiyor
 Önce kendi saçlarım evet diyor
 Ellerinde masmavi bir makas tavrı

Askerlikle ilişkisiz torna ustası
 Adı Vamık ve Azra'yla gezip tozuyor
 Kasıkları ada çakıllarında kaldı
 Bacaklarında Eyüp'lü bir rakkas tavrı

Hem kısa hem müteferrik bir hayat
 Varaka, Gülşah, Hüsnü ve âşık
 Hepsi birbiriyle özdeşlenmede
 Hepsinin kalbinde bir nadas tavrı

EZAEVİ ÇOCUKLARI

Hayatımız bir ateşin yankısı
 Bir dülgerin cevize sözüydü bu:
 Ya budak? Cevizin eski sızısı
 Budak şurda burda ilenen özsu

Hayatımız bir ateşin yankısı
 Gül biçenin sarı güze sorusu:
 İş arıyorum demişti gül biçen
 Hayatımdan firardayım doğrusu

Hayatımız bir ateşin yankısı
 Bir hamlacı söylüyordu oğluna:
 Dünya bizden böyle kaçınıyordu
 Kürekler ve iskarmoz ve eğri çima

Kız oğlana fısıldar oğlan da kıza:
 Uçsuz kıyılarda ırmak boylarında
 Koşsan da hep hatırla hep hatırla

Hayatımız bir ateşin yankısıdır
 Verilecek ifade yok aşklardan başka

SESSİZ

Seni bırakmam diyordu oda
Beni bırakma diyorum odaya
Hayatımın yorumları için niye böyle söz tanırım
herkese her şeye yazmanlara şiirlere romanlara
niye onlar paylaşılmaz bir ses verir bana

Sabahın sahibi yok der sana
Tan yelinin ısı yok der bana
seyisinin vurduğu atta kör ölegiden baykuşta
niye onlar paylaşılmaz bir ses verir bana

Ellerin yüz bin herkesin eli
Düşlerin yalnız herkesin düşü
Kendisine döner ve usanmaz ve bulamaz da
terk edilmiş adreste terk edilmiş oda
neden bilmem paylaşılmaz bir ses verir bana

GİDİŞ

Bu gece ay sarkıyor ömrüm üzerinden
Bavulumu toplamışım canım derlenmiş
Şarkı söyleyin diyorum ben giderken

Damıtılmış şarap da katmıştım aşka
Kurutulmuş çiçekler cama derkenar
Gittim kaç ağaç geçtim bilemem

Nerde günlük tutuyorum evim orası
Telefon defterim ah rakam mezarları
Bir han adı: İhlamur Gölgesi
Kaç kez kaldım kaç kez ayrıldım

Bu gece ay savrulur ömrüm üzerinden
Kıvılcım bende, yağmalanan kül
Yağmalansın

ANLA

Zamanla kayıp gider eşya elimizden
 Saklanmıştı unutulur bir köşede
 Gizleyip içersinde eski eski anları

Zamanla kayıp gider eşya elimizden
 Bir kitabın arasında arkasında bir rafın
 Bize an iletecek yeni anlarda bekler

Zamanla kayıp gider eşya elimizden
 Bir dolap kuytusunda kutusunda kalbin
 Unuttuğun yine de var buradadır der

Zamanla kayıp giden eşya elimizden
 Bekler bizi koparak o büyük zamandan

GÖZYAŞI VÂDİSİ

Caddemizin ırmağında fiyonklar yüzer
 Başörtüler eşarplar fularlar beyler
 Bir aynada olası Leyla'larla buluşurlar

Kollarımızda erselik koltuklar gezer
 Hani bazen tüylerinden utanırlar da
 Kasıklarındaki kunduzla konuşurlar

Eski dere yatakları ev bağışlamaz
 Bilirsiniz su bağışlamaz sel bağışlamaz
 Nice baylar ve bayanlar bilmeden bilemeden
 Cadde köçek ve çengileriyle boğulurlar

DULLAR VE UMUT

Günaydın dedi bir komşu
Sesinde yaz kahvaltısı
Omzunda su ışıkları
Günaydın der bir komşu

Sözün sarmaşıklarında
Yakut böceklerle yürüdüm
Günaydın dedi bir komşu
Ağaç uçları serin dam

Kavak kapılı tavanarası
Çubuk tütün gül ağacı
Günaydın diyen bir komşu
Balı akardı budaktan

Hani evler ve dullar
Konuk gözetir ya uzaktan
Kimse götürmez beni evime
Öpülmüş dudağımla susmaktan

Hani
Evler ve dullar
Konuk gözler ya
Uzaktan

ÂCİL İLE BEGONYA

Sevdalının elleri pembe begonya
Pencere kıyısında uyuyor saksıda
Çok eski bir masaldan türer akşamlar
Göğsünün teriyle ıslanmış boynumda

O terle öbürsü var ya soğuyan iş sonunda
O begonya var yansıyan acı turunçlarda
İşten dönüşlerim görüyorsun hin ve âcildir
Tünediğim balkon âcil kumru uğultusunda

Bekâr kaldırımlarıyla yürünmüş sokak
Uçan gülleriyle perde uzak çok uzak
Ama begonya hep pencere kıyılarında
Türemekten beklemekten sevdadan ıslak

BİR TAKVİM, HEPİMİZİ...

Saat kaç? Saat lodos.

Dediğim söz demelerden uçuyor
Sıçrayıp konuyor rüzgârgülüne
Bir takvim hepimizi anımsar
Fırtınayla ve sincapla anımsar

Saat kaç? Keşişleme.

Patlar dallarda ekim izleği
Ot anlatır kediler dirimini
Açık morca bir sabah
İp gölgesi ikindi

Saat kaç? Kuzu poyraz.

Bir takvim hayata savurur bizi
Koynunda vaktin güzel meleşti
Elmadaki su taştaki kan
Kovala erdir güne izlerimizi

Saat kaç? Gündoğusu. Karayel. Aşk.

Düşür sayfalarını gönyeye sesimizi
Kop kolumuzdan çık kalbimize
Al götür, yargıla yetinmemizi.

Bir takvim, hepimizi.

AŞERME

Doğurman gerekmez
Aşermek için

I

Kaya ve lapina göçmenlere şaşar
Korkutur rahmindeki tutsak gezgini

Kireç ile mürdüm çapraşır dilde
Çapak akar damak yanar ve kanar
Çarkıfelek kapar gökten şahini

II

Ah başağrıları vapur gezimciliği
Karabatak ağırları iskele belleği

Midye yaşarken sevdiği denizi
Midye ölürken kusar içtiği denizi

*bir mahalle şairinin
küçük defteri*

KINALI'DAN SİRKECİ'YE İNEN BAY MİSAK İLE KÜSKÜN BAYAN MÜZEYYEN'İN DESTANI

Bay Misak şapkanız çok uzamış
 2 Sabahları karanlığa bölen şapkanız
 Çok uzamış ve örtmüş bahçeyi
 4 Komşular durumunuzun farkında
 Varoluşunu yellenmeyle sınayan
 6 Bayan Müzeyyen de yeni şapkalar
 Şems siperli serpuşlar kuruyor
 8 Yeni aklında

Aranızda aşk var da bilmiyorsunuz
 10 Zaten katıdır pektir aşk aradaysa
 Bahçenin çitleri asmalanır da mesela
 12 Birer utanç ve dolma sureti yapraklar
 Yeni yapraklarla
 14 Küser

Çoğalan nedir aklında - bina ve zina
 16 Geline günler sizi biraz kovuyor
 Sabah alınan vapör sizi götürmüyor
 18 Deniz sallamıyor hırpalamakta sizi
 Sis örtmüyor buğulaştırıyor gövdenizi
 20 Siz satın almıyorsunuz o sizi
 Ve Sirkeci

22 Küstürdünüz dalganızı yazgı aç martı
 Balıkçılar önce balıkçılar kovuldu
 24 Cennetten kovuldular kerteriz o martıydı
 Küstürdünüz dalganızı yazgı aç martı

26 Suretiniz düşer yapraklarla - sarı ve sara
 Cemaat hastanelerinde eli eğri hekimler
 28 Erincinizi düşlerinizi tahlil taklib ediyor
 Gece yatıları da tedaviye döner akrabalarda
 30 Uzakta Bayan müzeyyen çarşafı kan ve lavanda
 Ölümü sık sık düşünmüyor ve gözleri hiç
 32 Ve feci

Şekip Tunçkale ve Şürekâsı daktilo
 34 Satışlarında faikiyet sağlıyormuş
 Ah sülüs daktilo ve Londra seyrüseferi
 36 Hep narin düşkün hayatlar düşündürür bana
 Ölümü sık sık düşündürür mü bana?
 38 Bir kâtibe bir zâniye değildir Beyefendi
 Kendi parmaklarını onarır şu hayatla

40 Küstürdünüz harfinizi kırıldı elif
 Martı eriminden hızla düştü dalgaya
 42 Kim hayatı onarabilir parmaklarıyla?
 Küstürdünüz harfinizi kırıldı elif

44 Bu hayat mı onarılacak parmaklarımla?
 Ben yazarken yan odada mitralyöz kaygusu
 46 Bay Misak'ın tuşlarla satranç oynayan eli
 Tutulan taş oynanır Bayan Müzeyyen
 48 Yaşanan her gün ayrı bir "tuşe jue"
 Uzanılıp tutulmuş yaprak koparılır
 50 Azıcık dolma yapılabilirdi akşama
 Bay Misak Mısır Çarşısından kıyma alın
 52 Dönerken adaya yalnız
 Bızır: Küçük filizi parlak kasığının
 54 Anahtar diye okumuştum eski kitaplarda
 Ah harfitariflerin cinsi maceraları
 56 Onlarla çok düşüp kalktım çocukluğumda
 Beni kıskanma

- 58 Behçet Kâmil İспенçiyârîsine uğradım
Tezgâhtar Hayriye Hanımın izin günü
- 60 Benim Behçet Kâmil Beyle sohbet günüm
Senin için yeni varis çorapları aldım
- 62 Vazelin de aldım ki biraz gülüştük
Damaklarımız için karadut şurubu gelmiş
- 64 Bir tomar da kartpostal mahzunViyana
Dedik ki ne zalimmiş sevda ve işтира
- 66 Kınında üzülsün yatagan ve kılıç ve kama
Kanında üzülsün yatagan ve kılıç ve kama
- 68 Duyduk Mısır Çarşısı devrildi akşama
Akşam için mühim madde: Ağda
- 70 Böyle böyle kendinden uzaklaştın
Şarap ve dolma şaşkın ses kulağında
- 72 İşte fotoğrafları kaldı sakın yazın
Ben bu kıyıda Bay Misak hep karşıda
- 74 Poz: Çakılların acıttığı tüysüz göt
Poz siyah beyaz gri mri hazin dünya
- 76 Üzerimde hafiye komşular saltanatı
Sokağa mı hayır bana bakan pencere
- 78 Oralarımnda kışkırtır temas-ı pazen
Ki sevda uzaklaşıyor bacaklarımdan
- 80 Ben uzaklaşıyorum kendimden size
Görüyor gelip geçen ve döneyim yine
- 82 Diye beklerim Bay Misak vapörünü ben
Topladığım yaprakların altında Havva
- 84 İle tutaçları asmanın Âdem tutacı
Gülüşıyorlar iki yaprak biraz değse
- 86 Üst üste gelse fingirdiyorlar
Tüylü tersliğı gayri tabii mukaranetin
- 88 Tüylü yapraklar

Tüylü sersem düzlüğü şu günlerin
 90 İkimizin dört el çekip çekip
 Uzattığımız geceler nerde
 92 Nerelerde

Sevda ile şehveti nasıl ayırt edeyim
 94 Muhterem pederim çok ı ışık tuttu bana
 Ama ne kadar ı ışıksa o kadar da gölge
 96 Ben hep bakışların gölgeli tarafında

Söyler misiniz Müzeyyen kible neresi
 98 Sabah bizi yakalıyor ya doru teniyle
 Ben sendeyken şaşkın tay al tavlardan
 100 Kaçıyor ve nal çakılır vurula vurula

Bir iz Müzeyyen bir iz arıyordum hep
 102 Çıldırıp ah duruldum tay malafasıyla
 Kendi okum sürmüş beni garip yaylana
 104 Yön kimdi kendi gövdemden çıkıyordu ya

E dinliyor musun Behçet Kâmil Bey?
 106 Adayı hiç küstürmesem ne dersiniz?
 Akşam ada istiyordum su mu dedim?
 108 Sizi küstürmek istemem yetti mi dama?

Orada söyler söyler sesi Müzeyyen
 110 Sesi söyler umulmadık uykularda Müzi
 Önü söyler ardı söyler hüzün uykuda
 112 Ayırt edebilmeliyim sesi sevdamdadır?
 Nesi unutulmaktan üşür üşür ölür?

114 Neresi uykuda?

Bu devran bizi biraz kovmaktaydı
 116 Zaten her fotoğraf lanetli kopya
 Bacaklarınız solda kalbimin omzunda

- 118 Beni getiren kaptan sarhoş: Selam madama
Dedi iskeleye yanaşırken inledi inledi
- 120 Niçin durur kalır bu iskeleler bilemem ki
Ben olsam palamarı çözer kaçardım uzaklara
- 122 Yukarda mahallede ben olsam ah ben olsam
Suda boğulup durmasam kayada bitsem
- 124 Bebe çığlıklarıyla uyansam karımdan
Kaçıp kaçıp dönecek yerlerim olsa
- 126 Dönecek bir kıyım olsa
- Sen: Hiç kaçtınız mıydı Bayan Müzi'den uzağa?
- 128 Poz: Kaygulu bir hayatta Müzi'yle kol kola
Bakın bu çimacı aykırı palamardır adalara
- 130 Sakınmaz ellerini kaçınmaz üç parmağıyla
Büyük bir nara boşaltır kıyıya kollarıyla
- 132 Akşama ne kaldı iyzah buyurunuz bana iskele
Biletsiz yolcuların da kusa kusa gecikiyor
- 134 Ey akşam usta ne kaldı senin ülkene burada?
Ey akşam
- 136 Ey küskün usta

(ara)

- Vapör nazik bir promenad başka şey değil
- 138 Hani nazik bir promenaddan başka nedir?

- Uzak olmaz mı kaptanların gözleri
- 140 Kaptanla göz göze olan daima denizdir

(ara)

- Sekiz doğrusu nice hayale gebe rakam
- 142 Değil mi Bayan Müzi bu sizin sekiziniz
Bir yerlerden hatırlıyorum çıkaramıyorum

- 144 Belki de bizim bir gecemizdir bir sesimizdir
 Güneşle ayı yan yana düşündüğümüz gün
 146 Hepsinin ılık ve iç ve et ve kovuk olduğu
 Boyunlarımızı göğüslerimizi kollarımızı
 148 Kimileri erkeklikten de dişilikten de öyle
 Öyle söz eder: Kırık der kurtulur ikimizden
 150 Sekiz ikizdir der bazıları

Sekiz bizim ikizimizdir

- 152 Hem dışında hem içindeyizdir

(ara)

Dargın deniz bütün kıyıları yıktı benim
 154 Sevgilim bağışlanmış tek gecemi bağışla

(ara)

Sevgili Misak pencerelere dayanamıyorum
 156 Hiç kalmadı tahammülüm artık bu bakışlara
 Halbuki zaman bizi kovmayacaktı değil mi?
 158 Halbuki saadete kavuşacaktık biraz değil mi?
 Bu gece iskele kuşu olup bekledim bekledim
 160 Dargın deniz bana bir tek yolcu getirmedi

Yalvarırım bana inanınız

- 162 Hiçbir şeyden hiçbir şeyden hiç kimse
 Ölümümünden bir tek kimse mesul değil
 164 Kimse

bir mahalle şairinin kuruntuları

KURUNTULAR DEFTERİ

"Ölüm, hemen yanı başımızdaki o saçmasapan yokluk, hatıralarımızdan biridir.

"Sevgili komşum Müzeyyen Hanımın intiharını anlatmayı düşündüm. Ada ve bahçe ve asmayı yapayalnız bırakışını. Vezinsiz bir hayattı onunkisi; uyakları olsa da, çoğu aksaktı. Yazdığım her şey, mıknağa kapılmış demir tozu gibi, bu kâr-ı nev destanın çevresine topladı. Gördüm ki şiir ölümle ilgilidir ve bu değişmeyecek. Büyük defteri yazdıran, küçük defterdir. Destanın dizelerini sayılarla göstermek, kendi kendisine berberlik terzilik yapan mahalle şairlerinin tavrıdır. Kendi sünnetimizi de yapabiliriz biz, kendimiz. Herkesin 37'si, 162'si başka başka değil mi? Benim Müzeyyen Hanımdaki rakamlarım kendi hayatımın sayılarını onda aramaktan başka nedir? Ve bulamamaktan?

"Hani kendi saçımızı eğri büğrü keseriz ve kefenimizi de biçer tahta sandığa saklarız. Bir erguvan diker ve çiçeklenmesini uzun uzun beklerken içeriz. Bir hayatın tafta geceleri, aşkla ve ölümle nişanlılıktır. Müzeyyen Hanımın bayan'lığı Bay Misak'tan sirayet eden ada hayatıdır. Ölümün sirayeti de 37'de ve 162-163'te kendisini belli etmiştir. Ah, bu kadın artık hep böyle ölecektir. Bay Misak'ın ona verdiği rakamlar, cep muhtırasına yazıverdiği şeylerdir: 11. parsel, pafta 4, ada 2, número 141. Resmen ölüm.

"ÇAN adlı manzume, Müzeyyen Hanımın 9. ve 10. sözlerinin açıklanmasıdır. Bilemedikleri dertleri bilemedikleri duygularla yaşamakta olan komşularına yardımcı olmanın, çoğu zaman da yardımcı olamamanın ıstırabını duyuyordum. Nisan yılları ne demektir? Bilmiyorum. Yoksa sonsuz güz içindeki aşkın kılık değiştirmesi midir? Şiirin de erken bahara çok aldandığını siz bilmez misiniz?

"SÜRECİN YIRTILDIĞI YER, ben adalı şairin yersiz yurtsuzlukla ilgili yakınışı olmalıdır. Rahmetli Cemal, bu ay-natmak fiilini çok severdi. Ben de onu pek severdim. Bu şiiri yazan adam ile ayna arasında nergis bağı mı vardır? Bu adı unutmayayım: NERGİS BAĞI bir şiire alınlık ola-bilirdi. Neyse, adres lafı, şiirlerinde sık sık yer alır; ko-puştur; göçebe bayrağıdır; midyenin kayadan sökülerek ölümüdür; tutunma arzularıdır. Bu adam hem kaptandır, kopar gider; hem de bağlanmayı özler (122, 123, 124). Ni-çin de firaridir (125, 126). O ne zaman ağlasa yağmur da başlamalıdır ve o yüzünü semaya kaldırmalıdır. Toprak kokusu, mülkiyetsiz bir toprağın kokusu.

"Yaşlı bir damat olma hayali ile yaşlı bir gelin olma haya-lini kıyaslayınız. YORGUN TELVE Müzeyyen hanımın ölü vücudu ile eski fotoğrafları arasındaki serüvendir. Al-bümler, mahzun hayatların küçük, telaşlı derlenişi. Fal ile telve gibi yaşamak ve fotoğraf. Solar (72, 73, 74, 75). Mü-zeyyen Hanımın ölümünden sonraki yıllarda Bay Misak siyah çantasıyla kıyıları dolaşır, insanlar istesin istemesin fotoğraflarını çekecektir. Herkes deniz esvabıyla yek diy-gerine nümâyân iken Bay Misak (eee, eczası dostun dedi-ği gibi, onmaz steatopigist!) elbiselerini de siyah giyecek-tir. Ah biz Ortadoğu erkekleri.

"YANILMIŞ AD, Müzeyyen ile Müzi'nin aynılığını ve ay-rılığını anlatır. En hususi aşk şiirleridir ki aşkı en umumi hissiyata nakşeder. Şairimiz bir yandan kendisine dönül-meyen kişiyle özdeşleşirken (ki bir edib, herkestir; 159, 160), bir yandan müennes görünmemek için, ona dön-meyenlerin Müzi'nin küçük harflerinde unutulmuş kız-lar olduğunu iddia ediyor. O kızların hepsi bizzat Müzi midir? Utanç ve söyleyemeyiş, bizde aşkın içtimaiyâtıdır.

"GÜL DEVŞİRİRKEN. Şair itiraf etmelidir ki, Müzi'nin dolmalık asma yaprağı toplayışını güllerle süblime eylemektedir (11, 12, 13, 50 vs.). Gül ile karanfilin nelere mazmun olduğunu eskiler bilir. Bir sesin bir şeye mazmun durması, o sesin o şey zımnında aşkı tazammundur.

"ÛDÎ, ûdî, şairimizin Müzeyyen Hanıma karşı bürünmek istediği kişiliği gösterir. Bay Misak'ın dönmediği akşam (68) ve Müzi'nin hatırladığı eski geceleri (62, 87, 90, 91 gibi) birbirine bağlamayı denemektedir. Udun şemali kalçaları akla getiriyor; Balzak adlı bir muharrir de kadını kemana benzetirmiş.

"YAŞLI NEBATAT'da şair mahalle dedikodusu yapmaktadır. (MAHALLİM MAHALLE'de daha da çok.) Gelmeyen beklediler, Müzeyyen Hanımın son akşamıdır. *Tül siperler* deyişinin şairaneliğine aldanmayınız; bu tüller, ardından Müzi'nin gözetlendiği tüllerdir (76, 77). Kireç sümbülü, keşiş sakalı gibi nebat adları tamamen uydurmadır. Burada belki de gözcü komşular lanetleniyor. Ada kıyılarında üryan gezip güneşe uzanırken gözlemezler birbirlerini; kıyıların tek dikizcisi Bay Misak'ın körüklü Kodak'ıdır.

"ORTA HAL, birçok şairimizin kapıldığı eski mahalle lirizmiyle doludur. Burada, nikâhsız yaşadıkları apaçık belli olan Bay Misak ile Bayan Müzi'nin muhayyel düğünü (vah ki ölüm) yüceltilmektedir. Şair BİZİM KÖŞE adlı manzumesinde de adanın yazlık sergici esnafına iltifat eder. Bu esnafı kayırması, büyük bir maki yangınına kadar sürecektir.

“SEMAİ, semâî, demin belirtilen muhayyel düğün gibi, muhayyel bir gerdeğin tehayyülüdür. Lakin, Bayan Müzi, o gerdeğe ulaşsa bile, dizleri dizleri yaralı yaralı olacaktır. Niye niye böyledir? Bir adamın dizleri de yaralı olmaz mı? Dizleri dizleri yaralı yaralı bir damat damat? Ah bu şi’r, edebiyatımızdaki kenar mahalle erotizmasının güzide bir emsâliyken, azgın hislerle yaralanıyor. Bir gelinin gelinini, bir damadın damadını mı anıyordu rüyalarında? Ne sanıyordu? Böyle böyle durumları şöyle şöyle olan kimleri tanıyordu? Allahım, kafiye kâfi; uyak bir ruh hastalığıdır.

“AGENDA MEUM, bu cicibey ve monşer başlığı, hemen Semâî’nin ardından, Bay Misak ile Sayın Eczacı Behcet Kâmil’in tehlikeli rabitalarını dile getiriyor olsa gerek. Biz mahalle şairleri neyi anlattığımızı bilmez miyiz? Hayatla matiz miyiz? Behcet Kâmil, adanın asude hayatına karşı şehrin karışıklığını yaşar ve Bay Misak’a da yaşatır. Aca-ba birbirlerine karşı temayülleri iki-cinslilik midir? (58, 59, 60, 62, 66, 73, 102, 105, 148, 149)... Yâ hû, şahsiyet hakları vadiinde ileri mi gidiyorum?

“ALAVERE GÜL, şairin herhalde tanıdığı Kaptan’ın bir aile kurma isteğini eleveriyor (122, 123, 124). Askere gitmek, bazı denizciler arasında bahrî olmak, sefere çıkmak mânâsında müstameldir; argodur. Serkeş tabiatlı bu insanlar bazen böyle kaçarlar (125), amma dönmeyi de özleyen kalbleri olur (126). Heyhat, bütün şiirin günahı, ideali realite zanneyletmektir.

“KEDİ YALNIZLIĞINDA. Buna bir mânâ verilememiştir. İmla kargaşalığı karşısında şunu söylemek isterim: Benim de bir zebunu olduğum bu mesele, -di’li geçmiş zemana -ti’li geçmiş zaman denilecek kadar avamlaşmıştır. Hal bu ki, bir d ile bir t, insanın bütün hikâyesini değiştirecek ehemmiyyetdedir. Sözlüsünü kaybetmiş bir bahriyeli bu şiiri gemideki hamağının yanı divarına asmış imiş.

"SERİ İLANLAR, KALBİM, İHALELER adlı şiirin Bay Misak'a Sirkeci'nin, Mahmutpaşa'nın (hani Mahmud'un d'si bakalım) insan haritasını hatırlatması gerektir. Askerlikle ilişkisiz torna ustasının kasıkları niçin ada çakıllarında kalmaktadır? Bunlar sergici esnaf tanıdıklarını ziyaret etmek ve denize girip içki içmek için adalara geldiklerinde bütün maki ormanını yakanlardır. Peki niçin kasıkları (acaba, 74?)... Bay Misak, bütün bu hatırlatmalara karşılık, Behcet Kâmil ile gün boyu sohbet eder. (Hatta bütün yaz? 73?)... İmdi, şiirin zaman zaman hayat üzre dedikodu olduğunu da niçin inkâr etmeli?

"EZA EVİ ÇOCUKLARI. Aziz dostlarım, bu şiir tamamiyle kuruntu mudur yâhud veyâhud şair elbette bütün zindanlara karşı gelecektir. İtiraf etsin: Kânûn-ı Esasî ve ortadoğu paşası referandumuna EVET demeye gidip de rey zarfının şeffaf olduğunu görerek HAYIR diyen adamın şiiri olmalıdır.

"SESSİZ ve GİDİŞ şiirleri birbirini bütünler gibi görünür. Adressizlik, nerede ruznâme (modaya uyulup, günlük) imlâ edilirse evin de ora alması... Kendi kendisine dönmekten usanma ve gene de bulamama... Öte yandan 80 ve 81.

"ANLA, an'la olmalıdır. Metafizik, metapsişik? Yoksa bu şiir fotoğrafların solmasıyla birlikte şu gazete haberinde mi neş'et ediyor: 'İntihar ettiği zannedilen müntehire M'in avucı içinde kümüş bir sigara tabakası bulunmuştur. Bu tabakanın içinden de zavallı kadının eski fotoğrafları çıkmıştır...' Ve ayriyeten 75 ve 128?

"GÖZYAŞI VÂDİSİ... Açıklama için bakınız yukarıda SERİ İLANLAR, KALBİM, İHALELER. Bay Misak uyarılmaktadır. Geçtiği Marmara Denizinde değil amma vardığı şehir denizinde boğulabilecektir. Lütfen anlayışlı davranınız; şiir her şeyi bilir de göstermez.

“DULLAR VE UMUT. Bir şair bunu da *umud* diye yazıyor ki artık gaf. Yukarıda biz ‘mülkiyetsiz toprağın yağmur kokusu’ mu dedik ne dedik; bir şair de vardır ki benim gibi mülkiyyet düşmanı görünüp tufeylînin tekidir. Yeni dilde asalak denilen bu cins insanın dostluğu düşmanlığa düşmanlığı da dostluğa habire döner. Hakareti bırakıp şiire bakalım; Müzi, Bay Misak ile yatmaya başladıığında belki de o dul mudur? Evlilik ümidleri vardır, evlenmeden önce bile evi sık sık terk eden bu adamın dönüşünden ne ümid (tabîî, ümmîd) istihsal olunur? Kadın, Misak’ı eve bağlamak için bütün varlığını kullanmıştı. Alageyik fâhişelerinin namusu makadlarındadır derler, Müzi, beni affet.

“ÂCİL İLE BEGONYA. İzahat için bakınız ORTA HAL. Ayrıca, bekleyiş, 159... Ve gözetlenme, perde uzak çok uzak, 76, 77... Çok eski masal da şudur: İsmi isme kisbin kisbe benzediği zamanlarda bir sultanın SABAH diye bir oğlu, AKŞAM diye bilinen bir kızı, GECE diye bilinen bir karısı varmış. Yüzlerce odalığı bulunan sultan... Bu sultan... Behcet Kâmil Beyin elyazısıyla bütün masalı anlatılmaktadır. Elf Layle Va Layle, defterin yanında ahlaki kalır. Misal: Bizim BİN DİZE şiirimiz bahsedilen masaldan apartmadır. Mevzuat müsaade edince masalı nakledeceğiz.

“BİR TAKVİM, HEPİMİZİ. Kuruntular. Doğrusu şudur ki, Üsküdarlı kahve şairlerinden biri, benim bu kuruntu defterimi görüp şi’rim üzerindeki esrârı bizzat kaldırma gayretimi mezbuhane bulmuştur. Olsun. Burada takvim acaba 16 ve 157 ile bile midir?

"AŞERME. Müzeyyen Hanımın vapörle alâkalı hayalleri. Karşı'ya geçmeye korkmaktadır. Midyedir; bağlıdır ve karaya düştüğünde de içtiği denizi kusarak ölecek. Deniz, Bay Misak'ı hırpalayıp götüren, nihayetde de getirmeyen deniz. İskele belleği nedir? Başını alıp giden, yolcuları ve memurlarıyla birlikte kaybolan iskele mi? O da şiirde vardır. (Ayrıca 133.)

"İSTIRAPLAR ANSİKLOPEDİSİ. Her şiir mecmuasında bundan kısımlar derc etmekdeyim. Bunlar FELSEFE TAŞI adından da anlaşıldığı gibi, şiirden felsefeye arayışlardır. Ki evvela bir aşk içtimaiyatından söz edilmişdi ve aynıdır. Şiir insandaki malûmatı ne denli nakledebilir? Müzeyyen bir ölüm her şeyden mühim değil midir? MAKAME'de bir fotoğraf makamâtından söz edilir. Keza, ayna, Adresim Aynalar şairinin zâtına aşkıyla zâtını teşhiridir. Ve firar ve uyak ve Nil ve Haliç. Şehre iner, hayret içer ve kendine masal dinler. Gene aynatmak. Hani kan ve zaman sızdıran takvimler hepimizi ve hangimizi süpürecek? Şairin dediği doğru: Aynı, hep aynı. Tek tek söylemeyeyim. Bir baba kâbuslarını birbirinden ayırır eder mi? Bunlar hem geçmiş, hem gelecektir. Sonra.

"Ah, her şey birbirine değerek eksilmededir.

"Mahalle şairlerinin soyu tükendi. Hâlâ niye dinliyorsunuz beni?

"Ölüm, hemen yanı başımızdaki o saçmasapan yokluk, hayatı nice denersek deneyelim en eski hatıralarımızdan biridir."

ŞARKILAR

1. Baskı: Varlık Yayınları, İstanbul, 1992

SUNU

Borcumdur kalbimi öderim bir şarkıya
Hayatı paramparça eden hatıralardır
Düzenli isyanlar harabeler karşı karşıya

BİRİNCİ ŞARKI

Beni şarkılardan unutma

Dünyaya eklediğim gül
Okşadığım dönülmez zaman

Beni şarkılardan unutma

Elifle başlamayan tanrı
Ayakları sarpasarmış yollar
Beni şarkılardan unutma

Efsane damaklı sevgilim
Dualar dudaklı sevdiğim

Ölüm hayatla uzlaştığında
Aşk kentlerden göçtüğünde
Sarmaşık değdiğinde alnına

Beni şarkılarda unutma

İKİNCİ ŞARKI

İraksak şarkıdır döner durur gecede
 Haberlerde bir sekreter küllüğünde
 Klarnete üflenmiş eski nefeslerden

Bakıp gider, öyle. Neydi diyeceği, unutturur kent.
 O da kaçmaya eğilimlidir doğrusu, gülüyle.
 Hatırlamaktan utanmada, ağır aksak yanmada.
 Bakıp gider, öyle. Başlasa, sürdürürdü yaşamayı.
 Ah, hastalığa kaçmakla ölüme kaçmanın
 karanlık akrabalığı. Bakıp gider, öyle. Ve yok.
 Kaçar da uzaklaşmaz sanki. Gizlenip bakar hayata.
 Solukları havada resimli roman balonları: Elveda!
 El veda! Karışır göğe. Nedir âh'ın karşılığı yüzde?
 Niye uçar eski saki soluğu klarnetten?
 Bakıp gider öyle.

Şah! atfeda filfeda erfeda tenfeda
 Bu hayatın bir derdi var nakaratlarla
 Dövünmeyle intikamla hınçla ağlamakla

Yakalandı: Herkes birilerinin defterinde ya ölen ya kalan.
 Bakıp giderler öylece. Ne bir söz, ne bir esenleme.
 Sinsi savaş hiç özenmez kurban seçmeye. Kör tarih,
 Oymak ister gözümüzü. Sarı kara ak kumral abraş
 Tüy kıl saç dökülür kemiklerimizden toprağa.
 Bir kez daha, aşkı öğrenmeye yeltenir çalgı.

Dur hayatın barınılmaz aşk gediği
Esrarkeş ermişin yan da anla dediği
Kanaryalar uçurdukça açan şiirden

Kaçıp giden öyle. Kılığından soyunan sevdaya:
Kılıfından sürülmüş klarnet ünleyişi. Unutturur kent.
Alışır artık hayata, gidilip dönülmemiş şom göçmen yolu.
Alıştı. İsteddiği zihne varamamış, ulaşmamış
çığlıklarla dolar. Bakıp gider, öyle.

Iraksak şarkıdır söner durur gecede

ÜÇÜNCÜ ŞARKI

Kar açar sana yolumu kar açar kapatır
Bir kanarya iskeletinden uçarım varmaya
Ah gitmekli kalbim kendini durmaz kanatır
Ah gitmekli kalbim
Vurgun vurulmuş kanattır

-Niye gelmiş şarkımızı söylemeye

Adlarıyla sokaklara karışan kedilerdik
Ve bir daha dönmeyen hiç dönmeyip çöpte
Tekir dünyalar kuruverip güle şarkı dökerdik
Şarkı dökerdik güle şarkı dökerdik

-Niye geldin şarkımızı söylemeye

Saksılardan çiçek seçtim mezattan ölüm
Tuzaktan azattan buzattan uzaktan ölüm
Böyle geldim şarkınızı söylemeye

DÖRDÜNCÜ ŞARKI

Kara sarı bulutlardan teleklerim farıdı
 Olduğu gibi bırak olduğu gibi bırak dünyayı
 Terkinde götürülecek bir hüznün de kalmamalı
 Olduğu gibi bırak olduğu gibi kalsın dünyayı

Ne kadar düş gördüm ve gene de yoktum işte
 Unuttuğum kalem kurumuş defterler üzerinde
 Adres arayıp duran insanlar iskambil kızları
 Olduğu gibi bırakın olduğu gibi bırak dünyayı

Zaman büyük göçmen zaman kimseyi beklemez
 Sahibi gelmemiş fotoğraf kontakları yanık sepya
 Meyanhane midir meyhane mi bilinmez sormamalı
 Olduğu gibi kurma olduğu gibi bırakma dünyayı

BEŞİNCİ ŞARKI

Saatler de dinlenmeli
 Ara sıra dinlensin

Kalbine ko zaman ölçümünü. Lale soğanlarına,
 sarmaşığa bırak da gün gelip değsin alınına.
 Sessiz. Değip uçsun öyle.

Sevişmiyorsak, uzaksa
 Dursun zavallılar

Kalbimi boya omzunla. Göğsün öpsün göğsümü. Sessiz,
 terli. Baksın mina tenimize. Yaksın zamanı mina.
 Aksın ve dursun kolları saatin. Sessiz, terli,
 soluk soluğa. Sussssun öyle.

ALTINCI ŞARKI

Gündüzün kelebek kanadıyım
Geceleri sürgündeki pervane

Birilerine aşk yakıştırdığım zamanlar. Ey o
zamanlar, özlüyorum karda tramvay ışıklarını.
Ben: Aranan bütün insanlar. Hayatım: Bir gün,
bir gün. Ceplerimde buruşuk hatıralar.

Gündüzün kelebek kanadıydım
Geceleyin sürgündeki pervane

Katılan nedir yalın sözlere
Saatlerin sessizliği değil mi

Unuttuğum gözlük, Divân-ı Bâkî üzerinde. Ece
çocukları ırmağı aşmada. Boğula boğula aşmada.
Tarih kimimize Nil uzun, kimimize bir gün, kısa.
Jaluziler istorlar ağır ağır perdeler, sağır
karanlık. Ve gün tün ışknâme. Işknâme, ışknâme.
Uçuşurken birbirinde kelebekle pervane.

Kelebek günler pervane gecelerde
Zaman bize ne kadar da kısa
Sonsuz boğulurduk biz Nil'lerde

Ceplerimizde buruşuk haritalar.

YEDİNCİ ŞARKI

Bir navlun tasarlandı düşlerinize
Güllere güzler ve keder gülüşlerinize
Kızıl takkemi giyip çıktım bir sabah
Güllere güzler ve keder gülüşlerinize

Eskir mi bunları anlatmam herkeslere
Gölgedeki köre sarı hanıma eyvandaki beye
Sokaklarımıza masalarımıza ve ikindilerde
Güllere güzler ve keder gülüşlerinize

İntihar iletişimi ip asfiksi ası
Tek damla tek tek damla yağmur
Gözlerden Nil uzak bir gölde
Güllere güzler ve keder

Gülüşlerinize

SEKİZİNCİ ŞARKI

Rakı bulutu gençlik. Şarap, ana rahminden suçbilimci.
 Bizler ana rahminden bulutçu ve suçbilimciyizdir
 bu ülkede. Nesir, başını alıp gider, kaçır mı ne,
 gitti serüvenlerimizden. Bakıp gider, öyle.
 Şiir adımızı anmadı, şarkımız da olmamıştı. Hiç.
 Memurin cedvelinden söyle.

Nil ha ne Nil'i
 Genzimdeki şarkı
 Boğuluyor kravatımda
 Harcırarım ölüme
 Hayat arkada
 Ne olacaktı ki
 Kıstelyevmdir
 Hayat da

Orağın dili, bıçkının sözü, cınlayan keser,
 ıslayan rende. Kravatla asılmış bir hayat,
 beride. Demiri anlamamış, anlatmamış.
 Deniz, bu deniz bir yanılgımız.

Nil ha ne Nil'i
 Benzimdeki şarkı
 Güzden beri
 Deniz aşırı
 Sarı

DOKUZUNCU ŞARKI

Dünyaya hapsedilmiş yolcu kanatlarıym
Ben. Gideyim. Yandım. Yanıldım sizde.

Çadırlar maskarasını ağlatan evler
De doğdun. Dünya, orada. Kör pencerede.

Aksak arabalar beklerim şarkının ırağından.
Sayıklarım: Defne rüzgârlarla akıp durmada.

Kısrak bilekleriyle koştı günlerim.
İhtilal, inhina, çarpık çardaklar altında.
Kırıyorum, kırdım fağfuru, kırdım cumhuru
Canımda.

İşte geldim şarkınızı söylemeye.

ONUNCU ŞARKI

Bir kanarya iskeletinden uçtum
Yalnızlık mülkünden kaçtım ulaşmaya
Yalnızlık mülkünden kaçtım

Kapalı kepenklerinde dükkânların, tül perdelerinde
hanfendilerin, uçmakla esintiyle birlikte, toz toz.
Biraz coşkun, biraz dingin, gölgesi kanat gölgesi,
gölgesi telek gölgesiyim. Ürpertisinde, teninde
sevdanın, olağan, ah ne olağan. Omuzlarında,
göğsünün uçlarında soyunan benim.

Ve kasığında pöç kemiğinde sevgilimin
Açtım. Acıkanlara kuş gölgesi yedirin.

Gagasıyla yırtıyorum dudağınızı
Mahmuzuyla söküyorum tırnağınızı
Pençesiyle parçalarım ellerinizi

Binlerce kafes tarümar
İçimizdeki
Gölgesini yedirin.

ON BİRİNCİ ŞARKI

Toplanmışken başucumda remil
Karanfiller ve eski hikâyeler
Anlatmaya kalkardım ben de
Faldan eski ıtırdan yeni şeyler

Çedik çizme ve yamçıydı hayat
Çedik çizme ve yamçıydı hayat

Ölüyorum sanmayın diye sürdürdüm
Niye toplanırsınız başımda
Remil karanfiller eski hikâyeler

Hangimiz çıkacaksa
Çıksın yollara
Çedik çizme ve
Yamçıdır hayat
Başka ne?

ON İKİNCİ ŞARKI

Suyla sınayın beni
Boğun

Közle sınayın beni
Sönmesin

Atlarla sınayın beni
Dönmesin

Kâğıt kıvrımları, söz kıvrımları değil mi hayat?
Hayatlar. Çoğulunda yanılır. Oysa tekildir, terk
edilmiş, gri çamaşır. Gürültüyle kalır ve susar.
Aleve susar.

Nerelerde yanılır
Bilmediğim aşk
Yanılsın öyle

Ağıt heceleridir, toz tarihleridir hayat.
Yanıtı bir: Yine yine yine yine sor bana.
Kente inen uğultudur, duyulmaz, susar.
Aleve susar.

Asıldığı ip
Sinirinden örülme

ON ÜÇÜNCÜ ŞARKI

Sustukça artarım ben
Ölmüşüm de
Kurak geçmişin
Sakalarında
Ve doğmuşum da
Yunduğunuz suda
-Kirde kirde
O güncel nehirde

Kahvelerde otururum, kendimle bile değil.
Kahvelerde otururum, sizinle değil.
Adam ve kadın, tekil ve eski oluptur,
Kendi adreslerini arar.

Yağmur seslerini kurarız birlikte
Yalnızlıklar tasarlarız birlikte
Kimseden yardım istemeyip

Kimselerden yardım istemeyiz
Öldü sakaları kurak geçmişin
Ve bizi beklerler ölüşlerinde

İp örerdik denizlerimize demirlerimize
Derinliğe sevdalı teknelerimize
İp

ON DÖRDÜNCÜ ŞARKI

Ölümler alaycısı belki çingene
Ağır aksak çatar merdivenleri
İnen kim çıkan öldürür kimi

Olağan, ah ne olağan, sevindiniz mi? Parmak
ölçümüyle on iki parmak. Ne eksikli olur,
ne artıktır basamak. Bize in ve çık denense
daima aksak. Uykudan çıkar hayattan gireriz.
Eriz de düşlerden yürür aş ereriz.

Bizim karanlığımız hayat
Sizin ışığınız ölüm

Bizim ışığımız kalım
Sizin karanlığınız kelam

İnip çıkmadan kurmuşlar merdiveni. Çatıyı
yanlış çatmışlar. İner çıkar mısınız, nesiniz,
ki ölür müsünüz, yaşar mısınız vire, o kara
kara ilanlarda, gazetelerde?

Nöbetçiniz var mıdır
Gazetelerin gece saatlerinde

Yok olup da düşüren
Siz misiniz mavi
Tek tek basamakları
Merdivende

ON BEŞİNCİ ŞARKI

Boşal çark boşal şahmerdan boşal güz
 Rehnedilmiş aşk gözlerine boşal dur
 Hiç biri beş para etmez matinelere
 Karaborsa otuzbire boşal dur

Boşal akrep boşal yelkovan boşal su
 Anaforun kendin olsun ve onda boğul

Ne olağan, ah ne olağan, sevindiniz mi?
 Şarkılarımız beş para etmiyor bugünlerde.
 Doğuda batıda kuzeyde güneyde şurada filan.
 Gidebiliyor gene de kendisinden uzaklara.
 Varıyor mu, bilinmez öyle.

Boşal boşal boşal.

ON ALTINCI ŞARKI

Resimlerinize bıyık taktım
 Gözlerinizi tek tek oydu
 Disiplin kuruluna verildim
 Cebimde horozlu küçücük ayna

Evde mi öğrendin bunları
 Sana kimler neler diyor
 Büyük cezalar alacaksın
 Cebinde horozlar öten ayna

Bir kıza vurulmuştum oysa
 Komşumuz olurdu ev kurardık
 İsterdim hep gözlerime baksa
 Kalbim pır pır eden o yarka

ON YEDİNCİ ŞARKI

Soluğumda kumruların renkleri
Damlardan sessizce viran olur
Görünse kanat olur mu kanatlarım

Bak kedi ayacıklarıyla yürür hayat
Ardındaki bütün izleri örtüp aşar

Kovuşturulur ve nal çakıntıları
Nal çakıntıları ile ateşböceği
Doğal uyaklar

Şarkılar söylendikçe
Bir şarkı olur

ON SEKİZİNCİ ŞARKI

Aşklar sapıp gider
Bildiği yola

Kaçmak ister
Ama kim
Kaçabildi ki

Vardığı yer
Gene kendi
Uzaklarına

ON DOKUZUNCU ŞARKI

Kardeşimin günlüğü sarı defterdi
Gökyüzüyle ilgim yok sanki artık
Kederlerin benimle bir ilgisi var

Sıradan sözcükler dolaşırdı diline
Aşk ayrılık uzak özlem şarkı ve rakı
Bellek yok: Gelecek, salt gelecek
Acılarla kuşatılmış körelen bellek

Yaşlı şairlerin hepsi eve kapanmış
Raflar kitaplar kâğıtlar ağıtlar boyu
Dışarlarla bir ilgim yok sanki artık
Yalnızlığın benimle bir ilgisi var.

YİRMİNCİ ŞARKI

Anahtar paspasın üzerinde
Geçip gidiyor herkes
Tarih sıfır Bosna Hersek
Aşk felaket kimya bir

Düşer ince dalı hayatın
Güvercin cesediyle birlikte
Bir dosyası da açılmaz
Kâğıtları kan renginde

Televizyon marşlar çalar
Güvercin cesedi üzerinde
Tarih tahriple düşüp kalkar
Güvercin cesedi üzerinde

Ne kadar üzgünsünüz, bilemezsiniz. Yâ leyli,
yâ leyli yâr. Taş değişir, su değişir, toz
değişir ve hevâ. Siz değişmez misiniz?
Dağ değişir, lav değişir. Köz değişir, tav
değişir.

Güvercin tarihi olmaz
Tarih cesetleri içinde

Bir gelen olur belki
Anahtar paspasın üstünde

YİRMİ BİRİNCİ ŞARKI

Sür atını ahi
 Tuz seni bekler
 Sür atını ahi
 Kum seni bekler

Sessiz menteşeler. Konuksuz hane. Safran kenti.
 Çoğul çarşılar. İzi İznik'ti. Buğulanmış sürahi. Cam
 kuyu, cam. Sür atını ahi, sincap gölgelerinden,
 tavşan telaşından. Göllerde karamekeler bekler, gördekler
 bekler, gümüşler bekler. Sür atını, koca kapılara ses ver.

Sür atını ey ahi
 Tarihi de çarmıha ger

YİRMİ İKİNCİ ŞARKI

Çiçeğime can suyudur sesin
 Tenime kenar suyudur sesin
 Ve buhar ve buhur ve ter
 Irmağıma liman suyudur sesin

Âteş beridir bunu düşünürüm. ateş beridir de
 su susar. Yunus beridir bunu düşünürüm, ölüm göçü
 ırağ, ırağ ne kadar. Mum alevle oyunundan
 yok olur çıkar. Yunus yüzdüğü suda anafor düşünmese,
 anafor oyulur mu su kadar? Aşk, ah ışıklar söndürdü
 Sodom'u, ırağ, ırağ ki ne kadar.

Yüreğimde kandaki sudur sesin
 Susarsan yalnız kalırım
 Kırmızı kadar

YİRMİ ÜÇÜNCÜ ŞARKI

“Bittiği yerde yeniden başlayan,
yeniden başlayan yeniden,
yeniden biten yeniden,
yeniden çırpınan yeniden,
yeniden sönen, yeniden yanan yeniden,
yeniden bağırان yeniden söyleyen yeniden.
Seninle konuşacağım yalnızca.”

Bir serüvenmiş ve yoktum içinde
Herkesi her şeyi orada gördüm
Kendimden başka

Herkes ve her şey de
Yalnız beni görmüş orada

Ayna
Yalnızlık
Gazetesi

YİRMİ DÖRDÜNCÜ ŞARKI

Yangın kavmindeniz ne giysek alev

YİRMİ BEŞİNCİ ŞARKI

Vandal b rkleri tutuşur
Saçlarıdır meleğimin
Kasığı kalçalarında
Saçlarıdır meleğimin
Suçlarıdır meleğimin

Bildiriler ve şarkılar
Suçlarıdır meleğimin
Yeni  ks r k nöbetleri
Sesleridir meleğimin

Ağırkanlı yazlar
Süreğen karlar
Ve mart azgınlığı
Y z ndendir meleğimin
Y z ndedir meleğimin

 r k yaprak
Kara tohum
Uçlarıdır meleğimin

Yangın kavmindendir
Ne giyse alev

YİRMİ ALTINCI ŞARKI

İçiniz titrerken haz dantelinde
Ben de susup şiir vurdum şurada

Kimseleler yanaşmaz bu kiil yanıtı
Geçiyor her sokağından kentlerin
Çıgıllıkları unutan büyük fısıltıda

Dinlemeyin duymayın ve uymayın bana
Ne gam susup şiir vurdum şurada

YİRMİ YEDİNCİ ŞARKI

Nice benim dokuduğum aşk bezi
Yelken değil Abanoz'da çamaşır

Rüzgâr da yok
Gün kımıldamıyor

Nice benim eşkin at nalçalarım
Adımlarım ıssız güle varıyor

Rüzgâr kalmış
Gün kimseyi anmıyor

Bir martı da değil felek
Siniyor susuyor uçuşmuyor

Rüzgâr yazılıyor mu alnıma
Tarihçe bir anda yine başlıyor

YİRMİ SEKİZİNCİ ŞARKI

Benim ülkem nasıl kaçtı bu ülkeden
 Sarpasarmadan esrimeden geçti gitti
 Nasıl gitti gider ah nasıl sevda
 Yaşlandı ak kızlar da al oğullar da

Yaşlandılar nikâhlarda

YİRMİ DOKUZUNCU ŞARKI

Utku tanrıçasıdır kolları.
 Gölgesi güzel tüy.
 Sabah evden çıkarken
 bana bıraktı.

Aşk zorunluğudur kolları.
 Omuzları güzel gün.
 Gece eve girerken
 sokakta bıraktı.

Örtündü perde
 şimdi nerede?
 Sokak ışıyla yüz yüze.
 Oyun oynuyor.
 Prolog epilog
 analog digital.
 Yeniyetmelerle.

Kapandığı kapı neden kırık?
 Cadde sorularıyla iç içe.
 Şarkı söylemekte.
 Mono stereo disko salvo.
 Boyun eğiyor bütün erkeklere.

(Eskici Abdi'nin sesi kısıldığında
 Denyo derin mutsuzluğa daldı.)

OTUZUNCU ŞARKI

Yerilecek şeyler aradım hayatta
Öviilecek şeyler arardım düşlerde

Gece olsa dedim durdum hayata
Sonsuza uç dedim durdum düşlere

Artist olma kahvesi biraz ötede
Radyolu çaylar Avare'nin ocakta

Sen serserinin birisi olacaksın, lay lay lay. Şişçi
Coşkun'un avenesinden biri olacaksın, lay lay lay.
Kızı kaçıracaksınız, sen Şişçi Coşkun'a kızacaksın çünkü
kıza sulanmaya başlar bile, ırzına geçer bile, lay lay lay.
Seni ağır yaralayacak, lay lay lay, sen de
Coşkun'u kendi şişiyle, ha?

Hiçbir şey bulamamışsmdır hayatta
Üç define mi buldu du otuz üç düşte

Kaset ve hıyar satardım hayata
Daima borçlu kalırdım düşlere

Artist olma kahvesi yanı başımda
Dandig dandig düşler hapçının cepte

Sen de Coşkun'u ha, kendi şişiyle ha? Öldürüyormuşsun.
Coşkun da öliüyormuş coşup, iş kazası sayılıyormuş, ha?
Hâkim hayat hikâyesi (hakîm-hayat) dinler ve dahi
aklarmış seni, lay lay lay. Şişçi'nin yerini
alır mışsın piyasada, kendi avenene de çok dikkat
ediyormuşsun artık, ha, çünkü düşler! Lay lay lay.

Hayatı otuz beş milim seviyorum
Rehber e giren düşleri sevmiyorum

Artist olma kahvesinde Coşkun'la
Düşlerine kılıç çekiyorum

OTUZ BİRİNCİ ŞARKI

Saatlerin birden eskidiği nokta

Aşk belki de bir kaçınmadır
Kalbine çekidüzendir sanma

Sabahı parlatıyorum geceyi yontuyorum
Öğleleri sıkıştırıyorum ve ikindileri
Bir yerlere -bilmem- firar ediyorum
Alıp o firarı bordrolara yazıyorlar

Hayatımın telif hakkı yok benim
Aşk da bir görünüp bir kaybolmada

Yeni yöntem: Pazartesileri çiçeklen
Masan düzenli olsun ah acıklı tasa
İşe erken gel n'olucak aşka gecik
Bir gören olur bıcarsın şarkından

Ah saatlerin eskitildiği nokta
Düşler bilgisi aşklar bilimi
Kimsenin okumadığı aşk kitabı ki
Kimselerin almadığı elkitabı ki
Cin düğünlerinden çalınma

Anka çok tanrılıdır hiç üremedi
Külden doğar peki de yakan kimdi

Aşkın kapıcıları ne katı yürekli
Öyle olsun menteşeler takan kimdi

Ateş ırmaklarında yunup arındım
Benimle yana yana akan kimdi

Şarkı söylemekten bıkar mı anka
O şarkıya gül gözüyle bakan kimdi

İstiva ah istiva ah istiva
Hayatımı böyle böyle birleştirdi

OTUZ İKİNCİ ŞARKI

Yaz bitti diyor iskeleler
 Yaz şarkıları dinlenip bitti
 Azaldı poyrazın derinliği
 Su köpüğü dolunaya çevrildi

Eriyor denizin dedikleri
 Eriyor eriyor yaz bitti
 Sözcükler Mısır'a göçüyor
 Seslerimiz onlara gitti

Doğu fısıldıyor mırıldanıyor
 Gün ışığı tenimi öper miydi
 Batı kendi koynuna saklanır
 İrkilir dönence çiçekleri

Gökte dizelenir yaban ördeği
 Göller şiirin en eski yöresi
 Son iki sözcük bu, yaz bitti
 Kerevit kum uykusunda şimdi

Suya martı bakışıydım ben
 Tanla yazmıştı mızrak gölgemi
 Ah gecikiyordum dalga evine
 Kanatlarıma ağır güz indi

Koru kızıl harmani giymiş
 Ağaç topukları güze yöneldi
 Ermiş eylül çıkıp bakar ininden
 Yaprak yağmurlarına bindi

Yaz bitti mi derdim uykuda
 Yaz bitti mi ey eylül bitti mi
 Başka kim var düşünde dedi
 Sen de söyle bitti yaz bitti

OTUZ ÜÇÜNCÜ ŞARKI

Elvedanız kalbime takılıp kaldı
Kapılar ilk o gün gıcırdamıştı
Keriz havaları ölen aşka mersiye
Mersiye adımlarınızla başlamıştı

Elvedanız belleğime mihla çakıldı
Elveda giden ayaklar şehnaz longa
Hani ev de yüz bulsa ayaklanırdı
Ayaklanırdı ve yol boyunca akardı

Ah dünya ahret sevgililerim benim
Güz herkese başka türkü söylüyor
Biz bu yazdan gider olduk gider
Gider de kış gölgelerine varırdık

OTUZ DÖRDÜNCÜ ŞARKI

Yanağımda eski bir dudak duyarlığı
Ellerim ayaklarımdan telaşlı şimdi
Karşımda bir ülke unutulmuş toprağı
Unutulmuş toprağı gölgemi giyinirdi

Elveda hüznün göğüne kuş gibi ağdı
Git avunma git diyor yolculayan
Kırk rüzgârlar peşinde eserek git
Kırk şarkın var kırk rüzgâra eşit

Ah dünya ahret sevgililerim benim
Kucağınız benim serin bahçelerimdi
Gazel en son yaprakta düğümlendi
Düğümlendi sözler ve elveda dendi

OTUZ BEŞİNCİ ŞARKI

O yıl hiç kimseyi görmedi ve uzun
Bozkırlarda ilerledi

Yılıkdır sandığı atlar eşekler
Ve katırlara bile yaklaştı ve uzun
Bozkırlar boyunca yapayalnız ilerledi

Unutmaması gereken özel dili ve o dilde
Her türlü yakınmayla yakarıyı derleyen
Ezbere söz onu hiç terk etmedi ve uzun
Bozkırlar boyunca mırıltıyla ilerledi

Şarkılar söyledi ezerek büzerek hepsini
Sözcüklere yer değiştirterek inleyerek
Ağlatarak büyük sevinçleri ve acıları
Şaşkınlık verici kahkahayla bezedi
Günlerce bağırdı kendi adını ve uzun
Bozkırlar boyunca ilerledi

Çöllalesi sapı yedi ve karakaktüs çiğnedi
Ve derin düşüncelerle dışkıladı ve işedi
Tanıdığı bütün yüzleri sıralamaya başladı
Yoğun düşünerek birer görü kıldı hepsini
Vahadan ırmağa denize su kıldı kumulları ve uzun
Bozkırlar boyunca unutulmuş unutulmuş ilerledi

Kendisiyle artık hiç karşılaşmayacağını umarak
Ve uzun bozkırlar boyunca gitti

OTUZ ALTINCI ŞARKI

Toy kuşu toy kuşu
Hangi düğüne gidiyorsun
Düğünün toy olduğu yere

Toy kuşu toy kuşu
Niçin aksak uçuyorsun
Uçmaya
Böyle başladım bir kere

Toy kuşu toy kuşu
Kanadındaki kan da ne
Kanadım kalbim
Hep yara bere

Toy kuşu toy kuşu
Vatanın nere

OTUZ YEDİNCİ ŞARKI

Merdivenden hanımlar iniyor
Ötede ırmağın çakılın sesi
Ev kişiyi içerip de kovuyor
Sunduğum şey suyun çakılın sesi

Yıllar tahtayı esnetip duruyordu
Kapı pencere eğriliyor dönüyor
Hep bu dünyayı izliyordum ki
Merdivenlerden hanımlar indi

Günlüğümü ikamete rapten tutmuştum
Sayfalar nice düşler nice işlerle dolu
Şair beyin hikâye anları roman ceninleri
Cin düğününü ve yağmur ve su sesli sakalar

Hayat günlerdir zaten şöyle Cezayir
İsyân eğilimli menekşeler soluyordu
Kalbim katı taşlarda bitiveren incir

Bir bir aktarılırdı kiremitler usumda
Bir bir çevrilir devrilir takvim
Vuruyorduk vuruluyorduk bir bir
Merdivenden hanımlar inip bakıyor

Günler göğsümde karman çorman
Kâğıt tenimi kesip kanatıyor
Zamanı bitiren nedir ki esna
Basamaklar ayaklar derme çatma

Albümler eski hayat şekilleri
Hanımlar hayata böyle bakardı
İzin ver geceye gecikeyim n'olur
İnsan uzaklaşmasa kendisinden
Başkalarına nasıl kavuşabilir

Kıpırdamayın merdivenler inliyor
Uzaklarda su sesi çakılın sesi
Gardroplar kış sıkıntıları duyar
Yanlış bir fotoğrafınız çekilir

Ben yüzlerden neler neler anladım
Bahçede uyudum kimseyi beklemedim
Merdivenleri çıktınız hiç bakmadınız
Ve güllere kavuşurum sanmıştım

“Bir güle değiştirdim kalbimi”
O da göğsüme saplanmış değil.

OTUZ SEKİZİNCİ ŞARKI

Turna ölüsü duyar
Martı ölüsü güler
Beni öldüregitseler
Sessizliğe makam olur

Sessizliğe makam mı var
O an belki de olupdur
Bin felek ses biriktirdim
Sessizliğe makam olur

Bana o sehpadan söz et
Ayakları ardıç durur
Kenevir ip naylon kalmış
Sessizliğe makam olur

Günün sesi tünün sesi
Yalnızlığın mor kafesi
Bana sesini bağışla
Sessizliğe makam olur

Yarı sabâ yarı Hicaz
Her göğsedir bu ak mintan
Bini giyer bir asılır
Sessizliğe makam olur

OTUZ DOKUZUNCU ŞARKI

Bir kenar semt hikâyesi Burunsuz Servet
1954 kimse bilmez bir hendekte ölmüştü
Tezgâhta salatalar hâlâ yağmur damlası

Birisini sevdiği söylenir Burunsuz Servet'in
Onu sevmiş ama yatıp kalkıyormuş da çırağıyla
Kimi intihar etti der kimi öldürüldü derdi

Öldürülür de öldürür de böylelerinin şarkısı

Balkanlarda bir yerlerden geldiği söylenirdi
Bir mandıracıyla evlenmiş mutsuz olmuşmuş
Seferberlik sırasında halka yoğurt dağıtmış

Burunsuz Servet için herkes bir şey anlatır
Anlatılanları doğrulamak için yaralanır o da
Çırağı mı öldürmüşmüş ecele mi asılmış karakolda

Hem üzülür hem düzülür böylelerinin şarkısı

Hayatlarımız birbiriyle alasıya veresiye
Çırağıyla aynı alfabeyi paylaşmıştık eskiden
Dövüşürdük de beşinci mektebin taş avlusunda

Bakın şimdi ağlamak benden uzak ar duyarım
Ama Burunsuz Servet'in ölüsü var hendeklerde
Ben sarıbeniz çırak kızıl deriliydi aynı hendekte

Hem şöyledir hem böyledir öylelerinin şarkısı

Biliyor musunuz artık hayli yaşlandım ben de
Gözlerim seçmez oldu som çiçekleri hendeklerde
Ayaklarımın beni götürdüğü yer Servet'in sesi

Korkmaz oldum şiirde hikâyeden hikâyede şiirden
Servet yaşasa benim salatalar da taze derdi yazar bey
Muhammed'in bile serüveni vardır böyle hendekle

Ağlarken bağlanır öylelerinin şarkısı

KIRKINCI ŞARKI

Çözülen üç beş nesne
Ellerde gözde sinirde
Günnük ile tütsü bağı
Hayata çarpan düşlerde

Uçan kokusu kayalığın
Martı telekler pervane
Hep giderdim peşinden
Parçalanmış dizlerimle

Oğlanın ürktüğü gökkuşağı
Girilir çıkılmaz bir hane
Büyük boşlukları yürür
Eski ayağında terlikle

Bir kadın kaçır kapıdan
Sallanıp durur bakışları
Komşular yeni şarkıyı dinler
Redif isyan nakarat töre

Adı silinmiş günlerde
Tiner aseton izleriyle
Kırmızı sesler duyulur
Hayata çarpan düşlerle

SONU

Benim olan tek şey mecazlardı
Onlarla giderdim onlardı derdim onlarla
Kalbim kaç yıl isyanlarla şarkı şarkıya

İNSAN AŞKLARININ KÜLÜDÜR

1. Baskı: Korsan Yayın, İstanbul, 1993

*Metin Altıok'un
ve Behçet Aysan'ın anılarına...*

KALEM VE TOPRAK

Bir kalem dikiñ toprağıma
İki ucu da açılmış sipsivri
Bir elime bir gece yapraklarına

Bir kalem dikiñ toprağıma
Tam da erken bahar vakti
Azar da kök salar belki
Elim gece yapraklarına

Bir kalem dikiñ mezarıma
Yan yana gelmemiş sözcükler var daha

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-I

OBRUK

Aktarılmış aşk obruklarda sürünüyor çürüyor.
Göğüs boşluğumda yatağan, solu sağı bilmez.
Renk körü, kanı bilmez. Maden sözü de.

Sözün güzellerine kulnameler, dulnameler var.
Sözün kopuklarına sözlükte kalebentlik dahi
yaraşıyor. Kurna gülüyor. Mermer, pöç, buse.
Dul uykusu uyunurken erseliktir artık dünya.

Olmayan bir ayağıyla adımlar kurana İsrafil
borusunu uzatıyordu. Hem de. Çünkü Hanım
(Kadın Yalvaç) diyordu ki: Soluğunu biriktirdi
o, hem de tam yetmiş adım. Mathe mata, 70 adım.

Frengi ustalarına nice “burunsuz” baktılar. Eh,
böylece ayırt edilen tam yetmiş koku vardır.

Rakamsa rakam: Miskin sevda üç ayraçlık ötüyor:
En içerdeki kapanmak bilmiyor. Yarık, ayrık.
En dıştaki de, kepçelere benziyor. Kelepçe, pas.
Ortadaki bir tekerlek. On iki aya böldüler, kum.
Saat 12’sinde bir dil. Bakıp bakıp içeriye
kaçıyor. Yosma dili dil. “Damlaya bakıp ıslanıyor.”

Istiraplar Ansiklopedisi (1985), lepra ve trahom, demek ki miskin illeti, cüzam, gözbudağı, hep ermiş marazları. Ağır sıcağın uğursuz kantarcısı. Kafasında hiçbir silah taşımayan Oynak Ceco (Batmanlı Cercis) cüzam yiyor ve trahom öpüyordu. Hâlâ da yakalanmadı.

Bir gözü çenesine sarkardı. Aldı toparladı gördü. Toz tozardı kalbi üzre toz düşürdü rüzgâr anası. "İşte birkaç ikindilik ölü! Kırk defterlik ölü!" Ve durgun tarihçi âsâsını şaşkınlıkla düşürmüştü. Yâ ve hû. Toz toprağın beliymiştir rüzgârlar ana.

Sandro Chia, bir resmimi yapmıştı. Sarsıntıda. Gördüm ki Ceco bakıyor. Sarsılan ışıktaki Ceco. Göğsümün ortasına tozbezirboya, tozbezirboya bir Züleyha yapıştırdı. Bir nalburun eski aşkı.

Göğüs boşluğumda yatağan. Altmış dokuzuncu soluk. İdi. Ve o da kanrevan, bir kâğıt üzerinde birikti.

ARAFİYE -I

BEN, ÜST-BEN, ALT-BEN, İD BEY VESAİRE İÇİN

I Peki, içelim birbirimizi.
Ama, su ıslak mıdır baylar?

II Ah, kimse kendi efsanesini bilemez.

Ah kimse kendi efsanesini bilemez de
Oradan oraya taşır durur yıllar yılı.
Yoksa taşınır durulur mu demeli?

Kim kimin sırtında?
Ne neyin kalbinde?
Nicedir ve nitedir o ki
Şeyi şeye tanık sokar,
Tanım sokar?

III Ah, kimse kendi efsanesini bilemez.

Varmakta mıdır? Iramakta mı?
Efsanesine ılındı mı suları?
Kaçmakta mıdır ondan?
Kovalar mı ne yapar onu?

Koruk tanesiyle köhnemiş şarabın
Meselinden damlar boşalır. Tıpkı.

IV Ah, kimse kendi efsanesini bilemez.

Kendisi mi türetti bağasını
Bağa mı hane eyledi kendisin ona?

Ev beğenen deniz böceklerinin
Ölümle yüz yüze şaşkın merakı.
Dinle:
Gümbür gümbür akaduran yolların

Caddelerin rayların anafor gözlerinin
 Koyaklara kapılagiden apartmanların
 Kondu pencerelerinde bebe bakışlarının
 Hanların yanık hanların sönük hanların
 Adımların adımların gümbür gümbür
 Akaduran adımların adımların
 Etle etin şehvetinin şehvetinin
 Söneyazan ve parlayan alevlerin
 Sözyitiminden naralara büyüyen
 Naralardan söz biçen bir feryadın
 Adresi miydin adresi misin
 Nerelerdesin ve niçin?

V

Dinle:
 Kendi efsanesini unutandan dinle.
 Öyle akıp akıp gidecek toz ile rüzgâr.
 Sinekler ve serçeler bir önünde bir ardında.
 Irmağın dünkü yatağı kuruyup kalmış bile.
 Hulki der ki, ağıtlar gerekli bu kente.

Ağıtlar ağıtlar senin doğduğun yere
 Ölümler ölümler düştüğün gecelere
 Kopan palamar çatırtısı
 Cesedini resmeden o denize.

Der ki, cehennem yeğdir bu kente.

VI. aralık

Ama kimse kendi efsanesini bilemez.

Nane yaprağındaki tüy ve büyüyen koku
 Kimde nerde hangi korku ve coşkuyu
 Yanıltır yanıltır ve kanırtıp besler?
 Biçare soru sananlara küfret küfret
 Kalübela duyarlığından geçip dur da
 Ele ele ömür tüket yâ Hulki.

Kimse kendi efsanesini bilemez.

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-II

KÖZLER HİKMETİ

Başkaları herkes midir? Bilinmez.
Kendi hayatının içine de düşüyorsun
dışında da ölüyorsun Ceco. Ki insan
gördüklerinin külüdür

Karnında bir otomobil çamurluğu tanydın.
Usunda daireler yok üçgenler açar biraz.
Asfalta kapanmış kirli laci yamuk ve acı.
Kaldırırlar. Hastaneden firari, yaradan hacı.

Herkes de başkası mıdır? De de sus.
Benim ülkem bir sandalye, de de sus.
İnsan insanın külüdür, de de sus.
Gölgede kalanların sesi adına sus.
Ülken, kiloyla gazeteden bayraklı
bir gölge bölge.

Rakkasenin kalça teri. Beygir gözündeki anlam.
Anlam, savuşup gidiyor, kim ister? Hayatta
bir başka ada arıyorken. Kaçtı ama ardında da
çapaklı ve kanlı gözleriyle akmıştı. Silans!
Silans! çocuklarım. Ceco ateşin susmasıdır.
Ceco külümüzdür bizim. Köçek közle dalaşır.

ARAFİYE -II

SARIŞIN GEZGİNLER VE ESMER UNUTKANLAR İÇİN

I Sen olmamayı sinamaksın
 Otoyol ayçiçeği
 İşporta güz savruluşu
 Ve çarşı gülüsün de üstelik

 Esnaf çığırışmadı mı
 Vay Efsane diye diye
 Korkuyla bırakmadılar mı
 Sadesu destanlarını

 Öyle kalabalıksın ki yarabbim
 Yalnızlık kaçır yoklara karışır

II Kara sokak gezginleri doysun çamura
 Tarihleri yüzme ürküntüsünden süzme

 Kuşkudan kepenek giyinip kapansınlar
 Çamur yüzüp burgaçnefes görünsünler

 Efsanede paradiden yer kapsınlar

 “Yola çıkarken ala sarmaşık
 Tohumlarından kaynatılmış pelte
 Sol topuğunuza bolca sürülmeli
 Ki kaygan olur

 Kökten uzaklara ırarsınız böylece

 Üç menzile kadar iyi gelir”

III Ve a:
Şaraba gecikenler üzümü sevmez

Ve b:
Mendebur iblis şarabı aldatır
Şarabîler kanmaz

Ve c:
Rastladınız mı hiç diiş çıbanı nedir
Mendebur iblis mendeburları aldatır

Ve ç:
Belleğine öfkelenmiş unutkan soyu
Zemzem irin ile zemzem meni ile
Kendimi nerenden budayabilirdim
İkindilerin ve hep senin içindeyim

“Ya korkularınız gezgin bayan
Yakarıdan günaha gûnahtan yakarıya
Sürünmeli sürünmeli sürünmelidir
Yoksa yakalandığı tuzaktan
Kaçmaya kalkar ve örselenir”

IV Ben kendimi sizin hayatınızda öldürdüm

Tacir köpekler yal isterdi ömrüm için
Ben kendimi sizin hayatınızda öldürdüm
Pazar şairi mi demek istedi kelkafa oğlan
Zaman acıklı başına vakitsiz ağda yapmış
Pencereden tarih pencereden bakkal ve fi
Evler otobüs durakları yolcular beklenti

Fi:
Hikâyelerim birbirini tutmaz görünür
Se de aynıdır aşk müthiş aynıdır aynı

V. Gezi “Dönüp dururken bunalmaya karşı
Akasya çiçekleri tahtayla ezilmeli
O suya batırılmalı düşlü gözleriniz
Bakışınız böyle böyle eskiyecektir

Üç menzile kadar iyi görür

Belleğiniz mi unutkan efendi
Kulak ardı perçem ile düğümlenir
Ve kalbinizde ölüme ‘lebbeyk’ denir”

Ah düşlü gözler dönüşlü gözler
Sıla ve şarabın yeni renkleri
Sizin gözlerinizle körmüşüm ben
Ölümüm kalımım aynı harfle yazılır

Eksildiğim kadarıyla sezildim

CEMRE-I

BELİRDİ KANDİLLERİ ATKESTANESİNİN

Ses midir yankı mıdır kimse bilmiyor
 Varıyor mu kaçıyor mu gül gibi ortada
 Yangınından tutam kül bağışlamaz
 Sonsuz boynu çığlıklarla kavrulmada

Bize seslerle baktı ve yankılarla susmuştu.
 Elvedasız bir küheylana bindiği söyleniyordu.
 Karanlık sulara, Rum ateşi, Rum ateşi, Rum.
 Suskunluğun karanlık sularında âteş-i Rûm.
 Düş yorumlarından alaz dilleriyle aktı.
 "Devrim bitti," diye inliyordu. "Devrin,"
 diyorum, "devrin bitti" Bizi kör budağıyla
 izleyen sedir, bizi altında ve üzerinde
 kaç rub-u asır nazmen gizleyen sedir: İlkyaz,
 tutkularımıza vura vura gelir ve zaten tutku
 ince ince örselenmekten başka nedir?

Belirdi kandilleri atkestanenin
 Göğsümde kolan vurdu aşk sürüleri
 Ah aşk ki yolculuklara benzemez
 Yapayalnız yalkıdır kırlarda şimdi

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN - III

PARILTI

Pazara öç getirdim bir sabah vakti.
Ben, küfrün şöyle böyle mihmandarı.
Orasında dokuz Milat yılı yatmıştım.

Gövdenin dokuz deliği. Aylalar. Susam,
kekik, ara yağ. Araf için derlenmiş
gül yaprağı. Yumruktaki damarın maviliği.
Örselek cedar. Maddeler. Hani silinmişti
bu söz? Maddeler parlıyordu. Işımıştı
karanlıkta kış kasara. Gövdenin dokuz
deliği kendi dillerinden aktı aktı.

Hayattan aşağıya doğru yürü.
Görü, duyuş, koku, söz, sidik
ve dışkı; çapak yani, tıkaç yani,
salya yani ve tükürük. Batmanlı
Ceco yıllar boyu yalnızca uyandı.
Dışarıktı gözü, sol eline alıp baktı.
Dua almıyordu artık kulakları.
Kok da çığırış kekik, var mısın?
Konar mı laf dil ve diş ve damak
aşkına? Erkeklik su saçtı, dişilik
dünyanın ışığına aldandı. sonra,
toprakta sinek oğulları. Toprağı
kalınlaştırdı.

Ceco, kaçak ve mimli minibüsler bindi.
Azaphane çıkışı. Horlayan aylar. Bit. Bit.
Resimli orman sözleri: Düş kırıntıları,
karı. Bit, bit. Dip yosunları. İskorpit
kahvesi. Trakonya turuncuyla sustalı.
Dar melal. İsyânî. Çay kaşıklarının
sabah ezgileri.

ARAFİYE - III

ŞAİR İLE TERZİNİN SON PROVASI İÇİN

I Kollarını çiziyordu kederin
Kurutulmuş hülyadan bir sabunla

Uzaklaşıyordu ay ve keten
Ayeviden kalan narin ışıltı
Sönüyordu gözlüğünde birden

Gün gelip gitmek bilmiyor
Ölüm gelip gitmek bilmiyor

Kabaran gecesi toprağın
Kendi aşklarını örte örte

Uzaklaşıyordu ay ve keten

II Bir re ile firarın firavunu
Unutmuş esridiği her bir duayı

Mahzun orospu çocukları
Bebelenmiş küçük orospuların
Sürgün tayıncıların aşkları
Pençesi tatil günü uzayan

Birkaç düşün oynak terkisinde
Paslanır yine karıncalanır iğne
Uzaklaşsın ay ve keten ve batsın
Artık her şey dönüşsüz bir rehinde

III Çürüdüğüm çöp eski umuttu bana
Gün takvimi ayrı gece takvimi ayrı
Bir akıntı ah bir akıntıya gömül
Arardım indiğim sularda

İşim böğrümdeki eğri iğneler
Soru imleri büğrölmüş şurda burda
Dokuz eksik deliğiyle gövdenin su
Yarıldın ayrıldım tam dokuz damla

Akşam araftı
Aranırdım
Bulurlardı

IV Yüzleştım tutuklandığım hanlarla
Bedeli ölümse dikbaşı ketenin
Bir yıl yenildim ve bin yıl
Yenildi yenildi yenildi hepsi

Islık kamunundur ey kalabalık

Çıktım sudan o serkeş zihnime
Fırar yazılmış mahpes defterime
Bana yansıyan yılğın kötölük
Körelde o kalık gözlerinizle

Uzaklaştım ay ve ketenle

V Islık kamunundur ey kalabalık

İnsan aşklarının külüdür
Aşk korkulukla rüzgârın bağıysa
Havada ötleğen kanadıysa aşk
İnsan aşklarının külüdür

İki nefes birbirinde artarsa
İnsan aşklarının külüdür
İnsan aşklarının külüdür
Gövde dokuz kez açılıyorsa

VI. prova Geliniz bu loş ikindide durunuz
İşte omuzlarınız beliniz ve ben

Sözlerime tuzruhu dökünüz belki ne olur
Belki seslerimden salamura bir anı
Damlayacak belki herkesin boşverdiği
Bir önem kazanacak sözlerimle tuzruhu

Gözlerime mil çekiniz belki ne görür •
Belki gözlüğümden unutulmaz bir bakış
Ay ve keten damlayacak kimse görmesin
Bir Milat dökülecek gözlerimle tuzruhu

Keteni unutmayınız belki unutulur
Harf dalgalarının çarkçıbaşı
Belki unutulur durur
Özü sözüyle çiftleşmişti
Arafiyesini öpüp yırtmıştı
Ayevinde sabaha dek kurur durur

İnsan ki
aşklarına
kül
durur.

CEMRE- II

GEÇİKMİŞ BİR GÜLOZANI

Hangi duvarda hangi gölge ve neden
Bölmeye başlar geçmişin renklerini
Hangi haliçte hangi balçık ve niye
Eleğimsağma yağmurlarıyla siner de
Dört duyarlık kuşağını siler siler
(Sırtımdaki ürperti geçmiyor
Kalbimdeki ürperti geçmiyor ki)

Bana güller getirildi kendim seçmedim
İmgelemin gagaları metruk bahçeler
Yaşlı bazı kuşlar gözleri diken diken
Ah yollar hep çataldı bize genc'iken
Kır vireyle toprak aldı bahçelerden
(Sırtımdaki ürperti geçmiyor
Gölgem bile sancıyor peder)

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN - IV

TENHA

Kendine bir تنها koru.
Yalnızlığın ısı var mı?

Munzur'un bıçaklı kayalarından Keşiş'e
uçmak isteyen, karnı deşile deşile,
öle öle anlatmıştı. Günlerim izinsiz,
gecelerime izin vardı. Kızır Ceco,
hayat birebir hapis, birebir firar,
birebir aşktı. Ezgiler savursun külü.

Ne zaman ki ruhsatsız sözlükten derlendi
ölüm, ben de kendi adresimden öylece
caydım. Kendime gizlediğim تنها,
göğsümün içi. Ve ketihi ve kütübihi.

Enli sözün seyreldiğini gördüm.
Yad söz, dikine saplanmış
söz, derin çekül getirin bana.

Yürümenin bileği ayrı,
kabza tutmanın bileği ayrı.
Biri göçmen, biri تنها.

Uyun Ceco'ya: Batmanlı Cercis herkesin
ayağından yürüdü, elinden baktı.
Alnı, besmelesiz bir levha. Densizdir,
densizdir aklı. Gözleri, yaban,
yaban aksisema. Sesi, hızarlarda
budak sesi. Kan gölgesidir varlığı.
Ceco bütün sevdalardan sapaklarda ayrıldı.

Denli sözün ölümü hiç bitmeyecektir.
Sonsuz küfrün öfkesini taktım boynuma.

ARAFİYE - IV

SAFYÜREK KIZLAR VE SAFOĞLANLAR İÇİN

I Düş dersinden sıfır aldı dün gece
 Sonra neler oldu hiç bilmiyorum
 Canımda bir kargaşa fragmanı
 Komşu ölümleri çalınan ziller
 Elllerinde beş dakika ara

II Otların şiddeti ve kâğıdın algısı
 Solan lafları dudaklarımızın
 Garip göğsü uçurdu durdu seni
 Sonra neler olur bilemiyorum
 Kargısız oksüz atsız Eba Müslim
 Kaçınıcı kitabında hayatının
 Kimlerle aşka düşer

III Ayaklarım hangi sinemaya gider
 Adımların ne istiyordu peki
 Külhan boyunlu delikanlılardan

Varlığın değişince bir an
 Hiç değişmediğimi anlarsam

IV Çilleri gözlerinin tortusu
 Ela bir kız sevsinmiş beni
 Dilinde kuş serüvenleri
 Gezsiniş gövdemi hemen
 Eskiden

V Geçsem bir kalem aşkı filan
 Tutunduğum kurşunkalem
 Korkar
 Varacağı aşktan

VI Sevgilim sana derdimi anlatamıyorum bil
mem niçin anlatamıyorum baban beni döv
mek için arıyormuş dediler herkes bana
gülüyormuş okulu bitiremez serseri olur
diyen diyene ama hani sen de beni artık
hiç sevmiyorsan bile son bir kere buluşa
lım da konuşalım biraz biliyorsun nerde

VII Bir seans yürek çarpıntısı
Bir seans da bilmem
Film karanlığından kovuldun
İyi karanlıkmış dışarısı da
Son yazmışmış gününe film
Son yazmışmış düşlerime
Sabırsız kelimeler

VIII. dakika Ölümler ev anahtarını
Kimseye bırakmayan komşu

Ölümler bir yeri ölmüş
Hiç mi hiç unutmam
Pantolonu mu öldü
Düğmeleri mi öldü
Tırnakların mı öldü
Kırpıkların mı öldü
Neyi kesmişti bilmem
Karnında susan
Makas

Ve filmler neden dönmez
Beş dakika arasından

CEMRE- III

SAMYELİ

Fa minör akıp gidiyordu toz ile rüzgâr
Sinekler serçeler bir önünde bir ardında
Dalgavurgun midyeler kuruyup kalmış bile
Saçlarını tarayan bazı kızlar bazı gölgeler

Biri diyor ki bebelerin ilk çılgılığı olur bu
Diğeri geriniyor kovulmuş uykular içinden

Tahtanın lavandanın bezin susuzluk dünyası
Sinsi bir kediyle gezinen sarı akşamlar
Koyaklarda taşlarda tuz parça olmuş keder
Koyaklarda taşlarla tuz parça olmuş keder

Biri diyor ki şu var ya nişanlısı askerde
Diğeri yeriniyor ıslanıp duran düşlerden
Şuralarda buralarda tozlanan keder

Bir sandığın eski resmi hızla eriyor
Tekneler belleksiz bir sallantıda
Kuruyor çakal erikleri düştüğü yolda
Sessiz yazgılara dönüşüyor yerinmeler

Biri diyor ki sevdanın sakini olmaz
Diğeri hayata çıkıyor usulca sekiden

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-V

DURAVURAN FIRTINA

Senin en çok yaşadığın nedir diye
sorsalar, korkuluk, korkuluk duygusu.
Doğrusu bu ya, ıssızdım kargaya,
ıssızım kuzguna.

Kara haberleşme!

Kamışta altı hane, sipsi, sipsi
nefesi. Ey yâr, ey yâr, gövdende
dokuz delik bir kalp hecesi.

Gel de unut: Kimin korkuluğuydu
İsa? Git de söyle: Korkuluk ulusu
Moğolları bekler sırtında.

Kara haberleşme!

Oynak Ceco, çalmadık kapı bırakmadı.
Ve diyordu ki: Kalkın, kalkışın,
gördüklerim çok kötü. Düzülmedik
tek korkuluk kalmadı

Ey yâr, ey yâr, kaç karabasan
tenime mıhlarla çakıldı.

Batmanlı Cercis doğru eğri söylenti,
korkuluk gölgelerini mesken tuttu,
güneşin altında söylenip kurudu,
elleri kurudu, ayakları kurudu,
siki kurudu. Korkuluğa yoldaş duran,
karga kuzgun ıssıdır.

Kara haberleşme!

Ey yâr, ey yâr, fırtına sükûnüdür,
karşiki dağlardan inince yağmur,
sabık Ceco sel sakini oynak,
duravuran fırtına sükûnüdür.

Kalktı, unutmadı:
Gövdesinde tam dokuz leş korudu.

ARAFİYE - V

İKİ YAŞAYIŞLI ÂŞIKLAR İÇİN

- I Çöp üstünde kahkaha
 Ak kumsalda ağlayış
- Ebru bahtlı bir kızın
 Ağır yürüyüşü sokakta
 Ebru bahtlı bir kızın
 Sessizce izlenişiydin
 Sen
- Kıyıda duraklayışı
 Batan günü gözleyişi
 Ebru bahtlı bir kızın
 İçindeki eksilmeydim ben
- Eve dönmeyişi
- II Çöp üstünde kahkaha
 Ak kumsalda ağlayış
- Kendinden geçmelerle
 Dönüp durulan ebrunun
 Mahzun anaforları
 Suyla yorumlanacakken
 Çöl
- Sarmasarışık saçları
 Kaç belik üç dört belik
 Saklandığı fotoğraflar
 Tilverenk kendiliğinden
 Kahve

III Çöp üzeri kahkaha
Ak kumsalda ağlayış

Dantel perdeler açıl
Açıl tek kişilik oyun
Açıl ey yâr perdede
Pencere titreşimiyle

Yılgın çatlağında camın
Dışardan sızan ılık

Özlem niye böyle karanlık

(V: 28 Ocak 1949) Kar şehirden öç alıyor
Yaz hiç umulmuyor artık
Gebe kadınlar unutuluyor
Lohusa şekeri bulunmuyor
Tramvaylar uykuda
İskele yokluk

Güneş donuk limon
Özlem yalnız
Doğum yalnız
Kan yalnız

Serçeler öledüşüyor
Gökten

Gümüş yüzükler
Tel
Tel

CEMRE- IV**BİLDİRİ**

Günümü kır
Dünümü sars
Vaktimi kes
Haftamı ez
Saniyemi böl
Saatlerimi vur
Çarpıt günlerimi
Yıllarımı parçala

Senin takvimin
Senin olsun

Zaman benimdir

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-VI

YASAVUL ÖYKÜSÜ

Cemaat sık sık unutuyor ne demeli.
 Bir çeyrekçi sadakasıyla
 yeniden anılıyor Batmanlı Ceco.
 Bir şey söyle, bir şey söyle!
 Hatırlanasın diye ey Ceco.
 Ve unutul diye hayat ve ölümden.

-Sonsuz yollar öncesinde
 Şakağımı çentiyorum kanasın
 Vedalar burkuyor bileğimi
 Ürkmez miydim tozdan tütünden
 Her adımda bir yasavul olur mu
 Yüreğimin yasavulu olur mu
 Doğru susarsam yanlış yürürken

Gezgin söz olduğunu çok geç
 anladı. Burası, derse, anla ki
 orası. Herkes için Çingene,
 Romani için de gace. Kısacası,
 gezgin sözün melun mihmandarı.
 Her vedayla yarılıyor adımları.

-Yeleğim poşum eskidi bulutlardan
 Saçlarım güz dikenini toprak kuru
 Ey yasavul neredeyse kes ahkâmımı
 Beklediğim pusularda ölürsem
 Yanlış durursam doğru yürürken

Ve topraklar üzerinde uçkun bir duman
oldu. Hüsnüyusuf yârimdir ben ölüme
dayanamam dayanamam. Kaldırımın koltuğunda
kaltak gölgesi. Ahırları dağlardadır
atlarım yaban. Atlarım yaban. Beklemek
dört rüzgârdır, ayrılık yaman. Ben kendimi
özledim, demişti. Ben kendimi özledim.

-Nedir bağlayan dilimi aşka
Kopagiden sapaklanan yollar
Dizlerim dirseklerim susuyor
Hiç acıma kes ahkâmını
Unutulmak yeğ hatırlanmaktan
Hiç acımadan kes ahkâmımı
Yanlış susarsam doğru yürürken

Ben kendimi özledim

ARAFİYE - VI

MEHYULÂ'NIN İKİ ÜLKESİ HAKKINDA

"Sözcükler eskiden öylesine verimli ve güçlüydü ki, bunların varlıklarından değil varlıkların bunlardan doğmuş olduğu söylenir ve bilinirdi. Erdem azaldıkça sözlerin erki de azaldı. İşte Yon kavminin hyle dediği, bizimse hayâl dediğimiz, hem buçuk uslu kişilere heyulâ'ları doğurmuş, hem de bizden olmayanların hiç tanımadığı Mehyulâ adlı tin oradan gelmiştir. Dışidir. Kumu sevmez, toprağı sever. İki büyük ülkesi vardır: Önü ve arkası. Sağı ve solu boşluktur. Meleğe de sırdır İblise de. Bir olmuş, bir olmayıvermiştir."

(Lehvî, "Kırk Varlığın Kökenleri")

"Ben Süleymân-ı hayâlim neyleyim engüştüeri"

(Nef'î)

I Duymak başkadır dinlemek başka
 Konuşmak başkadır söylemek başka
 Bakmak bakmaktır görmek başka
 Bunların arasında durur Mehyulâ

Sevmek başkadır sevda başka
 Yatmak başkadır sevişmek başka
 Dökülmek başkadır akmak başka
 Bunların arasında uyur Mehyulâ

Islanmak başkadır yağmur başka
 Yüzmek başkadır denizler başka
 Irmak ırmaktır kurumak başka
 Mehyulâ vardır bunlar arasında

Kumülke başkadır topraklar başka
 Harami başkadır yasavul başka
 Vahalar duldur deltalar başka
 Sen nasıl yatışırsın Mehyulâ

II O besmeleyse küfrüm ben
 Küfr ise besmele miyim

Arada kim var arada

III O takvimler avlar beni
 Zaman ile avlarım onu

Ne gömülse bulsam onu
 Ne gömülsem bulsun beni

İhanet mülküdür onun ülkesi
 Ben oralara kaçamam

IV

Mehyulâ
 Önü ardı bağlanamayan ırmak
 Beni kendime eriştirdin

Mehyulâ
 Tırmanan kedi etekten omza
 Sen azapla geliştirdin

Mehyulâ
 Ara söz ana söz müdür bize
 Sen sevdalı söylenirdin

Mehyulâ
 Ya Altmış üçten önce ölmeli
 Ya da sonra sonra gebermeli

Bize sünnetsiz şiir yakışır

V

Som cennet isteyenlere söyle
 Onlar bizden kati uzaktır
 Katı cehennem de başlarına olsun
 Sorularla dolu araf yeğdir bize

VI

Ve Mehylâ
 Takvimden kaçtı

(VII. hak)

Biz onları yazıp bilmiştik
 Yazıyla sildik
 Kimisiyle ay olmadık
 Kimiyle haç değildik

Araftı ülkemiz
 Araftır Mehylâ
 Araftır ülkelerimiz ki
 İki ülke de bizim

CEMRE - V**ÖLÜMLE NİŞANLI**

Damlıyorum şıp şıp şıp sayın komutanım
(Kırmızı)

Selam duruyor mu yerdeki kan gölü bana
(Bakaya)

Vurmuş idim on ikiden ah allı turna
(Ah allı turna)

Kanadının gölgesi hiç düşmüyor omzuma
(Ah allı turna)

Destanıma bir çığlık da sen ekler misin
(Yazık)

Tezkeremle yatıyorum nişanlımdan uzakta
(Başımda durma)

GÖĞÜS BOŞLUĞUNDA YATAĞAN-VII

PAZAR SONUÇLARI

Pencereye dönen sardunyanın
sarsıcı zihni ve kurutulmuş
denizatlarının çıtırtısı
bazı günleri belirleyebilir.

Bir hayattan bir türkü duyulur,
bir mutfaktan bir şarkı gelir:
Kavuşmak hayâl oldu,
ben annemi özledim.

Sokakta erik naraları, sokakta kırık
lambalar, sokakta sallanan el elveda,
sokakta bir hacıyla bir haçlı, sokakta
sevda bahçeleri. Ölüm ki bazen neşvedir,
devamsız benimsenir.

Altar! Tenimin adağı kim olabilir
benden başka? Köreldim, benim
yerime kim görebilir?

Elektrik kesilmişti: Hücum, gölge
oyunlarının şahbazı sahne alıyor
ağır ağır. Parmakları İbiş ve Leyla.
Hayatımı kim oynayabilir?

Parmakları her şey parmakları sokak
filan: Sokakta boza akıntıları, sokakta
her yer feşmekân, sokakta cumartesi
çılgın, sokakta pazar, sokakta
erken gelen yarım ilkbahar. Beni
ensemdeki kedi ençeğiyle avlar.

Şi'r olmaya yakışan mırıltılar
sabahı. Dinmiş aşklarla didişen
bir otomobil teybi, çalınmış
ve hâlâ öten. "Satlık," diye
dolaşüyor Ceco. Ve aklında uçan
bir bahçe, pervane kanatlarıyla
bahçe, pervane siyahlarıyla
saksağan, sonsuzluk gibi dönüyor
dönüyor. Şaşıp kalıyor pazar.
Şaşırp duruyor evler ve sokak.

Sardunyanın zihnine giremiyor
civa. Hırlılık, hırsızlık
ksenon, Whitney Huston, "end
ayiyaay", seni daima seveceğim.
Günlük gazete tomarları boşaldı,
haberlerden vebalardan.

Tek şifremiz vardı Ceco, çözmesi
kolay. Belki ffreler, trampeta,
tekme tokat eğitilmiş bir bando,
Selimiye Kışlası, erken, erken deniz,
erken çocuk, sarılık bahanesi
ay çocuk. Ebedi hemşire kulesinin
altında geceleyin ve tek başına,
on dört kişilik ffre çaldı.

Temizlik eri Ceco, eskimiş ve
hırpalanmış gözüyle bakardı.
İstanbul'da Aşk Başkadır'mış.
Fikret Hakan, Gizela Dali.
Sevişilen kumsal başkaymış.
Bin kez izlenir o. Üssü sokakmış.
Kaputun altında kaygan el.
Sabahlara kadar öte öte
birikmiş sesleri fifrenin,
firar dehlizlerinden geçer
ve Harem iskelesine bakardı.

Günlerimi satın alıyorum
dünyadan. Düşlerimi alıyorum.

Göğüs boşluğumda yatağan,
kıpırdıyor. Paslandığını da
anlatırlar.

O pas sesime de geçti mi bilmem,
kim bilir demirin küskünlüğünü?

Dökülün artık: Ölümle yoldaşız,
yaşarken ve yanarken.

ARAFİYE - VII

ARADENİZİN MÜHRÜ İÇİN

I Kuyular sarnıçlar kuleler kentinde
Yapayalnız ve beyaz bir elti
Köpüğün şiddetiyle taşıma kaya
Patlayıp duruyor ardı ardına

Bize bazen şilep gölgesi de yetti
Belimizde kör tarihin kuşağı beyaz
Zihnimizde haremelerin bekâret zihni

Güneşin suyun kirecin teri
Gel gör ki sonsuz bir akıntıda
Güneşin suyun kirecin teri

II Niçin Orada duruyorum mührolsun
Mina sesleri duyuyorum mührolsun
Biten tarihi buruyorum mührolsun
Tensiz düşsüz uyuyorum mührolsun
Deniz saatini kuruyorum mührolsun

Kandırmıyorum barındığım yoz yeri
Gel gör ki yalanım bağrıma batmakta
Kandırmıyorum barındığım yoz yeri

III Denizin battalı başka gölün başka
Toprağın battalı başka kumun başka
Andırdığım beyaz mührolsun bana

(IV. dalga) Aradayım ardı ardına arada

Günöte çılgın yılgın günberi
Yanarım Rum ateşi beni andıkça
Günöte çılgın, yılgın günberi

CEMRE-VI**ŞİŞE, 5 NUMARA**

Gecenin eskimiş sureti
Lamba ışığında titriyor
Çocuklar izleyip gülüyor
Aksak adımlarıyla alevin

İs resimler is hayat
Öteliyor düş aydınlığını
Yakalamak ister çocuklar
Uçan kıymıklarını alevin

Lambalar kısıyor akşamı
Lamba masal fısıldıyor
İnce yanık kokusu oda
Sarı kanatlarıyla alevin

KADIN YALVAÇ TEREKESİ

TARİHÎ AÇIKLAMA

İlkgençlik yıllarımda manzumeler
Yazmaya çalıştım isem de olmadı

Ah muhit insanı köreltiyor canım
Babam da ağabeyim de müverrih idi

Beyim daima onların yazdığını okudu
Ben onlara gayet iyi ud çalıyordum

Şimdi mesela Bézazid No 18 Constan-
Tinople'da Chamli İskéndér'den
Ki musikî ahz ü ita eyliyordu
Habire nota getirirler idi bana

Günün birinde bizim müverrihlerin
Hani şimdi tarihçi deniliyor onlara
Şamlı İskender ile aynı olduğunu
Düşündüm de ufukum serâpâ açıldı idi

Yazdım ki:
Durgun tarihçilerin doğduğu yer
Toprak değildir ve duvarlardır

Onlardan sakladım ki:
Çok az kullanılmış hatıraları var
Yürekleri de ispazmozu asla bilmez

Hamiş:
Bir nota mecmuası olabiliyorlardır
Ve udun şarkıların sesi nefesi değil

Dedim ki:

Tarih mi?! Ah ve ey ebced-i zâlim
Bir ormana terk edilmiş saksı mı?

Addendum:

Sırtta hilat parmakta engüşter
Olan bitenlerin kilidi kafesidirler

Hulki:

Sana söyleyeyim de sen yaz
Her tereke bir de vasiyyetdir
Bunu kat'i bilmez durgun tarihçiler

İLK YAPRAK

Bakışlarım hüsnüyusuf toprağına dokunur
Hani yârimdi de ben dünyada uyuyamazdım

Yazların erme nazıyla yaralı yaralı
Aldatılmış erguvan dalları savrulur

Neyim ben? Düşmekte olduğum
Neyim ben? Ölmekte olduğum
Neyim ben? Uykusuz bir öneriydim

İyelik bu bapta anlamsızdır ve suçlu mu
Suçsuz mu bilemez kimse böyle günlerde
Sis ve pusla örtünen su ne kışkırtıcı
Nasıl kışkırtıcı arandıkça örtünenler

Söz bir iskelede sıralanmayı bekler
 Neydim ben? Kök saldığım topraktım
 Aşk renkleri derlemiştim yeraltından

Şiir tutsak iseniz rüzgârdır size

Yoksa kim bilir nerelerde sessizce eser

Neydim ben? İskele miydim denizsiz gölsüz
 Ve söz müydüm her yönden esemesem de

İKİNCİ YAPRAK

İçinizde yaşadım ve içimde yaşadınız. Sözdüm ve söndünüz.
 Anlaşılan, her hikâyenizi sınamış biri olagidip
 ve sizlere dönüşmekten usandım ölüyorum.

‘ikilik’

*Ölüm eski bir hatıradır
 Göneniyor yanlışlarıyla*

Ben gölde de poyraz eserek, bir mekeyle dalıp giderek uzağa,
 gördeklerin çoğalma çılgınlığıyla sığlara derelere vura vura
 ve öle öle, kuruya kuruya binyaprak dallarında, sararıp solup
 sukekiği koyaklarında ölüyordum.

‘ikilik’

*Ölüm eski kanaatlerdendir
 Özenir kendi yanlışlarına*

Kahvehane bahçelerinde leylak kokusuna sarınıp gülbahar oynayan erkekler, pulu kırık gözler, tozu yaman göçler, pantolonunun dizden aşağısı hep ütülü emekliler, evli kefenler, nişanlı bölükleri, bekâr göğüslüleri, zıbın denkliler, ıslanan toztoprakla sinen esintiler, baba ve abi gölgeleri, hamamotu bahçıvanları, adımı karalar, kasığı kalıklar, düşüyarık içkiciler, neydim ben, çimacı telaşıyla ve bekleyişiyle, neydim ben, hepinizin içinde sürekli ölüyorum öldüm.

‘ikilik’

Eril mi dişil mi iskele nedir

Cürümle azalıp yanlışıla çoğalan

ÜÇÜNCÜ YAPRAK

İlkmekteplere pusulalar satıyordu intihar

İlkmekteplere tüberküloz filmleri ve süttozu
Çedar ve ölü kediler gibi kokan plastik bardaklar

Ve balıkyağı pazarlıyordu ip asfiksi ası
Amerika’nın bana yardım ettiğinden emindim
Aşı oldukça da hastalanıyordum yarık düşlerim

Paramparça bir Dodge’la dolaşıyordu intihar
Dünya güzeli Zeliha’nın gölgesinde intihar
Gülbahar oynadı çünkü zar hayatına yuvarlandı
İyelik ol bapta hep intiharla filan noktalandı

Ben bunu daha önce anlattım da kimse dinlemediciler,
ben ölürsem seni kim arar sorarcılar, bu dünyadan
işte geldik gidiyoruzcular, korkunç enjektörlerden
taşra zarafetiyle koku püskürtücüler, bu kokuları
alıcılar sürücüler, her şey bitti ama niçinciler,
ah ahlayıcılar, gelin teli çekiciler, neydi intihar?
İzciler gizciler arayıcılar bulucular neydi?

Her izciye hususi iz itinaıyla hazırlanır

Gizlenen ah bulunsam diye gizleniyor burada

Ve kim ki azalır saklandığı yerde
Boynunu her gece terk edecektir

DÖRDÜNCÜ YAPRAK

Yaşayıp sure bulanlar, yaşayıp hayat kurma hastaları,
med cezir insanları, uçurum oğlanları, servi sayebanı
sucular, erenler metrukâtı, üç número matruşlar,
ey tan hırsızları, vesikanız içinize yazıldı.

‘ikilik’

*Bir şarkı söyleyeyim öldürüniüz
Öldürüniüz mazmunlar isyanını*

Ki onlar sizden sesler nefeslerdi, size konar sizden
göçerler; sizin yaban laleleriniz, bodur karanfilleriniz,
kantaron, ecza, omzunuza kuş olur da perçeminizden
uçarlardı; uçurunuz beni gideyim. Hayat bazen de çergi
tırısı, taliga yoludur, rahvan ölümden yeğ. İhvanı olayım.

‘ikilik’

*Kara kilim mi yeğ açık don mu
Oramızdan buramızdan şehir damları*

Ay da tavanımdan tavanımdan akıyor. Sizi pencere
çatlakları, camcılar; sizi dörtnal fidanları, kayarcılar;
sizi çarşaf münadileri, bikir destancıları; ay da
tavanımdan tavanımdan bakardı ve unutulsun her şey.

‘ikilik’

*Kalakalmış rüya için küf nedir
Sabah olup unutulmuş her şeydir*

BEŞİNCİ YAPRAK

Hanım bir çarşıftan arda kalan kimesne

Oğul o hanımdan arda kalan kimesnedir

Kız da yastık kılıfına filbahri işler

Sandık sakladığı hikâye kadar derindi
Gün geldi de döküle saçla döküle saçla
Yerindi ağladı sızlandı ilendi kilidini
Kendi kırdı kendi açtı kendi söylendi

İğnedan niye yürek şeklinde düşündün mü

Ahdaki h gözünü şairler ağlatageldi

Hanımla kız oğula gerdek işliyorlardı
Sandığa bir sığıp bir sığmazdı dünya

ALTINCI YAPRAK

Sonra anlatılan, ilk sözden daha kırmızı.
 Günahlarımızın kapı bir komşusu gece, ardına
 takip sürüklüyor adımızı. Kanıyor dizlerim,
 kanıyor göğsüm, kanıyor ağzım sizden ötürü.
 Suçlarımızın sağdıçı sabah, ökçeleriyle tarar
 perişan saçımızı. Kirvem ikindi, kumral lala,
 küfrün büyük padişahı, son sözün efendisi.

‘ikilik’

*Gözü sözle kamaşan geçmiş
 Tereken sonsuz öçler olsun*

Gizli çocuk karanlık bir dolaptadır. Yargıcılar
 dinleyin. Bir gelinliğe sarılmış. Zıbın
 makastarları dinleyin. Ah, enezedir. Niçin ilk
 kez ebe değil, onu düşünür. Gelin arabası
 durdurucular dinleyin. Gizli çocuk burada kimse
 tarafından yakalanamayacağını anlar ve onu
 sararan bir gelinlik yakalamıştır çünkü.
 Yapma çiçek diziciler dinleyin. Sevda pusu kurar.

‘ikilik’

*Bir gelin sadece bir gün yaşar
 Bir gelin sadece bir gün ölür*

Evde yaşar bir yalvaç kurusuyum içinizde. Beni
 bahçelere çıkarın. Bakalım kaçacak mı kedilerle?
 Bakalım dinleyecek mi kuyuyu çocuk? Salıncak
 ipinin sevinciyle kendisini asmış gizli bir çocuk
 (izli çocuk!) gördünüz mü hiç? Hayır. Öyleyse işlerinize
 devam edeyiniz.

‘ikilik’

*Ölüm gizlenmiş bir hatıradır içimizde
 Neler biriktirdiniz hepsini düşürün*

SON YAPRAK VE CEMRE

Dua söz ile ses arasında yatışmaktır

Kadın ile adam da aklımızdaki son an

Avluda yaz mı beklenirdi gölgeler mi

Günler sizi hiç umursamadan sürüyor
Duyduğunuzu sokak sokak gezin anlatın
Bir ölünün yasaklanmış ne olduğunu
Ölümün yasaklanmış hayat olduğunu

Yatışmayın anlatın

Yatışmayın anlatın

Yatışmayın

İSTIRAPLAR ANSİKLOPEDİSİ

1. Baskı: Oğlak Yayınları, İstanbul, 1994

birisi - - - şiir

İDİM

Birisi, düşleriyle yolcu, mimli yaratıklarıyla
Yolcu, acemi birisi, acıları tüten yolcularla

Kilidi kırık bir adamın birisi, Âdem'i uzakta
Havva'sı uzak, nahif, yürük, yürek buhurundan

Yanıp kavrulmuş birisi, ağaçları asılmak bilir,
Asılmaya kurulur saati, zamanı üç kez koklamıştı

Ve ağır ağıtlarıyla geçmiş ki kör ve sağır duvar,
Onu uzak kırlarıyla şafak erkeninden, gece gecinden

Üç vakit daha öldürecektir, haymatlos ayaklarını,
Ases tırnaklarını, horoz ibiğinden kızarmış dizlerini

AKS

Dört vakit daha öldürecektir, alıç kokularıyla,
Varışların muştusuyla, sökerek ülkesinden biraz

Beş vakit daha öldürecektir, ahşap idiysen ateşin
İdim aşk, taş idiye küllük beni kendime bölecektir

Soracaktır: Kim kurtarır beri ıraklara gidişimden,
Kim tarayacaktır yaşlanmış tanrımın saçlarını kim

Bir toprağa bir ırmağa yeniden başladığımda
Egeli bir devenin ayaklarından alınmış akıl

Bir vakti daha öldürecektir, sokaklarından
Koyaklarından us, dörtnal yarışabilir varışım

YENİ MİMESİS

Öç, zamanı yarım kor yarım kaldığı zaman
Bana soracaktır: Şiir mi yoksa aks-i şiir mi

O şiirden bazen de aksi kalacaktır, o gölgeden
Bazen de gövdem kalır, akşam güneşidir ışığından
Ürperip gülen, şiirin aslıdır bazen karşı şiir

kimileri - - - söniüyor

YANKI

Kimileri ses yakalar hayattan kimileri yankı
 Cam yüzlü birkaç komşu kapıları şöyle dinler
 -Güller yaprağını omuz başlarına bıraktı

Eskiden çehresi yoktu düşlerimde kadınların
 Tan gözlü birkaç komşu uykularımı gözlüyor
 -Her hayatta bir tek hayat vardır belki de

Kapital'i Carlo Cafer özetinden okuduk, diyor
 Bir uykunun düş vermesi bilirsın yıllar alır
 -Anlatırlar, Stalin bir penaltıyı atamamıştır

YANKININ YANKISI

-Bir hayat içinde miyim ama öyküsünde mi
 Acıkmış bir alıcı kuş engerekler izliyor
 Öyküsünden taşar durur bir adam Alemdağ'da

-Bakışlarından kalan neyse gördüklerin de odur
 Ahlâk ve battaniye yapayalnız birbirini örtünüyor
 Satranç tahtalarında Dilârâm'ın özel kalçaları var

-Nasıl tanımlanabilir bellekte bıçak yarası
 Hırpalanıyor ve açılıyor ve dönüyor ve ıpslak
 Bir alay ankalar ki kanat rüzgârlarıyla sönüyor

kan - - - šiiri

AĞU

Kan gibi tarihi bu tarih, anlatılmaktan kaçınır
 Pıhtıysa mahzenlere saklanıyor, akınca genç kızlık
 Durunca kahverenk yayılır bir metropole, eski ülseri

Olsaydı muştu denir, olmazsa iğfal edilmiş bellek
 Takvimlerle arasında sezilen tek bağ var, zina
 Bir üçüncü serseri, hep uzaktan duyuluyor dedikleri

DUACIK

Kendisiyle karşılaşmaz sanıp gider dururdu
 Parklarda bozkırlarda, caddelerde koyaklarda
 Yakınma ve yakarı sanmıştı bütün sözleri

Bir akıntı aramaktan yorulur suda, sarı kolları
 Gömmesin de diyorum, alsın götürsün uzaklara
 Zamanı kaybettiği sanırım karanlık saatleri

ISLIKLAR

Hepimizi alıp gitti de kendisi taşra kaldı
 Anka gibi bakardı, ıslak güvercine döndü
 Rüzgârsız bir toprağa düştü telekleri

Terk edilmiş hayaller atıyor kanatlarıyla
 Ay ve keten yaralanıp kopuyor birbirinden
 Islıkla tarihçe, ısıklarla der tarihçesi

OTUZ DOKUZ

Kaygan bir hayat tutuyoruz, yakıcı da ellerimize
Yanılttığı çoktur bizi tarihle takvim arasında
Paylaşmak mı, kül paylaştı bütün serüvenlerimizi

Yürümemiş miydin bütün mastarlarıyla şu dilin
Hangi aşkın hiç aklanmadığını bilen dünyaya doğru
Size kırk şiir vereyim, eşi bende olmasın hiç birinin

KIRK

Siz hayatla dudak dudağaydınız, ben duvar duvara
Yazıklar olsun deniyor, o sapa aşk azık oluyor bize
Her gece kızlık yitiren birini anlamadığınız gibi

Dilmaç yanı başımızda dururdu, tanrıyla aramızda
Hâlâ kara bir ali tam karşımızdadır, ölümle aramızda
Bizse üçüncü serseri, ülke ayaklarımıza basalı beri

UYARLIK

Bir ahit de ben yazayım demiştim, güncel bir ahit
Şiir ile köz hikmeti bir gün bağdaşacaktır belki
Martta tekir makamı, eylülde çullu kuduzlu birileri

Rakamlar çabucak gebe kalıyordu hırpaladığım anda
Ahmet muhibbin çok üzüldüğü cumhur bayram günleri
Salt us giyinip kuşanmış, devlet dairelerindeydi

YILAN/KAVİ

Ahşap mı nedir bu hayat diye sustum yağmura karşı
 Gülağacı kızlar çınar tayfalar dişbudak bayanlar
 Elllerinde bir tarihçe, kendilerinden de gizli

Akrep akrep ne çok girmiş karnımızdaki sözlüklere
 Şiirin vakte değdiği yerde çırpınır sesi susar
 İmzalayan kim, nedir parmaklarımızdaki yılan sözleşmesi

ZEHROLSUN DERUNUM BU GECE

Karaltılar, yalnızca onların attığı yoz cirit
 Zehri zihnine akar yapayalnız gülzedelerin
 Kar da bir akbasan hışmıyla düşüp geldi mi

Dindiğini görmediniz mi ayak izlerinin doğuda
 Batıların göğleri de kan yaşmakları takınmada
 Kimsenin yarım kalmaz kin yazmalarıyla ahdi

TAKAS

Sütrelî kar kan mahpesidir anlatılsa utanır
 Tutunduğu tek şey söz, zihni de tutuklandıkça
 Bir yönde görür, buluttur uçuk gözlü düşleri

Ödemeli ıstıraplardır size yolladıkları bugün
 Yollar yollar da sapa, ulak ulak da unutkan
 Elden ele alavere edilmekten mahzundur günleri

Ağuyla kurtulan ağuya köle durur, yazın kenara
 Ya da geri vermek gerekir rehnedilmiş şiiri

sarsılan - - - kanatlar

KASIRGA

Sarsılan bir şeydir bir leylağın dokusu
 Sarsılan bir şey esirgenir sargısından
 Sarsılan

Tutuşan bir şeydir aşkla kurtulduğundan
 Tutuşan bir şey bir duyarlık sarasından
 Tutuşan

Kavuşmayan bir kimesne
 Dağlarda bahriyeli

AZ AZ

Babam beni alkollere göndermişti kırk
 Kırk kırk kırk paralık o gün bu gün
 Kırk paralıktır sarhoş durduğum rakı

Annem beni bakirelere yollamıştı bir
 Bir bir bir aralık uyluklar ve tatarcık
 Bir aralık kapanmış bir rastlantıyımdır

Abim beni serüvenlere uçurdu kanatsız
 Kan kan kanatlı
 Kan kan kanatsız

ÇERĞİ

Bir kaplan sirkte kalbimde striknin
 Çingeneler dolaşıp konaklıyor kalbimde
 Onlar ki saf akıntıların aydınlık kavmi
 Musikar kuşunun rüzgârı birikti ellerinde

Çingen çalmalıdır benim ölüm düğünümde

KÜLT

Karanlık günlerimizin doru rahvan tayları
Yelelerde terkilerde dişlerde gem ışıkları

Ülke nala küçük gelir

Kültür dışı kült içi ozan kozası
Gerçeğinden eşkindir hayal atları

Yazgı nala küçük kalır

Ben ol ılgar ile yundum efendim
Yunup yandım soyundum efendim

Yaşlanan şairler hikmete yaslanır

SANRI TANRI

Kim tarar saçlarını
Yaşlandı tanrım
(Benim gözleri ellerinden
büyük sanrım, ihtiyar)

Utanır yavaşlığından
Ben utanırım
(Benim şaşkın âdetam da
eşkinim de, ey ihtiyar)

Benden başka hiç tanışı kalmadı
Ben ki hangi bensem
Kendimi az tanırım
(Benim düşkün yürecâzım
küskün ve şen ihtiyar)

KÜÇÜK GÖÇLER

Yaş kırk beş kırlangıçlar azalıyor
Ağır ağır alışılıyor hastalıklara
Serçelerle kuzgunlar yer değişiyor
Yer değişiyor hüzünlerle sevdalar da

Daralan dünyada glokom karanlığı
Yoz toprak mı göreceğim saksılarda
Güllerle ayrıkotları yer değişiyor
Yer değişiyor düşlerle sanrılar da

Saatlerle bakışıyoruz birbirimize
Bir yerinme güzelliği dakikalarda
Akreplerle yelkovanlar yer değişiyor
Yer değişti gözlerimle yıllar da

KAVL'ÖYLEDİR

Bir kadın, aynasının kırılmasının ne fena,
gözlerinin ferinin uçmasının, yanaklarının
elmalarının buruşmasının ne fena, ayalarının
bir erkeğin göğsünün kuytusunda ürpermesinin
unutulmasının ne fena defterlerine yazılırdı

Bir adam, zeytin merdiveninin bir basamağının
çatlamasının, dizlerinin dermanının azalmasının,
şakaklarının saçlarının tek tüklerinin de olsa
kırışmasının, parmaklarının uçlarının bir
kadının dudaklarının kenarının güzelliğinde
artık buruşmasının ne bela defterlerine yazılır

Bir kız ile bir oğlan bunları hiç de düşünmez

2 TEMMUZ

Biliyorum sevmezsiniz beni sayın bay ölüm
Ama ben zaman zaman Sivas'larınızda ölürüm

KANATLARI ALIŞIR

Güvercinler kumrular annemi soruyor
Pencere pervazlarında küçük yumurtalar
Sonra yakın bir komşuda bir ev düğünü
Gelin güvercinlerle uçan kara damatlar

Annem Abdullah Yüce veremmiş diye ağlıyor
Gözyaşları günlük bir törenden ayrıntılar
Babam ki damatlığını ölene dek saklamıştır
Ah yağmurlar mevsimi ah o alışkın kanatlar

ter - - - türet

YENİ MADDELER

Ter nedir? Ufak bir kroniğin yaşarmasıdır
 Sorusuz sorulardır yanıtlardır
 Bir aile destanından bir dize yaşanması

Ses nedir? Başıboş tınların büyük şarkısı
 Karıştırdım sesimden ayrıldığı günleri
 Yorumcuların düşlerden eksik kalmasıdır

Yer nedir? Bir mahpese dağlarınla gelmendir
 Adımlarıma bir karşılık ver göğün muhtarı
 Bütün sevda kitaplarında yalnız duramam

Gün nedir? Maddeler ağır ağır birleşir
 Resimsiz maddeler oyunbaz ve resimsiz
 Sözün en eski sorunlarından birisidir

Bun nedir? Bisikletlerde şen bakireler
 Boz tepelerde nevrüz gülü bulamamaktır
 Acımasız devşirmezsene ıtırşahi açmayacak

Kum nedir? Yengecin iziyle çizilir remil
 Erdemin gölgesinde günahlara parçalan
 Günahlar bölgesinde erip yüceldiğin an

Son nedir? Son nedir diye diye burulman
 Naif-ekol dantela işleri bir hemcinselin
 Oyasız kızkardeşinden hicazlara kaçmaktır

An nedir? Sonsuzluk adlı bir oğlu vardı
İlksizlik adlı bir kız doğurmaya hazır
Filmlerin bitmesini sonuna kadar bekler

Ten nedir? Gözlerimi yanıtla ey körlük
Dilsizliğin dudaklarımı yanıtlamasıdır
Sesime yankı olabilirdin ey sağırlık
Ey kısırlık etimden kırk çocuk türet

makame - - - beni

MAKAME

Makame kan imgeleriyle güne değen geçmiştir
Unutmayacağım diye söz veren herkestir o
Unutulmak bir daha yıkanmasın diye kanla

I

Okeanos diye umman olduğu söylenirdi suyun
Makame kalbinde kuruyup menevşe durandı o
Bir attar rafında nem yitirir bellek adına

Derler ki aymamış bir sabahın et rengidir
Dünyanın bütün menzillerine solgun yetişir
Ve dünya yazık kabileler yakıştırdı ona

II

Sarı güzel bir fotoğraf üstünde usanır kendisinden
Kara kuru bir kalık kız göğsünde utanır kendisinden
Günleri karalanmış bir mevsimdi ve sever ve yorulur

Kara merasimdi o kara kuytularda ve kalaba ve kara
Bize bizden haberler ulaştıran sarı yapraklı yazma
Gün gelir de bakardık safrasıymış canımızdaki güzin

III

Temmet bilmez bir söylemin heceleriyle yaşardı
Bir harfe ayna takıp dolaşırdı bütün arşıları
Harflerin de rakamla düzüştüğü biz imleriydi o

Karabasan sari olmalıdır varsa dolaşırsa aramızda
Yatakları bir morga dönüştürerekten gerinir durur
Ölüm lekeleriyle sığırcık sırtının ilk buluşması

IV

Bir pusunun bile yalnızlık olmadığını anlarsın
 Bekleyip bıkarsın ve çıkarsın şarla öneleden
 Sökölmüş düşler örtüsü ve yazının böceğı börtüsü

Kötü pencerelerde kavak dölüsündür uçuşursun
 Nöbet tutmaktayken çıkar senin firar kâğıdın
 Nerde diye sorup soruşturan da onbaşı günbatısı

V

Çözük bulutlar ve kara güneştir diye anlatırlar
 Bin körfezi beklemiş bir erketenin yazgısı diye
 Haftalardır sızıp kalmış yolcu söylenmeye başlar

“Kalkıp kusacağım öfkemle ve lanetimle elbet
 Küfre de buluttan başlarım bulutlardan sonra
 Güneşi omuzlar yürürsem aramayın beni batıda”

VI

Yollarını siyanür ve baldıran bürümüş sevdâ
 Makame altlarına saklanmış bir kâtip leşi
 Herkesin izleri kondu mercan kalçalarına

Bize sonsuz öyküler aktarıp dursan da dünya
 Dünya böyle bir uzak bir tuzak bir dünya
 Bir adımdır uyak korksun sen uyaktan korkma

VII

Tekne-duramaz bir denizin dalyan çakıtlarıydı
Ağlarla çevrilmiş bir akşam sonuydu da mesela
Kanayıp derdi ki erdiğim bin kürek gidimi

Kaç bin leylek gidimi Nil-i aşk Nil-i aşk Nil'i
Yazılarımızdan habersiz uçuşan papiros sürüleri
Düşhayatın ölümaşk biçimleri makamede duran

Martıların bızır telekleri işte gök hartasında
Göğsün mavi sancıması bizden öte duran ne varsa
Batık tutar unutma poyrazından lodos ürken denizi
Aşkımızda duran ve bize sonsuz elvedalar vuran

VIII

"Kez köz ve arpacığın sayılmamış her bir serüveni
Geceden gündüzler çıkarmakla ilgiliydi susmuştum
Bir imgeler attarı dükkân açtı duyup uzak durmuştum

Mağaraları ters yüz etmekle ilgiliydi hepsi hepsi
Aşkın ağır suyunda yüzerek yaşayan Tahir Zühre'si
Şehre iner hayret içer kendine masal dinler"

IX

Erliğin ağır suyunda devinen bu makamedir
Unutmaklığın suyunda tez doğar belki Zühre gibi
Tesbihinde yitirdiği kadar insan taneleriyle

Bakmaktadır aynı kitap okunuyor oralarda da
Kan simgeleriyle güne değen geçmişte aynı yara
Sürektir bizimdir bitmezdir diye bağıra bağıra

FUGA A L'ARABESQUE

Gökte her şey sumru sözlerinin gelişimindedir
 Su kendisini ilk kez açarken de o vardı derler
 Ten bilgeleri böyle çıkmış böyle girmişti aşka

Ödünç uykusuyla kıtmirin yarılanmıştı geceler
 Gözlerim bütün karanlığın başlarını ödemiştir
 Pencerede kin resmi kalır yanılıp da kalırsa

Elma ve kalem unutulmuş bir bilmecede durur
 Sorgucular her şeyi daha çocukken unutmuştur
 Ne olacak görecedir mutluluk da mutsuzluk da

Veyl o leylin kaçaklarına diye diye tutuşur
 Dantel tutuşur dantel tutuşur dantel tutuşur
 Sevdaları karanlıklar birden bastığı anda

Saat sayaç ölünce zemberek çatlar kırılır
 Meger kan saltanatının hükmü salt geceyledir
 Teşhis ve intak yok oluyorken bütün şarkılarda

Çoğu günler kederden yontuluyordu sevinçler
 Ah körler ki mahzun sağırlara şarkı söylüyor
 Ünleyişi büyük çılgılık değil mi suskunluğun da

Suskunluk en son sözleri aynatıp yinelemez mi
 Öpsün sözü bir kadında/ Kadında bir sözü öpsün
 Demin alıp öptüğüm gül/ Gül öptüğüm alıp demin

Öpsün sözü bir kadında demin alıp öptüğüm gül

Bu ülkenin takvimleri kan ve zaman sızdırır
 Teli dantel danteli aşk küskün mırıldanmalar
 Günler ıştır telleri danteller tutuşa tutuşa

GACOLAR İMPARATORLUĞU

I

Martı rüzgârın biridir bazen martı kanatlarıyla
Çatılar damlar üfürüp durmadadır eski kentlere
Uçan sudur sudur uçan bir deniz! yine başlamaya

II

An içinde gerilmiştir koca nergis nergis çağında
An geçmiş görünüp an geçerken serin derime sürtünmede
Derişmiş roman tadları birikir kahraman ağzında

III

Çergi yöntemleriyle ılıştırılmış sapkın bir sevdâ
Her gün dönüyor yeniden güneşte kurumuş evine
Servileri diyor unuttum servileri yüzüme sapla

IV

Yine başlamaya suskun taş yeniden başlamaya
Korkunç tuz ürkünç beniz yeniden bir yerlerde
Yerlerde sürünüp de omzuma martıyla göğşe ağmaya

V

Ne vakit ayak bastıysam gacolar imparatorluğuna
O gün tevarih ve evliya kan revan oldu günlere
Yoksa düşen damlalar neydi ki martı kanatlarına

VI

Kendi seslerini sürececek şimdi yanık ormanlarda
 Dönmeye kentlere dönmeye suçsuzlukla dönmeye
 Sürek heceleriyle kamaşmış mühürlü damağında

VIII

Arzıhalci miydim romancı mi bilemedim yıllarca
 Sakalıma bakılırsa düşler dengesizi bir çehre
 Cübbeme bakarsanız savrulup uçar akşam kuşlarla

Bir daktilom vardı kırdım dediğimden çok uzakta
 Yazdığım işporta masasında şakır gelen geçene
 Kadınlardan gelmiş nice mektup sanki kuşlarla

VIII

Nereye der nereye kuş nereye eylül sanılarıyla
 Yalnız mı martı kan kepenegiyle her an örtünmede
 Ya hayalleri düşük imparatorluğun çatılarda damlarda

IX

Boşalan rafları gördüm yattığım odanın kıyılarında
 Günden güne azalandı ve bitendi hep günlerden güne
 Yalnızım mevsimin kararıp kovduğu nice kuşlarla

Her şey yalanlandı demiştim artık şaşkın düşlerde
 Gacoların nergisten kurduğu ülke şimdi nerelerde
 Akşam uçar uçar akşam uçar nergis kuşlarla

X

Öpüşleri kaçıp gitmiş silinmiş gırtlığında
Gözler! susakalmış kaloger serseri perde
Bir tek tün saklanıyor kaçkın bakışlarında

XI

Ben şimdi sayfalarımı toplar giderim aşka
Ben şimdi sözün sarpasarmış geçelerinde
Başka ne vardı ki anlaşılmaz sayfalarımda

XII

Aylar ve burçlar ve gacolar imparatorluğunda
Aşk bedeli çoktan dönmüştür başka bedellere
Kalbin mi? Yırtık sayfalardan birinde hâlâ

XIII

“Neler anlamam gerekirdi, bilemem, diyor,
elimdeki defter, belli değil mi, ablamdan
kalma. Sonra, bugünlerde terörden çok
korkuluyor, siz de duymuşsunuzdur. Terörden
korkan bir terör var bu ülkede. Şimdi dört
otuz matinesine belki yetişebiliriz, demişti
arkadaşlar. Geçerken bir baktım, yağmur var
çingene nergislerinde. Ne yaptı söyleyeyim
size, demetlerden birini seçti, ondaki en
güzel nergisi buldu, taktı göğsümün defterine.”

YAĞMURUN DERİNLİĞİNDE

Bir ayazma bir de kerevet vardır orada
Uzun yağmurlardan geçerek varıyordun
İtüzümleri dolaşırdı çevrende ve kekik

Derin yağmurlar konmuştu orayla arana
Yol bitince anlıyordun ıslak hayatları
Yıkıyor diriliyordu çınar toz baskınından
Kurtuluyordu nem düş örtüsü olmaktan

Esemeden doğurulmuş sözler parçalanıyordu
Bakıyordum su beklenmez giysileri içinde dalga
Belki desen belki değil karşındaki
Asla değil asla

Derin yağmurdan sessiz ne olabilirdi ki
Saklıyordun gövdeni de tin fahişe çıplaklığında
Ayartıcı mı? Yok
Yargılayıcı mı? Yok
Yalnızca kendin

Salt o zaman söner işte anımsama

FELSEFE TAŞI

Elma izlenimlerinden çıkmıştım yola
Ve elma kurallarıyla çok uzaklara

Toz ve töz üzerinde yanan ayaklarım
Söylenir dururdu: Yol yakındır diyenler
Hiç çıkmayanlardır yola, baksanıza
Varıp varıp ulaşamıyorum yanmaya

Görü üzerinden mahvolagiden gözlerim
Söylenir dururdu: Görü, işte karşımızda
Diyenler bakılarla aldananlardır
Sakınırlar gözlerini görüp yanmaktan

Avara sallanan ellerim de katılırdı
Konuşmaya: Göz ve ayak, bana
Hiçbir şey buyurmadılar daha
Uzayan tırnakların sabırsızlığıyla
Yapayalnız kalıyorum yollarda

Tırnaklarım da büyük korkularda:
Kül eşeler de köz bulamazsam
Ey elma, bulamam da yanamam da

AYLANDIZ KORUSUNDA

I

Koruma hayattan beri bırak gölgede karlar kalayım
 Ünlemlerle ezilmiş birinden sorularla yorgun birine
 Kan ve erguvan peşinde dolaşıp dururlardı birlikte

Biri ötende yaşıyordu diğeri de yanında berilerinde
 Koruma hayattan eşyayı toz ve töz bir-mezar düşer
 Alışık düşük derler ay şaşar aylandız gecelerinde

Doldurulmuş kuşlar doldurulmuş kediler ve itler
 Câmî gözlerinden hep bu hayata bakar kaçarlar
 Koruma hayattan beni bırak gölgede kar kalayım

II

Gelip unuttuğum yer gidip unuttuğum bir yerdi
 Belleğe koltuk değnekleri gerek bu yolculuklarda
 Yoksa parçalanır düşerdi unutuşlardan da uzağa

Korudan kalkıp gidiverdi dondurulmuş kuşlar da kediler de
 Söylenmekte olanın bilirim hiç dinmeyecektir söylencesi
 Ve kar kalacaktır aylandız korusunda koruma hayattan beni

*tanınmayan şairler için
küçük tezkire*

BAO-DU

Doğmuş ki kar yağar.
Yağmurda ıslanmamış, bundandır.

Ruhu erimesin diye dağda yaşardı.
El uzanmamış çiçeklerle birlikte.

Her şeyi bir şeye benzetirdi.
Şiir için hiçbir benzeti kullanmadı.

İmparator Dağ Orduları'nı kurduğunda
Bao-Du bölgesine gidilmesin buyurdu.

İmparator mabeyninden bir cariyeye
Bao-Du'ya Erik Beyazları Ayı'nda sunuldu.
Kadın "saraydan kaçtım" yalanını söylemese
Onu koynuna almayacakmış.
Cariyeden doğan kız cariyeye olur.
Oğlan doğarsa doğuştan buruludur
Derlermiş. Bao-Du yüz gönüllük düşündü
Ve Sarmaşan Bülbül ile yattı ve uyandı.
Bir oğlu oldu. Bir kızı oldu.
Üçüncü bebe hünsa doğdu.

Bao-Du, ailesi ve iki eşiyle birlikte
Irmağın Durulduğu Ay'da San Min kentine indi.
İki Irmak Ülkesi'nden leylak fidanları
Getirtmişti. Ve dikti ve kokladı ve öldü.

“Ey tanrı adamları, çiçeklerin
Nedenini bulmak kolay değil,” demişti.
Bu şiir de vasiyeti sayıldı.

Bao-Du’nun dağdaki yaşamıyla ilgili
Yirmi bir baskı-resim vardır.
Hiç birinde elleri görünmez.
Leylak çiçeciği imzalı şiirler onundur.

Kızı bir çiftçiyle evlendi.
Oğlu bir liman reisinin kâtibi oldu.
Hünsa çocuk San Min kentinin
Ünlü düşyorumcuları arasında sivrildi.

Sarmaşan Bülbül başka bir şairle
Zang-tin ile evlenecekti ki
Dağın Kustuğu Boran fırtınasında kayboldu.

SAMED

Ebeler göbekbağını keserken
 Güçlük çekip haykırmışlardı:
 Anasından kopmak istemiyor!
 Anasından kopmak istemiyor!
 Sürüsüz yaşayan bir hayvan
 Yemelidir bu bağı, bu sonu.

Samed doğduğu Safran burcudur.
 Ve kendisi safravi olup
 Kan ile balgam ile sevda ile
 Nice buluşmak istese hep kovuldu.

Samed'in göbekbağını saklayıp
 Bir firavun köpeğine verdiler.
 Ki kedi türündendir bu hayvan
 Ve mevsimler boyu gezip yürür.
 Firavn köpeği bağı yaladı yuttu.
 Bir dahi gezginliğe tevbe edüp
 Leyal-i Mürğ kasabasını mesken tuttu.

Samed nerede firavn köpeği orada.
 Şairin gölgesinden asla ayrılmazdı.
 Samed kediyi geh sever geh döver.
 Ad koysa da adıyla çağırıyordu.
 Kedidir bir gün Samed'in karnını ısırdı.
 Samed-ü ins öfke yellerine binerekten
 Kediyi okladı da halk ite gül yüz
 Gösterip Receb'den Şaban'a sağalttı idi.

Ramazan irişince Samed münzevi oldu.
 Kedisi dahi yanındadır diyorlardı.
 Natıkat'ül Firavn'ı o ayda yazdı.

Halifenin imamlık ettiği Cuma'ya geldi.
Fare "yâ Şeytân" diye bağırınca
Bizimki "lebbeyk" diyerek kıyam etti.

Kedisi nerededir?

Kedisi cübbesinin altında dediler.
Kedisi ağzındadır diyenler de vardı
Kedisi karnında gerek diyenler de.

Kadın ve erkekle hiç yaşamadı.
Okladığı kediyle birlikte öldü.

Yazdığından bir damlası şudur:
Kov bulutu çöz sarığı ey gökyüzü
Sor bakalım mavi sende mi gözde midir?

Ol ki ölüpdür, Leyal-i Mürg
Kasabası kedi gelmez semtidir.

HILDENHEIM

Doğum ılığını atana kadar
Herkesi çok bekletti denilir.
Ev ustaları çatıyı atmışlar
Kapıları takmaktalarmış.
Ev bitmeden doğdu diye
Küçük adı üç yıl konmamış.

Hihaym diye anmışlar
Hihaym diye kalmış.

Güneş su konaklarındayken
Kimden nerden duydu bilinmez
Afsunlu sözler mırıldanırmış.

Unutulanlar anımsanandan çok.

Yitirilenler kotarılandan çok.
Susturulanlar benimsenenden çok.

Biere Hihaym ingenelere takılmış.
Üç yıl ergiye kabul buyurulmamış.
Maşa ocağında Töton mei kızdırınca
Bir kızı gebe koyup gacelikten kurtulmuş.
Panayırlarda Almancık oynayıp
Yankesicilere cukka kazandıran
Hihaym iyi de keman alarmış.

Duyanlar sağırlardan az.

Görenler körlerden az.
Okuyanlar duacılarından az.
Gezginler oturaklardan az.
Geyikler ineklerden az.

Hihaym dünyanın her yerinde
Hep bunları hesaplamıştır.
Kimler kimlerden az.
Neler nelerden az.
Çok olsaydı ne yazardım?

"Yapı yapan çatı çatar
Çırağı açıkta yatar."

Yüzlerce Çingene şarkısının
Hihaym'dan çıktığı sanılmaktadır.
Oysa berbat bir sesi varmış.

Şarkıcılar gevezelerden az.

Kemancılar hallaçlardan az.

Söylediklerim dediklerimden az.

Bir orman kuytusunda
Kimse bilmez gömülmüş.

Çergi o çevreden geçtikçe
Külde her köz birer gülmüş.

SEVDAVÎ

Saraç oğlu saraçtır.
 Minhalil külliyesinin yamacında
 Elif bilmez çıfıt karı eline doğdu.
 Kulağına kimse isim okumamıştır.
 Pederi Firkat gazasında kaldı.

Baktı ki saraç tezgâhı taze
 Çömeldi çelikle deri başına.
 Vakta ki cerendi camıştı ayırt ede
 Susar dili uçar oldu karacalarla.

“Ah feryâd-ı leyle düşmez kehkeşân
 Sitâre-i leyl yek-âvaz dîle kavuşan.”

Diktiği yemeniyi çarığı giyenler
 Tez yürür yürük varırmış menzile.
 Eyer donattığı atlara süvar olan
 Rum eliydi kum eliydi cinsüvar.

“Durduğu yirde arza atlar üşürür
 Kör kandilden berk-i sema devşirir.”

Bir Çepni beyinin kızına vurulmuş.
 Kıza her ay bir çedik yollarmış ki
 Gönül چراغ buldukta savuşup kaçsın.

Sevdavî yaşlanır, Sevdavî bekler.
 Kızlar yaşlanır, kocalar ölür.
 Ordular geyinir Firkat'e gider.

Kendisine çarık kesmez Sevdavî.
Kara sahtiyan karartır ömrünü.

Ordu eksik gedik döner Firkat'ten.
Tuğlar mı kefen tüller mi nedir
Rüzgârla konup göçer geçer gider.

Çepni kızı Çeper çayda boğulmuş.
Sevdavî ağıtına kemend biçer.
"Gezdiğin her rehde men varam menem
Bunda turur canımdan kan tökülirem men."

Sevdavî'yi saraç kullar defnetmiş.
Loncada defter yoğ imiş ki esami ola.

TOPAL KULI

Demiştir ki
 "Leyla'sız Mecnun'um
 Mecnun'suz Leyla"

Adı kulağa ve tele öyle yazıldı.

Ayağı doğarken eğrilmişti.
 Babası da topaldır dediler.
 Değil idi. Arsız adsız Celalî idi.

Celalî taifesi İnderesi köyünü basar.
 Ve para ister. Ve manca ister.
 Ve dahi kasık mancası ister.
 Öksüz çocuksuz dul karı Sevdican
 Celalî'ye kasık mancası verilir.
 On iki uğursuz, karının üstünden geçer.
 Sonra def olur gider.

Topul Kuli'nın çocukluk adı
 Bu yüzden Yâdigâr idi.

İtildi kakıldı.
 Rençberlik etti.
 İnderesi'ne Âşık Umman geldikte
 Yâdigâr'ı kendüye ayvaz eyledi.
 Karadüzen öğretti.
 Leyla öğretti, Mecnun öğretti.

Kırk yıl beraber taban teptiler.
 Katre kırk yılda ummanı geçti.

Mesel de ondan kalmadır:
Bir topal vardı ki
Sağ topalı derlerdi.
Bir topal vardı ki
Sol topalı derlerdi.
Birbirin görüp aşka düştüler.
İtikatları o idi ki
Tanrının diğer kulları
Tam topaldır.
Çün iki ayağın da topal olıcak
Aksamazsın.

Topal öyle demişti:
Leyla'sı yok Mecnun oldum
Mecnun'u yok Leyla benem"

MAHYACI SALİM

Bizde şiir tek kelime.
Bilemedin üç kelimedir.
Semadır sâhifem benim.
Yağmur düşmez ateşime.

Mahyacı Salim kandillerin
Ve ispermeçet mumunun oğludur.
Yatağının bulut olduğu söylenir.
Yazıp yaktığı son mahya
"Şüheda Eytamına Yardım"

Ol mesleğin pîri kimdir?
Elcevap: İkinci minareyi
İlk kim dikmiştir?

Bizde şiir yarım yırtık.
Yazdan yırtık güzden yırtık.
Ah zavallı anam benim
Bahtım yırtık bağrım yırtık.

Ramazan nasıl dönüp duruyorsa
Zaman içinde, Mahyacı Salim de
Öyle. Saati yokmuş. Güneşe göre.

Kahvelerde dolaşır kahvede kalırmış.
Latin harflerini bir günde öğrenmiş.
Ayların yeni adlarını zor bellemiş.

İşkambil oyuncularının küçük kara
Tahtalarına tebeşirle bin şiir yazmış.

Pırafacılar pişticiler blumcüler
Altmışaltıcılar bu şiirleri silmiş.

Mahyacı Salim kırk iki mahya yakmış
Ve söndürmüştür ki on altısında
Kâmil usta imiş, elli sekizinde öldü.

Her akşamın çilingiri, rakı içer
Tavdan geçer, haneberduş ve Üsküdarlı.

Ruhunu teslim ettiği bir teşrin-i sani
Gecesinin sabahında, inzibatlar çırağını
Tutuklamıştır: Çocuk avadanlığı toplamış
Ve olmaz bir camiye mahya yakmış: Eceldir

DER DELLALYAN

Mek yergu yerek
Hayat üç kürek gider.
Hayat sârîdir arkadaşlar
Ölümse sürekli biter biter.

HEMŞİRE NİMET

Herkes şairdir çünkü rüya görür
Herkes mahirdir çünkü âşık olur
Nîmet böyle böyle dedi desinler
Herkes komşudur çünkü sevişirler

KARAMAN'LI IOANNIS

Allahın bir kulu olup taşra giden
 Su çıktığı her yerde ayazma bulur
 Ermişimin yüzünde yüz mum parladı
 Yüz birinci bu şiirden avare olur

TALÂT KADIKÖY

Alelâde âşğınım sen gelmeyeceksin

İnsan su taşlarına döner yıl geçe
 Ağırılığı azalmaz da kesip batmaz da

Feryadım senden bir aksisedadır
 Âyine ben baksam ağlar sana güler

HAKÎR

Biraz neşve biraz keder biraz menevşe
 Adı kalmış eski lodos türkülerinden
 Oğlan ben bu yerde kavilsiz duramam
 Ürkerim de sahipsiz yaz gecelerinden

Tuz buz olmuş billur köşkün ışığı
 Haneler yangın yerleri kızıl bayram
 Oğlan ben bu yerde kavilsiz duramam
 Kavuşmak haram bana ayrılma haram

Benim ülkem kaçıp gitmiş bu ülkeden
 Nazmın nesrin askerleri kılıç artığı
 Oğlan ben bu yerde kavilsiz duramam
 Yaralarım eksik olsun kan tarihinden

oikonon - - - kazandın

OIKONON, I

Oikonon, ah sevgili mazmunlar, kafatasını
Özgürlükle dolduran ah ölümler gerçeği

Bizler değiştirmekteyiz sonsuza kadar
Yüz binlerce kez aynı binlerce resmi

Melaïke tayfası tenimiz şeytan donumuzla
Ülkelerden deniz deryadan kıyı suyu yüzerek

Ayazmalarda bir gökkuşak damlasıyla boğulur
Mahyalara mumdan beri bayraklarımızı asardık

OIKONON, II

Tayyareci Fehmi Sokağında kaldırımcı İbrahim
Elinde hançerle sınıyor kazıyor minelerimizi

Biz ki Karabağ yağmurlarına gözyaşı katmıştık
Üç parmağımız üç gerçekten bir yokluk yaratır
Sağ elimize açılıp duran kitap dikenle kapanır
Mazmunlar da bizden birileriyle açılıp kapanmıştı

OIKONON, III

Oikonon, ah kuşkulu meryemler, ılınır
Gözlerinin değdiği su, su kılınır ateş

Ömrüne kaç Leyla Mecnun sığdırdın
Bir mazmunla kaç kez düğünlere gittin

Boynun kaç kez bir mazmunla ağırlandı
Belin kaç kez mârân gömleğinden soyundu

Ebeydin bu bir oyundu yendiler kazandın

ev içi - - - kaneviçe

ÜÇ VAKİT

Rüzgârı sarınmış perdeler. Sofaya
uçkun gölgeler, sarıbeyaz ışıklar
yolluyor. Gözlem biriktirir kediler.

Gılman ile sandık yalnız. Tavanarasında
oynuyorlar. Ayaklar başkalarının yarım
adımlarıyla buluşuyor ve ayrılıyor da.

Bahçede çeşme. Çeşmede peçe. Suyla
doğan buğu sarıbeyaz bulandırıyor
vakti. Çocuk defneye sarılmış. Kedi.

GAMBİT

Sehpa ilerliyor, saksı çürüyor. Dünya
Durgun. Suyuyla yetinmiyor durgun kuyu.

Örtü terk edilmiş bir kokuyu gizliyor.
Gövdeler kaçıp bırakmış ıslak tutkuyu.

Örtü işlendiği iğnelerden yaralanıyor.
Pas kahvesi pas kızılı yaralıyor uykuyu.

Çakır dikenleri asılmış ön kapı öyle susuyor.
Evin böğrüne gamla yakarıyla asıyor suskuyu.

Kor rengi soba mika inceden ince dumanlarla.
Sıçratıyor bin yangına bedel bir korkuyu.

Sehpa duruyor, ürüyor saksıda sakin begonya.
Yağmur beklemekten yorgun dargın kör kuyu.

ÖPÜŞ

Üstünkörü bir öpüş kalır koltukta. Gece
Büyük bir tütsüyle büyür narenc koltukta.

Koltuk örtüldüğü çocuksu ölümle ölmüştü.
Aşk ne de sessiz akşam sağır olduğunda.

İçlenen duvarlarda aşk rütubet resmiydi
Görü. Görü, kirpik yaka yaka dolduğunda.

Ziller ziller ziller zillet konukları
Duyuların. Yakın yaz aniden solduğunda.

Yatak, kuru otlar, esirgenmemiş tahta.
Duyarlık da siniyor tene oyuldukta.

TAVAN

Ne oluyor sokakta ölüm mü var?
Kısılmış kan bağışlandı mı yine?

Tavan, az tasarlanmış küçük gök
Eriyor. Eriyor alnımdaki mor mine.

Komşu fısıltıları çağırıyor tavan
Enine. Kedi. Enine. Merdiven enine.

Herkes maktul dönmektedir evine.

HER ŞEY KEDİDİR

Odada her şeyi açıklayan kedydi.
Kedidir gece bile. Enine yürür.

Çünkü pencereler içeriye döndü
Bir ikindi vakti.

Perdeler ışıktan soyundu. Suya
İnmeyi unuttu. Karmaşık bir kedi.

Musluk, sesinden caymıştı. Islanmaz.
Sarnıç ile arasında hava çürüdü.

Kendisine kör bir saat, zamanla
İlgili her şeyi unutmuştu bir anda.

Toz biraz beyaz kımıldanıyordu. Balkona
Düşüp yığılan sonsuz yapraklarla.

Ertelenmiş bir gergefin üzerinde
Kedi kendisi. Ve kedi enine yürüdü.

Pencereler içeriye döndüğünden
Bir ikindi vakti, yazgılı dünya
Bir ikindi vakti, yazgılı dünya
Pencereler içeriye döndüğünden
Bir ikindi vakti, yazgılı dünya
Bir kedinin adımlarıyla kilitlendi.

SAKLI BAKIŞ

Bazı menevşeleri doğar odaların.
Birincisi yaşamak ikincisi fallar.

Üçüncüsü üç suretin yansıyan rengiydi.
Ocağa lambaya sofraya sahana üzerliğe.

Dökülen kurşun her şeyi başka açıklar.
Aşk ve nazar incinmektir çünkü yüreğe.

Yatı gece yatısıdır uyanış başka kırlar.
Burada yalnız yaşayamayan sözcükler var.

KARŞI SAĞANAK

Yeni kurulmuş saatte zemberek heyecanı
Hiç kurulmamış kalbimde sarışın anılar
Ellerime deli oğul oğul caddeler katar

Benim eskimiş hamaylım sulardan mavi soydu
Yine de damlayan bir nesnedir parmaklarıma
Damlayan bir nesnedir parmaklarımıza bahar

ÇATI YALNIZI

Orada bir laterna buldum. Ezgileri
Ve alüminyum burgularında unutuldum.

Kim bilmez ev içinin çok tanrılı olduğunu.

Yukarıdan martı sesi aşağından bıçak.
Dam kuruğu gagayla patlar patlayacak.

Sus herkes duyacak. Çocuklardan yalnız
Bir kaleci zamansız yaşayıp kurtulacak.

Kim bilmez ev içinin çok tanrılı olduğunu.

Hani göge doğru alçalır mı yükselir mi
Çatı? Ya ben düşlerimden niye kovuldum?

EVAİL

Yürüme arası durma arası bakma arası.
Burda boyun şurda adım orda karanlık.

Merdivenin en eski öncüleri tedirgin
Gözlüyor taşlığı. Aksıyor bebe arabası.

Çıkrık ağlıyor. Gülüyor kapı kolları.
Sarnıç mı üleştiren eve karaltıları?

Arabî ay rumî hicran hicrî çarkıfelek.
Temelleri inliyor eskiden gidenlerin.

Menteşe düştü, köreldi yalın kapı. Gelenler
Hurçlarını denklerini açtıkça kapandı kapı.

ÂHİR

Aruz gözlü yârim, tuz kahkahalı yârimle
Yatağım düzgün. Omzum boynum derlitoplu.

Kıtık mı otlar mı ıhlamur mudur sırtım?
Sesimi şarkılarda duyuyorum onun adıyla..

Evden çıkıp uçan nedir sokağa? Akşam dönüş
Bizden kalıp uğuldayan kalıntıdır sokağa.

Üç beş duvar büründüydük. Lavanda gül
Süründüydük. Yahşı görün yatağa ve yunağa.

Kısık mı lamba? Us susup durdu mu? Leylak
Örtü yırtık mı gece beri? Burda nerdeyiz?

Tozumuzdan tenimizden türemiş bir yerdeyiz.

ADAK

Bir tahta olarak kıydım
Kendimi nice eve. Kıymık
Ve talaş. İşte varlığımın
Sonsuz kanıtları. Bir kanıt
Yok olursa kanıtlamaz mı?

Kurumuştum, ırmaklardan da
Azgın. Kum imişim, sahra
Ne küçük. Boynumdaki küfür
Muskası ruhumdan da büyük.
Sarnıç, yunak katında, umman.
Damla, denizin kuruma külü.

Kan, damarımda ölüm külü.
Düş, varlığımın düşün külü.
Tüy, bedenimin hayvan külü.
Alev, yanlışların uçmaklı külü.

Unutuş, anımsamanın yabancı
Külü. Kireçten, tahtalardan.

destançe

KÖKLER

Benim öyküm biraz da var olmamaktı
Yaşamamak gibi düzgünlüğe kim dayanır

Yalnız yalnızlıklar yarışırdı benimle
Onlar Leyla'nın güzel olduğu yıllardı

Günler uzun derin sulardı yolculuklardı
Livarlarda çırpınan poyraz nefesleriydim
Göğün mavi bahçelerinde mihman kalmadı

AŞISIZ DALLAR

Çalı kokmamaktı ekmek akmamaktı gözyaşı
Varmamaktı adım sevmemek gönül ermemek erinç
Vakt'erişince esriyip öldü Dumrul direnci
Vakt'erişti bütün olmamaklar yoğa karıştı

Âşığı yitirmeye başlamış şiire vardım

Bilmem neredeydi o hayal mihmandarları
Gitmemeye mi gelmişti küçük ayakları
Gün bitti onlar da şarkısız gittiler

Sevmemeye inmişti artık soyguncu yürekleri
Dillerinde cümle söz cumhuren silinmişti
Sözcüklere gelince kaçgunlar uğrular kaldı

Bize kalanlarla destançe bile yazılamazdı

İsa'yı ele verenle Muhammed'e Ebu Leheb
 Boynu şallı Nikola ve kedi baba Hureyre
 İkisi de aynıydı bazen yalvaçlar aynı
 Elleri kurumadı mı hepsini dualar aldı

Lâ ve kin ve elif ve mim bizden niye ıraktı
 Yazının bozkırları ve lagünleri de ıraktı
 Ormanları da ırmakları da deltası da ıraktı
 Gölleri de yaylası da dağları da çok ıraktı
 Sırtımıza oyulmuş mahpesleri yakın mıydı
 Bilmemeyi bilmek bilen herkesten ne uzaktı
 Amin bilir duacıların aminsiz hayatları

Karanlık bir gökkuşağından geçiyorlardı

BUDAK

Tarihin düğmeleri olduğunu düşündün mü
 İlmikleri de sökülebilir hiç düşündün mü
 Zamanın giysileri olduğunu ve kapattığını
 Çıplaklığı örttüğünü ve utancı açtığını
 Ve ödünç mumla kutsar durur gün alacasını

Gövden ve ruhun bu ışıkla loş mu karardı mı
 Söyle zihnin kulaklarını ne kadar duymuştu
 Gözlerin bakışlarına uydu mu uyuydu muydu
 Ayakların sorumlu muydu adımlarından söyle
 Ellerin hangi uykularda yapıştı kabzalara

Yankılar ulusu! bir eyvahtır gül yorumuna
 Yorumundan gül devşiren yankı mı kaldı

OMACA

Sahibini özlemeye başlayan şiirdi
Kalan sesten gül gürültü devşirdi
İssızlıktan yol mu göç mü devşirdi
Ölüm varışları hayattan yeni mi

İskandil yitiren bir şiire düştüm
Poyrazlı çığlığım da bu kadar kaldı

BİR ŞEYİN VAROLUŞU

1. Baskı: Varlık Yayınları, İstanbul, 1999

“Ortadoğu” üzerinden şiir denemeleri, 1990-1998

Bizim bu göğümüzde
Kanatların görülmesinden
Korkarlar.

Bizim göğümüz altında.

Kanatlarımızı
Gördüğünde düşerim,
Görüp düşeriz diye
Korkuyorlar.

Bu göğlerin altında
Bin bir kanat vardır,
Eksilmiş bin nazar.

(1)

Bir gazetenin vefat ilanları sayfasında dolaşıyordum.
Yılgın bir siyah ile çılgın beyazlıklar içinde yitmişim.
Niçin bilmem. Ölümce yaşamı yaşamca ölüm kılarız.
Yaşam ölüm yansıtır, ölümler hep yaşamı. Ya arası?

Ara. Tek kanat, ara. Yalpalasan da. Biraz doğur.

Hâdiye Hanoğlu Hanımefendi, Hadiş, Ohannes İznikliyan Bey
(Ki Bay Ohannes diye anılmasından hiç hoşlanmazmış),
Bay Onnik Sefardimis (Karışık Orhan deniliyor), İvet Kordoba
Hanımcâz (o da Bayan diye anılmasından hiç hoşlanmazdı,
Kendisi Nühket Ablacık 'Kurtuba' diye de bilinirmiş),
Yorgios Meraklidis (bazen Müsi Yorgo filan diye de
Anılırdı ama bundan pek de hoşlanmazdı, bir öyküsünün
Varolduğunu bilmeden kaybolmuştu), ölümle birlikteyiz.
Ne tapınaklara koşabiliyorum artık, ne suskun gölgeleriyle
Gömülere. Ara. Büyük, parlayan karanlık ve sönen ışık.
Hulki, Fâtihâ'sız mı yaşadı ki, nasıl gömer kendisini şimdi
Onlarla. Gömer gömecektir gömdü. Üzerinde akasya meltemi.
Yeni bir mevlit yazmak üzere doğanları ölenleri araştırmıştır.

Ara. Bulmamak avdır şimdi. Ara kanatlarını. Bulmasan bile,
Yine ara. Bir teki kalsa da kanatlarından, bir şey bulacaksın

Yalnızlık, teraneyse şuracıkta, beraberiz demektir yalnızlık.
Yaşamak ölmek ve ölmek de şöyle yaşamaksa, n'apalım,
Her şeyin ve kimesnenin bergüzar olup kaldığın duyarız.
Öc'aldığın duyar da biliriz de kayalardan aylandızların.
Gönlümüzde kalacaktır aşkın o gözlenmiş yarası ille. İlk.

Öyle içlenmiştir ki tanrısı da kararıp yaralanıp susmuştu.
Ağzının pembeliğinde saklanıp çıkıp ara sıra bakıp dışlara.
Karanlık, küçük karanlık, yarılıp yarılıp sözle dağıtıldı bize.
Dedi ki: Ara. Arayış, bulamayıştan iyidir bu yalnızlıkta.

(2)

Hala, büyük bir tanrıçaydı. Kucağı vardı. Aynasının Küçükük olduğunu sonra sonra anlattılar bana. Sokak Ları da küçük küçük dolambaç imiş. Amma, oralarda Gezen eteği etekleri büyük büyük büyürmüş. Söylediler.

Hicran, yarım akıllı hicran, odalarda sofalarda gezgin İken çedikleri kalın kocaman da, ahaliyle coğrafyayı Adımlarken yok, parçalanırmış adımları çakıllardan. Hayalleri, gözlerinden de kocaman ve büsbüyük Olan, söylediler, ben hiçbir uyağa da yaranamam. Uymam ki şu hayatta bana biçilmiş vezne uyamam.

Hala, vardır. Toz ile su ile kocaman imiş. Toprak ile Tutkularla kocaman imiş parmakları. İyi de, gam Varmış o yıllarda. O yıllar, hangi vatan, bilmiyorum. Bilmiyoruz. Gitmek ile yüzmek ile boğularaktan Soluyormuş yüzü. Kimin? Bilmiyorum. Söylediler İsyen ile mağrur iken boynu uzayan ve boğulan Bir halam vardı işte. Hayat, salben idam. Değilmiş. Bakışlarına göğün bütün yüzlerini sığdıran bir bulut Ve rüzgârgülü eğlencesiymiş de. En azından. Bayram Seyran curnatası, uçurtması. Üzülme, üzülme, Uçurtmalarıymış. Kendiliğinden. Ben de uymam. Zaman gelir, bakarım şaşarak, vezinler uymuş bana.

(3)

Hala büyük tanrıçalardanmış. Kucakları olurmuş.
Aynasının küçük ama derin olduğunu ben de
Yaşlanıp anladım. Kimilerine yetmiyormuş tabii.

Kocaldım gittim ben de onlarla birlikte. Ben, ne mülktür,
Sorudur, yaşa ve düşün, düşün ve yaşa. Hepimiz az az
Ve yapayalnız. Terane, sürekli çevrim çevrim çevrim,
Ezber dünya ezbere dünya içre yüzüm de öyle küçülmüş,
Bakışlarım öyle büyümüş, saldırgan, nakarat çiçeği, sarı,
Sarı sarı, sarı. Arıyordum hâlâ. Ara. Denizciyse kocası,
Denizmiş o da. Hattâ dönülmez fırtınalar, burgaçlarmış.
Söylediler. Ne öptüğü bir rüzgâr bir adamın, ne boğulup
Soluklandığı sular. Ne daldığı bir dalga, ne karnına uzanıp
İnlediği yelken direk inlemesi. Karnının gösterdiği dip
Neyse, sen de osun diyenlerden. Batagide dalagide batagide.
Oluyormuş var. Bir şey. Nedir? Yeter: Oluyordu var.

(4)

Beni küçük kucağınla sevsen de yaşardık hala.

Sen sarılıp uzaklaştın gölgesine eski bir gölgenin.
O yalnızca gölgesiydi eski bir gölgenin. Kimin?
Kim ne bilir, belki de senin, günlerle güneşlerle
Karşı karşıya acıkıp beslenen birtakım gölgelerin
Gölgesinin bir akşam balkonunda sessizce kaybı.

Sen ışıyıp parlamıştın gecemde, eski bir ışığın
Kalıntısı yeni bir ışık olaraktan. Var olaraktan.

Anlatılmalı. Oluyordu var. Yüzünde babamın yüzü.

(5)

Zaman arabası. Takıldım ön tekerlerine senin.
Çocuk akılla bakmıştım da arka tekerlerine,
Yosun. Kiif. Köstek. Ayaklarım ezilirse ezilsin.

Ayyaş, içmediği şarabı da biliyordu uzaktan.

Görmediği rüyalar da ezberindeydi: Şu yaşam.
"Dökülüyordu cümle günah hazan yaprağı gibi."

Duracağı istasyona yaklaşan trenin sesi miydi,
Tek kamu yapısı olarak dikilen istasyon gölgesi mi,
Gelmek ve geçip gitmek üzerine bitmez bir şarkı,
Bir bozkır köyünde, dünyasında toprak ve sarının,
Neydi? Yeleinde varolduğum bir atın bir şeyi.

Ama unutulmaz, ölümce götürülür bir şeyiydi
Mevsim dönümlerinin beni öldüreyazdığı yaşam.

Söylemişlerdi diyorum. Örümcek ipeğidir giyeceğin.
Halan ördü. Yüzdün. Bir ölümün rengiyse de mercan.
Örümceğin güzel ayaklarıyla gezip yürüyüp yazmıştın.
Ağ'dan roman, senin okumanı ve okunmanı bekliyor.

(6)

Giyse de mercan. Soyunsan da mercan. Yelelerinden
 Düştün sürekli kaçan bir öykünün, içimizden. Kula.
 İy'ya, diyordun. Ara. Atları taysız bırakmamalı hiç.
 Susan gözlerini gördüm, ol öyküyü içerendi mercan.
 Kula nal. Yankıları yanıtları suskunluktan parlıyor.

Sessizliği anlatmaya da ne sesler vardır, diyor. Kimse
 Bilmez yârelerim kanıyor. Dinle de anlat sonra hepsini bana.
 Duymuyorum ki diyor, böyle kulağı sen de sevebilir misin?
 Duyuyorum ki, diyor, doğduğunda bir cıgara içimdir,
 Tayın dört ayaklar üzre dikilip yürümeye aç kaldığı çağ.

(7)

"Kaldı anun ile nice rüzgâr" diye çırpınarak ben,
 Şehrin bitmemiş yüzlerinde gülümsüyor ağlıyorum.
 Ölümü senin gitmediğin yerlerinden benimsiyorum biraz.

"Kızımızın bilinmedik türküleri varmış," diyorsun biraz.
 Oğlumuzun da bilinmedik şarkıları olmalı diyorum ben.
 Duydun mu, duyuyor musunuz, ezgi, en çok yinelenen
 Karnından doğuyor doğuyor akıyor düdenlerin neresinden.

"Kaldı anun ile nice rüzgâr" diye diye çırpınarak ben
 Yaşamı şiddetle benimsiyorum savrulan yelelerinden.
 Yol mudur sevdiğim, yele savuran yeller mi, bilmiyorum.

(8)

Kalkıp yürüyorduk zavallı bir sehpadan öteye doğru.
Yalnızlığı hak etmemiş bir meşe gölgesinden öteye.
Ayağı mıydık o sehpanın dalları mı o sakın ağacın,
Bilmeden, hem var hem yok olarak, ama birlikte,
Asla varamayacağımızı bilerekten, birlikte. Kırmızının
Türleri gibi, ayrı gayrı olaraktan ve kesin birlikte,
Bir şeyle buluştuğumuzu bilmeyerek ve birlikte.

Varmayız. Yoldur bütün karmakarışık öykü bize.
Var mıyız? Soru bu, hele başlangıca gidelim önce.

(9)

Gördün kanatlarımı. Düşüyorum ben. Görme uçayım.
Düşle, uçayım. Bana bir kez daha söyletme bunu n'olur.
Tekkanadın da teki olduğumu bilmiş gibilerden bilme.

(10)

Çiçeğin bir uçma şiddeti var. Renklerim buluta özendi,
Bacaklarım suya. Dalların gariptir olsun yüzme şiddeti
Var. Adların bile bir gün bitiverdiği günsüz dünyada.

Gecesiz dünyada diyeyim de dişlerimi hep terk edeyim.
Onlar beni terk etmiştir, ben bilisiz, gafil, terk edeyim.
Bir şey düşünen bir başkaları olayım, ben terk edeyim.
Sehpa masaya yürüyüp giderken ve topal. Ben olayım.

Suya taşa at, beni, diyordu masal. İki gönlüm de diyordu ki,
Suya taşa havaya kana balgama safraya sevdaya ateşe at
Beni, iki gönlümden birine at da kurtar beni. Olmaz.

Varmayacaksın, varamayacaksın, hep yeniden başla.

(11)

Ellerim tırnaklarım üzerine düşünüyordum ki pervane
Geldi. Bir şey düşünen bir başkaları olmak gerekiyor
Sık sık. Masa, sehpaye yürüyüp varmaya çabalar, topal.

Irmak, ne güzel til, ne güzel tin, denizden uzaklaşmak istiyor
Birden. "Yoksa bittik biz," diye bağırdığını duyuyorum.
"İkimiz de bittik, kavuşursak," diye bağırdı, duydum.
Konukları hiç olmayacak bir konuk odasının koltuğu,
Akşamı sevip durmakta olan bir güneş ölüsüyle mutlu.
Yıpranıyor da uzak karanlık komşusuz bir sokakta.

Yıpranıp siliniyor da. Silinti resim, kalıntı, alıntı,
Çalıntı resim. Yüzümüz niye solar sen biliyorsun.

(12)

Yitip gittim, neredeyim iyi bilirim, ya da, yitip gittik,
 Neredeyiz iyi biliriz. Uçtuğunda çıplak kanatlı bir şey.
 Çıplak kanatlarla bir şey. Kendisi bilir mi konacağı yerleri.

Çıplak ve uçağan. Pembe varışlı ve kaçgın karalı bir şey.

Dayanılmıyor komşusuz bir sokağa, oturulmuyor orda,
 Geleceğin olmaz mesela, içinde fal bakılmamış fincanlarda.
 Azıcık kahverengi, kızılca... Anlatılınca da müthiş kahverengi.

(13)

Benim kendiceğizimi omuzlarımdan soyutlanınca dinle:
 Kendiceğim gariptim. Birbirimize hiç sarılmadığımız
 Eski bir şeydim artık. Ona vurulamıyorduk ikimiz de,
 Kanatlaşamayan, kanatlanamayan, kamaşan omuzlarıma
 Sen gibi bakınca sen, anlatacak çok şeyimiz olmaya başlar.

(14)

İrlanda Akdeniz içindeymiş eskiden. Rebi Ebu Halil
Deniz gerillacılarının hartacıbaşısı olduğu yıllarda,
Birinci yaşamında, Loreena adlı bir denizkızı tanımış.
Kız bir Adalardaymış bir Galata balozlarında ayyaş.
Halil kendi'sini bulamadığından ikisini de bulamamış.
Her şeyin sonsuza dek böyle gideceğine inanmış.
Kandırıldığı belli hep bu göğün altındaki tektanrılarca.

Her şey yitip gidince, ne kör ne ölüyken, gözlerini
Yummuş ve ölümcükler içinde ölümüne yaşamış.
Sonrasını, kapalı gözkapaklarının hemen ardındaki
O zarımsı yaşamı, cümle tarihlerin bölemediği yaşamı,
İçeremediği yaşamı, kara şarap rengindeymiş ve kuzgun.
Bakıcılar, demiş, her zaman görebilmiş miydi doğruyu
Ve görücüler her zaman doğru Doğu bakabiliyorlar mıydı?

(15)

"Çok alâmetler belürdi gelmedin" işte vaktin resmi
saatlerin takvimlerin bir şeyi olaraktan uygundur.
Zavallı anılara kapılıp bölünerekten de yorgun.

Sarsılıyor bir zehir tasarımıyla ve perde süsleriyle.
Acılarla gene de uyumludur, saniyelerde örtünen şey.

Cumba, bizim bir yurttaşımız olaraktan küskündür.
Bakışsız pencerelerimizden nasıl taşıtığını anımsar.
Beni yaratan el, ne gel der size, ne de git diyerek inler.
Eldir ve tırnaklarının kara kiri emeğin epeski tarihidir.

Canımızın en güzel resimlerinden birisi solup sarardı.
Elidir ve parmağındaki yara emeğin sessizce tarihidir.

Eldir. İki alâmettir. Sevmiş ölmüş safkan tarihî.

(16)

Bir şarkı ki hepimiz söylüyor da bilmiyoruz biraz.
 Bir şarkı ki hepimiz ezber içip bilmiyorduk biraz.
 Şarap şurup şüreba ve söyle: Şarap şurup şüreba.

Tarih sizi bizi göğsümüzden böldü sırtını bilmiyoruz.
 (Köyü nerde kendi nerde bakıp bakıp göremiyoruz.)

Omuzlarını dirseklerini tokatlı yumruklu ellerini biliriz.
 Dillerini biliriz biraz da ünlediğimiz çok şeyin bir mevlit
 Edasıyla alanlarda yankılanıp gırtlığımız olduğun bilmeyiz.

Gitti ki: Şarap şurup şürebaydı ve şarap şurup şüreba.
 (Sayfa açan parmaklarını, parmak izlerini bilemiyoruz.)

Bir şeyle dargın belki şakaklarına yaslıyoruz şakaklarımızı.

O da anılıp anlaşılmak için yüzyıllardır biriktirdiğimiz
 Bir testi (yanıl, bir kadeh) şeydir ama nedir bilmiyoruz.
 Şarap şurup şüreba şarkılar söylüyoruz şarap şurup.

Usun bizi uzun eğri yollarla yanıltmaya giriştiği çağda
 Ağaçlarımızdan gizlediği yaprakları nasıl sezemiyoruz?

Rebi'nin hartasını bir eşarp gibi örtünen denizkızı da
 Çağırıyordu hepimizi. Sezemiyorduk. Artık koruma,
 Şarkıları büyüleri hiç koruma. Altına sığın hepsinin
 Ve yorumların yorumu abraş kurbağayı çağır artık.
 Yakup'u tanıştır Rebi cambaz ve köçek Loreena'yla.
 Şarap şurup şüreba ve şarap şurup şüreba ile çağ.

(17)

Mil çekimi, vaktime bir tarihten dokunacaktı, söyledim.
 Parmaklarım ışığın da karanlıkların da parmağıydı.
 Ötürü kırılan kırılan ve şakaklarıma yansıyan gece,
 Bildiğim bir şeydi, bildiğim bildiğim, unutabildiğim.
 Herkes hatırlıyordu oysa: Zaman içinde kötü bir
 Düğüm. Ten, herkesin dediğini demem ben artık.

Tırnakları toynakları söylesinler ilkin sonsuz Fetret
 İle belirmiş ama zihinde kötü bir düğüm. Anıp almayı
 Bilmeyen şey, bir dağ köyüne beğ, bir sarı kasabaya
 -Kabasaba diye eğleniyordu Rebi- beğim ben, yalnız
 Kalıyorum ve ayaklarım sonsuz göçlerle kanıyormuş.
 Dedim ya bir kez daha söylemek mümkün değil artık.

Getirin her bir sözcüğü sözcükleri de açın başım ucuna.
 Sevdalarla parçalanıp ayrılıklarla birleşen bir ezgi adına.
 Aldansın mı demiştim sanki, yalansın ve aldan dedim.
 Şarap şurup şüreba ve şarap şurup şüreba ve farsen.

(18)

“Ben evümde otururken yalnızun” rakının anlattığı
 Masmavi bir masal iniyor. İniyor göğün kemerinden
 Tonozundan revaklarından iniyor. Kubbelerinden
 Kirişlerinden sunaklarından, iniyor sindiği yüzyıldan,
 İniyor arta arta mavişlenerekten kokusu, aşk için
 Ertelenmiş eyvanlarda saklandığı yerden iniyor.

İniyor ve gülüp duruyor bir şey kentlere sokaklara.
 Mezarlara damlara camlara yağmuruyla buğusuyla
 Söz anlatıp dinleniyor iniyor. Gibi sonsuz kumun
 Kendisini azalta azalta atların tayların rüzgârıyla,
 Yelesiz ensemizde saklanmaya kalkışan o acıklı
 Belleğimize dörtnele biniyor. Kanatıyor bizi topukları.

Bencil, aşırı bencil hava. Kendisi diye bir şey gördüğü
 Yoktur onun. Sır ve cam arasında bir yerdir onun evcil
 Görüldüğü yer ve şey. Çarkıfelekten de utanmıyor,
 Halkın uzun karanlık çarşısında da. Küçük büyük
 Bin bir kilitte anahtarın arkasına saklanıyor. Siniyorken
 Patlıyor unufak bütün kapılar. Gelmiş de gelecek oluyor.

Rakının anlattığını rakıdan nasıl gizlersin mavice rehber.
 Geçmişle gelecek arasında kalakaldığından mavice bir şey.*

* Dipnot, ahmak çevirmenin söylediği gibi “deep” not belki de. Bir telefon konuşmasıydı: “Efendim? Hayır. Evet. Muhibbe Hanım kazıda, Gordion’da”

(19)

Arayıp durduğum nice öyküyü buralarda buluyordum.
Sen, Ortadoğu esnafının akşam renklerini bilir misin?
Renkler mumyalanabilir mi, hele erkence akşamlarda?

Sarının mumyası sarman, sular altında solunmaktadır,
Kedim uykuda. Beyazın mumyası karlar altında üç beş
Cesedim korunmaktadır. Sarıkamış bir mumya mıdır?

Işıklar, ah o çetrefil iblisler gelmiyordu benim uykuma.

Gelmesin diyordum, sen benim suçlarıma suçlarınla gel.
Benimle uzak bir tütüne gel, alevlerinle de gel, yetiş.
Boyan ağulu bitkileriyle aşkın, soyunup öl de gel.
Bedenimi bedeninden yaralayıp ayırıp böl de gel.
Gezdiğin yüzlerce ten ülkesinden firaren gel sevdiğim.
Sen benim saçlarıma saçlarınla gel.

Uykularım tahnit altındadır, gel, düşlerimi kurtar,
Gör, düşlerimi gecenin kıyıcı renklerinden arıt beni yar.

(20)

“Susadum su diledüm içmekliğe” küçük uykumun
Büyük düşüyle susadım yandım sabah içmekliğe.

Gerçekler bataklığında dikileduran bir gülün gülüne,
Bir yılan gömleğine, ilk ve son kez Şahmaran giydiği,
Birisi gelir de onun öyküsünü bire bin kataraktan
Bize anlatır diye, bizim öykümüze karışır diye bekle.

Beklediğin ne varsa, şey-tarihten aza aza göğsüme aktı.
Yazıcısı yok onun, akranı aktaranı yok, fısıldayanı çoktur.
Hele mırıltıcıları, şey-tarihin allahlarından da kibrallah.
Kulları var mıdır, bilinmez. Varsa da bağışlayacaktır.

Varsa zaten bağışlar ölüm gölgelerimizi doğru Doğu.

(21)

Azınlıklar yüzyılı! Geçiyorsun yavaş yavaş
 Ayağında eskimiş terliklerle. Dünyanın bir
 Başkenti olduğunu sanmıştın yüzyıl boyu.
 O umarsız kentler, ozanlarının utanıp sustuğu
 Kentler, ezik, korkak, kalaba, saçma, korkunca
 Dalayan kentler, çizdiğin haritayı arar dururdu
 Senin. Yoktu öyle bir şey ama varolmaya da
 Yelteniyordu sürekli, ilm-i menazır ustası
 Hoca Ali Rıza ile Gümrükçü Rousseau Bay.

Sularında denizatlarının küstüğü bir kentti.
 Semra'nın "ılık iklim valsleri," dediği ezgi,
 O nev'eser, uygunsuz çiçekleri uygunundan
 Azgın o şey, devlet melekleriyle devlet
 Şeytanlarından kaçarak bir kent oluyordu.

Biz dünyanın yalnızca karşıtını okuduk.
 Oldu. Oldu. Köklerini deş ve oy.
 Dünya da karşıtımızı okumakla kaldı.
 Olmuştur. O da bir kent oluyordu.

(22)

Ben seni Semra diye bilirim. Küçük bir bölge.
Ortadoğunun bir yerlerinde büyük bir bölge.
Dağlarında kekikler ve keleş kardeşçe barınırdı.
Doğu, gözlerindir senin. Varmak istediğim bir.
Yaklaşmaksa uzun ve çok eski bir efsanedir.
Kimseye anlatmadığından anlatamadığım bir.
Gidekaldığım şey. Candarmasız şiir olaraktan.

Batı, ellerindir senin. Selanik'te kuş gölgeleri mesela,
Uçuşup duruyordur birbirimizin en derin sularında.
Ve güneydir, güneydi ayacıkların senin. Adımlarına
Özendiğim suna. Usturlabı bile şaşırtan, savurduğu
Kumla. Kuzey de beni sevebilirdi. Öptüğüm ucundan.
Dudaklarının kıyısıydı senin. O kentte dünyayı bildim.

(23)

Sonra, bağışladın beni. İnime gidiyordum. Yalnızlığımı
 Görmeye gizleniyordum. Hepsi oradaydı. Yansımalarımı
 Biliyordum. Esiyordum da. Baktım: Karayeldin, akyeldin.
 Gövdemizin kıskanç keşişiydin sen. Keşişe. Aynalarla
 Ben de estim bu yüzden. Ben seni Semra bilirim. Tanrı da
 Tanyelini böyle bulabilecektir. Ne gömdüysem yalnızca
 Benim bildiğim bir yere. Onu herkes de bulabilecektir.
 Bilebulacaktır. Unutmadım gömüyü nice nite firar etsem de.

Bulabilen, varoluyor. Estik ve üşüdük. Tenimizden üşüdük.
 Düştük. Ahh bile diyememek ne kadar acı. Bir sabah uyandığın
 Kuşlardan kanatlanıp gidememek ne acı. Kavrıyordu göğsümü
 Bir han odasında dünle yarınla sürekli karışan bir buçuk pençe.
 Ama tarazlıyordu saçlarımızı bir buçuk kanatlı o eski acı.
 Allora!

Hadi, yapayalnız bir çift pabuç. Adımlarımız tükenir mi n'olur
 Söyle. Yol değil miydi babamız, gitmek anamız yaşamıyor mu?

(24)

“Gölgesi düşmezdi yire resminün” allora! Uzanıyorum kendime.

Adlandıra adlandıra tutsağı olduğum bir şeyden uyanıyorum erken.

Uyanmayı iyi bilen uykucu ustaların öykücü mü ne olan dizleriyle

Çömeliyor, topuklarıyla uğrunuyor, tırnaklarıyla kazıyorum yeri,

Allora! Varmak için nicedir aradığımız o sapa yol, işte şuracıkta.

Ne de sarp. Olsun. Bizim ortamızın doğusunda düz yollar mı var?

Boynumuz salben karşı çıkmamış mıydı bu saçma sapan

Söylenceye? Tütünü bitmiş adamın dumanı nerde dursun.

Eser gidersin sen de vadedilmiş bir işkenceye. Hem de uzun.

U z u n.

(25)

Öyle güzel kızlar kadınlardı ki yüzlerini örtmelilerdi. Örttü. Baştan çıkmaya dünden hazır erkeklerin dişileriydi onlar. Sonra bütün kızlar kadınlar yüzlerini örttü ki güzeldi olsun. Çakılların kopup uçtuğu gibi küçük civelek yarlarda. Düşe düşe, düşe düşe, gelincik gölgelerinde de ummadığın Sığırcık vaveylasıyla düşe düşe, bir garip aşka çağırır seni.

Kaçarsın ve doğaya dalarsın orda, Söğüt'ün oralarda ve Dodurga erlerinin tozu toprağı teriyle çadırlar içreyim. Anlattıklarından bana kalan tek şey Semra, diyordum, Şey bir karaltı mıydı acaba miras çarmihın lekesinde? Hani dörtnala ezilen dört bin çocuğun çocuk saçları, Yapı harçlarına katılmış ve günlere hâlâ bakan gözleri, Bizi ve tarihi hâlâ gözetleyen alınları onların, taştaki Katı korkunç sessizliği paramparça etmiyor mu? Dinle. Sen bunu bizi yok edenlerden, yağmacıdan dinle.

Dinle. Biz, bunu, bizi, par, ça, la, yan, lar, dan dinlemiştik. Kanın da bir gölgesi olduğunu öğrenmiştik, göz,ler gi,bi. Ey, ve se,n, ve do,ğu Do,ğu.

(26)

Babam anlatıyordu:

“Yılanım benimdir, karadır, su taşır durur evlerime. Evlerim Onundur, yaradır, karışmaz, uzaktan bakar durur hikâyeme”

Erkeklerin kutsalıymış o yılan, çünkü kadınların kutsalını Biliyormuş, bilmeyi biliyormuş. Yapayalnız iki yen dört yen Oluyormuş yılan kitabında, umursanmadan. İki omuz dört Omuz, iki göğüs dört göğüs, iki kalçalar dört kalçalar, hayran.

Gecikmiş düşlü birtakım kişiler, birbirine sarılırmış birazdan. Körler Ülkesi’nde geçen birazdan, bir andan, yarım bir akşam, Sesini arıyormuş hepsinin, kendilerini aramaya kalkışmadıkları Bir akşam, sayvanlar altında kendilerine bırakıyormuş öykülerini, Bize birbirimizden bakmıştı, özenle koruduğumuz sayvan

Kendime geldiğim ıraklar, sen beni nice yalnız kodun! Doğudoğu.

Pençelerinin izi kaldı sırtımda. Tırnacıklarım da sendedir Artık, gelincik bütün toprağımızı kuşattı da gitmişti gidip.

Gözlerim bakışlarım görmeye çirak olmuştu. Çirak. Doğup.

Babam anlatıyordu: Bırak bizi kendimizle artık, bırak, gidip.

(27)

Kedilerimin su içerken çıkardığı ses. Balkonda mahcup Yağmur durumu. Bakışlarım görmelere چراغ idi. Bir Küllük resmi mesela, yalnız kadın dumanlarıyla ağır Ağır yükselirse ateşten, bunu ben mufassal anlatırdım. Yanlış yanılmış kadın, tütünüyle mufassal anlatılmalı.

Kızarmış bir zihn'ile yanık mı yanık bir göğüs, kedilerin Su içerkenki seslerine ve yağmura susamıştır. Aktım da.

Aktım: Doğruydı. Çırak Doğru.
Balkonda ıssızlık durumuydu.

(28)

“Derlese güller olırdı her deri / Hoş dererlerdi derinden Gülleri” çünkü sevmiştik. Bobinde ilk sarım, bakırda Son ışıkla çırpınıp çarpılıp çıkarak hafif uykulardan.

Garezler köpeği, katı ölümün elçisi, gömerek gömülüp Gazel geçmişe, pîr aleviyle tutuşup yanmış bir bedenin Öle kala erdiği, sürünerek, sürülerek yaşamın derisinden, Bir adanın bir limanın neiydi, ben anımsarken? Niyesiydi Nedeniydi bedenimin o şey. Ellerimi gövdemden çöze çöze Kaçıyordu. İzle beni. Gözlerimi saçlarımdan oya oya izle.

Bir şey. Derlenemeyen bir şeydi, dağılgan, kaçınık gen. Başat bozgun. Başat aşk, başat şaşkınlığım, kaçınık gen.

Bak unutuyorsun artık bin bir yamalı bellek, unutursun Kendini bile sen, güllerin başka diller benimsediğinden.

(29)

Baş mırıltıcı söze başladı. Sağ mırıltıcı bekledi. Sol mırıltıcı Cemaate gülümsüyordu ve sözü bekliyordu. Gelecek.
Gelecek doğru Doğu.

Eskitilmiş bir Temmuz akşamında, Ara, gözleriyle anlattı: Biliyor musun, bir gün geldi, köpeğimi gömecek bir toprak Bulamadım bu şehirde. Toprak biliyorum bir gün gelecek. Geliyordur doğru Doğu.

Ara, güldü.

İş ki soralım: Ölebilir miydik biz (sanki biz) bu gelecekle?

Lirizma. Orta mırıltıcı başladı: Yaşanan her şey kendi Zulmünde kalıyor ve seslenmiyordu artık, kimselere. İyi ama, içkini dök de şişenle ölmeyi bil, diyor Ara. İçecek doğru Doğu.

Bütün mırıltıcılar alıyor vakitlerini: Lirizma mı? İyi, iyi, Şarap bitsin, ama kadehinle ölmeyi de bil, diyor Ara.

Şehrin kayıp arsalarıyla hiç mi yıkanmamıştı yüzüm. Kıyı kum, su, tuz, kara toprak mırıltıcıları, göğün huzme Tellallarıyla bir köpek ölüsünü taşıyan kollarım bilmedi mi? Deniz ile teyemmüm ne garip çatışıp ne sarmaşdolaştı burda. Tamamdır, şarap biter ama, diyor Ara, rengi uzun sürmeli.

Sonra öyle bir bakıyor ki etrafa, etraf ölüp yaşamaya dönüyor, Öylece kalıyor. Işık her şeyi parçalayıp birleştiriyor, parçalayıp Birleştiriyor. Şişe var, tamam, orada şişe, ama bir adamın elinde Olmalı, bir kadının elinde olmalı, bir kızın eski elinde, bir oğlanın Eski elinde bir şişeyi kıracak yeni bir taş, ellerinde bir çocuğun. İyi abi, diyor Ara, şişeyi kırsan da dökülteni iç, anladın mı?

Mırıltıcılar birbirini beklemiyordu, sonsuz koroya başlıyorlardı:
İyi iyi iyi, bilmeyiz ne içtiğimizi, şişeyi kırsak da içeriz
döküleni.

Hepsi: Anladık anlayacağız anlayabileceğiz anlayabileceğizdir
şişeyi.
Gellenecektir doğru Doğu.

(30)

Tereke: Kendine dönüştüğünde kolayca unutursun. Pusular
örgüsü
Yaşam, senden ötede kıvrılan yol, hiç bilmediğin sokakları
çocukluk
Sanman, bir ağaç, düğümlü dalları, kördüğüm kökleriyle
bildiğin
Bir ağaç, gölgesinde belleğini sarsıp anımsatan bir ağaç ve iki
sözcük.
“Bugün pazar.”

Eve dön. Harta.

(31)

"Ağuluyam bana ağ katdılar" dokunuyorum çözülüyor eşya.
Açılıyor genişliyor yayılıyor şey sürgünü şey tekili birkaç şey.
Bir âlemi su kılan sözlerle yatıp kalkıp mırıldanıyorum ben.
Resimlerde suretlerde günlerden daha bakır, yıllardan daha
son.

Bittikçe kalıyor. Görmesin kimse. Acıklısın sen: Görmez ki
kimse.

Kendisinden kopan, ey, kendine dönüşme de unutma hemen.

Onlardan doğanlarla benlerde ölenleri birbirine katıyor kan
bizi

Ayırdıkça. Gece yatı aylarından güneş sabahlarına kalan şey,
Sustuklarımdan dediğime katılan şey, geriliyor ve söylüyordu.

"Bugün pazar."

(32)

“Taş değölsen ışka gel sen dahı taş” avcılar ordan oraya
kaçışıyor.

Dünya rüzgârlıdır. Bir karabataktım ve ayın her yüzünü
görmeden

Dalamazdım. Şehr ile meşhur ressam Nikolay Kalmukoff, Naci
Bey

Daha sonra, bu görüntünün altına 1923 diye yazdı.
Denizsizliğin

Başkentinde, çıktım, vardım. Çurçur, kayabalığı meraklısı
çocuk,

Hulki, hâlâ oradaydı. Taş, kendisini sunuyordu çocuğa. Çocuk,
Merakını, tutku değil midir o, aşklarının fideliğini, saf yüreğini
Sunuyordu taş. Akşam kendi alasına ulaşp söner. Ayna
pencereler,

Bakılmayı gelinmeyi bekler. Renkler eridiğinde, üyeliğini
yenile

Renkler Sendikasına. Çocuk, yenile. Bir ören yerinde uyarılıyor:
Gel de senin bir fotoğrafını çekeyim, adımların gelişir. De oldu.

Hani, sonralarına, Eylüllerine kalacak bir karanlıkta, siyah-
beyaz

Bir akşamın olmalı. Oldu da. Askerden dönen bir komşu, por-
takal

Getirmişti. Dişlerim kamaşıyor. Adımı ünleyen bir abim de var.
Var ara. Akşam, öyle kolay yürüyorsun ki, rehavetler indiren
Sensin, başka nedir ki geceler üzre. Kaygan, kaypak, hoş
salınan

Bir akşamydın sen, hep aranacak. Unutulmayacak. Hep araya-
caksın.

Dünya akşamlıdır iyi ki. Doğurur.

Aşkın dili, ne salt kız ile salt oğlan, çevirin ikisini başka dillere.
Sözlüğü de insafsızdı, şirazesi de insafsız. Yanlış doğru
muydu,

Virgülü nokta. Öyle san. Diye san. Öle san. Kitabın yere
düşmüştü

Oysa, ne sokaklar ne sesler bırakıyor seni. Kitabın düşmüştü de
Göğsünden tepe takla, yanıyordu bakışların ve düşen sözcük-
leri

Görmüştün. Hangisine tutuklusun, hangisi sana meyyal
sözcükler,

Hangisi çoğalıp hangisi bitmekte ısrarlı sözcükler, içlerinde
öyle

Ağlayıp öyle çürümüştün ki, aşk nemini bir daha anımsaya-
madın.

Dünya gecelidir, dedin. Kangı?

Eğilip ısırdım kalbimi, omzum yok kalbim yok ve tüyleri de,
yok.

Birkaç kişi eve döner, o gün Pazar, kedidir tek bekleyen.
Seslerini

Anımsayabilen tek canlı. Işıkları ve sonsuzluğu, belleğin
sonunu da,

Kendisinden kurtarabilen tek yankı, eğilip dişleyebilendi kalbini.

Taş üzre biten yeşil. Sonuçlardır çiçekler. Moğolca çeçek değil
miydi

Bu? Toprağını seçen. Renklerini seçmeyen kırların garip
kimyası

Doğuda daha dipten işler. Çocuk bunu biliyor anlıyordu da
anlatamaz.

Çün çocuk. Böyle güneşli bir karanlık başka nerde var? Dün
çocuk.

Toprağın kimselere bildiremediği yeşil kimya da sabahlıdır
sabahlıdır.

Dünya, sabahlıdır. Doğuşlu.

Kulaklarını takar yüzüne, sabahlıdır. Burnunu takar sarı bir
öğle vakti.

Ayaklarını giyiniverir ikindicik. Matrakçı'yla birlikte Irak'lara
gidecektir.

Nasuh, oyunbaz Nasuh, "ahvalleri ihtilalden masun", rakısına
bir su

Katıyordu ki, akşamdı su. Rakısına su katıyordu birisi ki,
akşamdı o.

Ve gecedir ve ne takınacaktır? Çurçur lapinaya doğru yüzer,
kayabalığı

Mırlana kavuşur, yüzer. Sevgilim, hep yüzmüştür su dalgın
yüzüyle.

Çocuk, diyordu Nasuh, anasından babasına doğru yüzer. Derin
sevgilim.

Derin. Üzerinden bilinmeyen bir yüzdür bu derin taş ve deniz
ve duygu.

Sensizdir ve sonsuzdur ve derin, sevgilim. Üzerinden gizlidir
ve derin.

Dallar arasından anlatıyordu Nasuh ve rüzgâr: Senin gidişin
çok derin.

Resmettiği dünya kıpırdayıp duruyordu terk edildiği yerde.

Gönlün saldırganlığıyla kalbin garip kulluğu. Arasında dur.

Dünya sabahlıdır. Sabahlıdır kendisinin doğru Doğu.

Bir yerlere giden vire, bağçeler çöller ve genel adı feş olan
mekân-ı

Dünyaya giden, Keltler gibi, erken uyananlar sevgilim, bir dili
Boyayan bir adam, Michael Cullen, şairin sabah gezisini boyayan
Adam, Semra'ya demişti ki: Şu herif var ya, sözcükler göç ediyor
Ona. Ben de feerik bir resim çiziktirdim karşımdaki göl ağır ağır
Aksın diye ona. Ağır suyuna batıp kalbimin, yükseliyordu vire.

Ne? İşte bilerekten birkaçımız, ne?, yükseliyordu
gülümseyişinle.

Ey kadın, dünyamız sabahlıydı ya. Yine gülümse ve kunna.

(33)

Dişlerimin arasında bir öykü vardı, önce ben duydum.
Dökülüp gitti öykü, soluklarım ıslığım dişlerimle birlikte.

Karanlıklar bakkalı dükkânını açmak üzereydi, meğer hiç
Anlatılmamışmış. Üzüntüden gözler için, şenlik olsun
Bir mahzuna diyerek söylenmişmiş ona öykü bi diş.

Yârim de küçücek bir odada gergefini işleyip dursunmuş.
N'ola, bizim soyumuzdan biri gergefini kusup dursunmuş.

Teknem, uğursuz gelin, bir lodos azgınından aşırınsın diye
Küreklerini, suyla karşılanan bütün vedalar bitsin diye,
Şenlik şadımanlık olsun diye, ben üzünçlerimin eli
Ayağıyla uçabiliyorum diye, siz biz olun ben sen
Olayım diye yalnız, sabahlar bakkalı dükkân açıyor.

(34)

“Nice gözsüzleri gözlü kıldı ol” şarkılar ezgiler türküler
Bakışlar üzerinde ürperten bir şey var. Kaç yaşındasınız?

“Nice sözsüzleri sözlü kıldı ol” mırıltılar fısıltılar garip
Söz düzenleri diyorum, ol. Ben de bunların açıklamalı
Tarihçesini yazayım. Perspektif sıfır. Çık meydana Hoce.

Islakmış kurulanmış ama saçmalanmış harflerin,
Tekillerin şuna buna savrulup duran alfabetesinin,
Gönül görünümlerinden sürekli kaçan gönlünün,
Ve çarpık menazırın şöyle çarpık menazırın adını,
Seni sevdiğimde çarpılıp zaten sıfrolan menazırın,
Çık meydâne Hoce, ben bakmalar sözler yoksuluyum.

Ben, yoksulum. Yalan Doğu.

Sense, bütün renkleri güneşten, gölgeleri de aydan
Devşiren az bilinir kâfir, bilinmez gözüyle az görün,
Söylenmez sözüyle az duyul. Gizli sesinle din biraz.

Meydâne çık menazır hocası, dudakları bir cezvede
Kalan Hoca Ali Rıza. Gözleri görmeyene biraz manzara.

Teta, sonsuz umut, ince gül açmak bilmiyordu, eyvallah, Allah!

Ayışığı karanfili, yıldızların kuyumcusu omuzsuz Burhan di-
yordu

Ki: Moustapha, şiir bir rengin parçalanıp unutulması olabilirdi.
Ustaları caneviden çıkar çıkaran bir şeydir ve kimse saçıyla
Bilmez, bilemez, diye ekliyordun Moustapha adıyla. Kim bilirdi
Mahallemizin büyük ve tek çıkmazını? Orda kımıldanıyordu
O büyük ölüm ve bizden ağır ağır dökülür. Komşu düşmanlar,
Eğrilmiş resimler, eyvallah, yüz binlerce gözün girer olduğu
Üç kanatlı kapılar pencere eskizleri, eyvallah, kepenkleri
yaşamın,

Tahta yahu tahta, birtakım sesleri çığlıkları iç içe bitiriyordu ki,
Ömrüne Müstefâ ilen Bürhân biçiliyordu hepsinin
kendiliğinden.

Ece ile bir şiire kalkışan, adsız kalabilir. Kalkıştıysa biliyordur da.
Mustafa, bilinmez de bir ad ile boğuşanın kuracağı zamirle
mezar.

Garip mürüvettir, yaşın küçükken öğrendin, bacaklar ve boşluk
Ve loş pembe gışa! Demin ne de erken, şimdi nasıl da geç ve loş.

Buhran mı? Geç canım Burhan, büyütece ne gerek var
yaşamımızda?

Yazı iridir, bakla bakladır değişmiş değişmez bin bir harf
gırtlığında.

Çek git gözünü dünyadan, eyvallah, resim iridir. Dirî ve loştur
çünkü

Doğurmuş gışa. Doldurduğun yerden kalmıştır. Ölmeye
girişmemizden

Kalmıştır. Eyvallah, bir ve pîr olduğumuz bi yerden kalandır.
Yara.

Dilin bir yerlere saklanması, âmin! Betim ve istekten kopuyordur,
âmin!

Cihat Beyin ölmediği söyleniyor bugünlerde, eyvallah ve bin
kez âmin, âmennâ.

Bir sözcüğe gizlendiğini anlatıyorlar ve amma o sözcüğü
ararsan -ki bir

Fiil olmalıdır- bükünsüz bir eylemin bin bir biçimine
bürünecek, âmin.

Zeminlerden tavanlardan yırtılarak, güneşi ayı yanıltarak,
Koltuğu bahçeyi kediye, kiremitleri ve bankaları yanıltarak,
Köpeksi aşk göğünü, pati fırçaları bile aldatarak, eyvallah,
Cihat Beyin ölmediğini söylüyorlar Mustafa. Hepimiz duyduk.

“Ben işe gelmem.
Bi şeyler düşünürsem sana telefon ederim.
Tamam mı?” Değil.
Ölmeyi sen bitirdin Mustafa. Burhan’la
Bitir. Eyvallah ü âmin ve âmin ü eyvallah.

(36)

“Taldı dil bahrine” gözün denizlerinde sonsuzluğun
Pençeleriyle dolaşıp duran unuttur mu, unuttum da.
Andım hiçbir şeyi yırtamayan ağzımdan, kanıyordu.

Ben de bir zamanlar bir aşıktım, unutulmasın.
Küçücük ve Doğu.

(37)

Sen de bir zamanlar bir aşktın, bunu hiç unutmam.

Çehremi paramparça eden bir aşk, göğsümü dalayan
Ve kurnazdı da, sabahlarımı şaşırtıyordu, gecelerimi
Saptırıyordu, tıraş aynasının dobralığına bakıyordum
Da, diyordu ki, bittin artık sen, bir zamanlar vardın
Ve bittin artık sen. Unutmaya bile mecalin kalmadı.
Uyumaya bile, düş görmeye hiç. Kara budala.

(38)

Anlamanın pusuları beni yerden yere vuruyor.
Kendisi soğuk yüzüyle sözler tahtında duruyor.

(39)

MUSISTORICA

Kenar kelimelerinden kıyı sözcüklerinden
 Kenar şarkıları kıyı ezgileri derliyorum
 Oğlan ve kız seslerine göğërçin üşüyör
 Bütün karanlıklarımı bir onlara açıyorum

Taşın derinliklerinden yüksekliklerinden
 Harcın tozlarından dağınışı savruluşundan
 Havanın kahve tütsülerinden inişlerinden
 Bunlardaki tek tük öykülerimi yakalıyorum

Işığın sütunları altında kime yürüyörüm
 Gözümün erdiği uğultuya kulağın gördüğüne
 Ayaklarımın durduğuna ellerimin sustuğuna
 Gövdemin unutulmaz gediklerine kaçıyorüm

İnce keman kalın lavta ve digerkâm ney
 Bir şeyin varoluşu ve uçması kendisinden
 Lebanon Kudüs Mekke ve âsitane Galata
 Gelenekleri yakıp yakıp tenime çakıyorüm

Titreyen su bendedir kaçık sesler ağzımda
 Yanık tavan düşük pervaz folsuz tavuk
 Asılakalmış yarasalar ağıntısız martılar
 Bizimle bir ağızdan susuyor bakıyorüm

Ave bismillah Yahuda Mariyya Muhammed
 Sakallarınızdaki ortaklıklar nasıl Kapital
 Ve kalbim herkesleri sevmekten bıkıyor
 Yeraltına karışıyor firaren akıyorüm.

(40)

Bir sözcük tek başıma pişirdi beni.
 Şimdi kalkın hep birlikte sormalıyız.
 Yarlara sedeflere gönyesiz aşklara
 Bir başına ya da birlikte soru mu olur?
 -Ben başka ne yapabilirdim ey yol?

Ay ile, blum ile, demiryolunun gürültüden de
 Kötü sessizliğiyle, yıkılıyordu bir sevda kendisiyle.
 Kanatlarım oklandı. Gözlerime bile mil çeken şey,
 Gözyaşlarımda pençe pençe kalan o beş tırnak,
 Vurdu sorusunu bana, sordu yurdunu aşkın.

Buna bir tek yanıt olur mu? Söyle sınıfının en
 Düşük meyhanesi, söyle de kendime kalabileyim.
 Sen yurdumdan ben yurduma gidebilirdim ama
 Traversler yollarımın tek tanığı olarak yanıyör.

(41)

Eski blues, garip meşk, şin'lerin peşrevi ki peşimdesin.
 Gregorius'ların Yorgo'su ve Pantuflacı Ohannes'in yolu,
 Almlarına basılmış her yoldan sapanların arık yolları,
 Bir pazar günü Aya Khrysostomos yolaklarında eriyor.
 Nedir bu, İtrî takımları mı söyleyip sözlüyordu bizi?

Peslerin ayaklarına vurup vurup dinlerler. Doğum.

Bize zaten hiç anlatılmamış ilahilerdi onlar. Dimaşk
 Kubbelerinde kaybolup İstanbul şerefesinde belirdi
 Derler. Yiten beliren Matrakçı Nasuh adına, derler.

Onu da pek bilmezler ya, hiç de mi bilemezler. Doğum.

Seslerin renklerin altında vurulup vurulup inlerler.

(42)

Babasız şamdanı bırak, anasız piçi düşün bu gece

Gökyüzü ne kadar Cıvanyan bu gece.
Bulutlar ay kovalıyor ay da bulutları.

Ve yılanlı kadınlar ve duvarlar da
Sarmaşık yapraklarında yakamozlar

Serin tûlsü lacivert içre cihannüma
Gecenin uykulu rahminde yitip gidiyor.

Doğ deniliyor bana, doğ, kanatsız köpek.

Uçtuğum da söylenir
Böyle zamanlarda. Kara doğum.

Gökte bulutla ayla ve yılanlı kadınlarla
Sarılıp sarsılarak düştüğümüz derin yarlarla

Uçtuğumuz da söylenebilir böyle anlarda.
Anamıza ve babamıza mektup bırakmayaraktan.

Bunu bil. Şamdanı söndür, ay düşün bütün gece.

(43)

Bir şeyi anacağım ki saçları gölgesinden uzundur.
Öykü dışarı gidiyor. Döner mi dönmez mi bilinmez.

İyi: Uzaklarda dolaşan bir kadın sesi. Kötü: Mor
Bahçesinde güzün mor bahçesinde, günler güller
Takınan, gitti gider öyküler yerine. Uzaklarda dolaşır
Bir kadın sesi.

Günahkâr eliyle güzün günahkâr eliyle, bir uykudan
Bir ölüme sarkıyordun günahlar yerine. Uzaklarda
Dolaşan bir kadın sesine. Öykü, kapalıdır. Açmaya
Sakınan için yangın azmanıdır her öykü, günahkâr.

Gözleriyle su sunar kendisine, görmeleriyle de yanar.

(44)

“Benden sana virdüğüme ne ağlayım” Resneli Niyazi
Bey öldükten sonra geyiğini halka teşhir ettilerdi öyle.
Biraz da halk tabii. Sarı doğum.

Teşhir meşhur ettiler meşhur teşhir ettiler boynuzlarını.
Pürtük kahverengi isyankâr mahzun ama sesle beslenmez.
Bir evin bodrumunda öldü zavallı, boynuzları toynakları
Burnuyla öldü zevalli. Av borularını hiç anlamadan öldü.
Azıcık da halk tabii. Sapsarı.

Ayıcı Arif öldükten sonra, güreşçi ayı ne oldu bilen
Var mı? Adı neydi balabanın, ayağızı, aybastısı neydi,
Bilen var mı? Onun karanlık ve nemli ve güzel burnuna
Konan üç sinekten hangisi bugüne kaldı? Çiçeklerden yeni
Koku ve usare getiren ne kaldı ayının
toprağına gömülerekten?
Şöyle böyle halk tabii. Sarı doğum.

Sonra monra halk tabii.

Geyik ile ayının ölüm gözlerini görmüş, unutmazsa
Halk tabii. Sararmış üç beş boğum.

(45)

Eski coğrafyanın övgü sövgü kitabı.

Bisiklet zilleri de aslında. Çan dilleri de.

Erik çiçekleriyle başlıyor. Sonra küçücük, arı yeşil, fırlama yapraklar, kışa lanetler okuyup yürür gökyüzüne. Pedallar kar yağmur neminden kurumaya başlar. Bu, uzun sürer. Ama uzun, amma kısas: Sele, düşlediği kışın altındadır artık. Gidon, yol gösteren gidon, garip yıldız yolağıdır. Bir karacaya varacak bir ay ve kış, zillerini çalar ve salınır.

Gün avları başlar, tün avları başlar. Arayan gecelerin bula-mayışı, kaç sonuncu kez yeniden başlar. Çünkü kavuşması kaç sonuncu kez, yeniden. Güzdoğum, yazdoğum.

Akşamdır, geceye gece önerir. Gecedir, düşünce sabah iletir.

(46)

Yine bir gece, mumun düşüncesi olduğun gördüm.

Parmakları ışıgın, bütün yaşamımı dolaşıyordu.

Yokluyordu karanlığımı, karanlıktan ötürü yiten
Şeyleri yoklayan ten rengi bi şeydi, inanamam.

Tırnakları diyelim ilkin ve sonsuz Fetret ile beliren,
Ama zihnimi asla bilmez bir şeydi. Ortadoğu, şu
Bilinmez Ortadünya, "ordadoğu," diyordu Hişam
Çolak diliyle, uzayıp kısalıyordu habire gidip döndüğü
Sonsuz yollardan. Tırnakları, adımlardan mı yoldan mı
Çakıllardan mı dikenden mi sözlerden mi gözlerden mi
Öykülerinden mi bilinmez, hiç bilinmez, etine batmıştı.
Ortadoğu. Dünyasına şey dercesine unutulmuş ve
Belirmezdi artık dille sözün akışla gözün didiştği şey.

Götürün sözcükleri açiverin ayağları ucuna açiverin
Sevdalarla parçalanıp da sevdalarla bilişenler adına.

(47)

Ölünecek dize midir şu dize?

Gidilir uyak mıdır şu Mısır?

(48)

Güzel hain kapkara gri düşünceler: Karga.
Eski bir öykünün düğümünü çözerken
Yakalanıyor. Yakalayan, korkuluktur.

Karga yakalandıkça, öykü düğümlenmeyi
Sürdürür.

(49)

Bu kitabı okuyan, söylediklerimi duyan,
Seninle çok işimiz var, beri gel.

Vakit, dar.

Vakit, zamanın bir şeyi olarak bize uygun
Görünüyor. Süreçten koparılıp sarsılıyor
Yakalarından. Ve zehr ile perde adına
Örtünüyor kendisini ut ile aşklar.

Vakit, dar.

İn gövdenden aşağıya, sondan başla kitaba.

Vakit çünkü dar.

(50)

Sen, günlerin bir şeylere böldüğü
 İzmaritlerin ölüm ağzıyla biraz
 Sınırlarda varoluşun yıkıntı ânı
 Yıkılış zamanının ince günlüğü
 Sekte! Kalbüzzerinden yamalar
 Mor kadife yırtıkları topluyordum
 Ortadoğu üzerinden git doğru

Bölükpörçük bir şeylerin örüldüğü
 Uzakların yakınların sustuğu yaz
 Gergeflere bir öykü örüldüğü
 Biricik bir sevdanın örtüldüğü
 Yıkılış günlerinin ah o ince günlüğü
 Gövdenin kara önlüğü korkunç tedrisat
 Öğünlerin bendeki paslarını karıyorum
 Bitmiyor zift, karanlık bitmiyor, var

Bazı çığlıklarının kimlerde güldüğü
 Umursamaz sardunyalar kumla suyla
 Kaçtığı bir dokuz dört dokuz kuşları
 Yıkım zamanlarının ince günlüğü
 İlk sevdanın uzaklaştıkça büyüdüğü
 Ve mektupsuzdur ve suskunluğunu
 Derliyorum, yazık, var

Ona yazdıklarının şöyle böyle öldüğü
 Kesin değil, yazıktır bendeki Doğu
 Küçücük ayak izlerinden postallarına
 Yatak ordularına senin ipek omuzlarına
 Dışarda bir satıcı vaveylayla geçerken
 Zaman, üç beş şeyin ince günlüğü
 Kesin değil, yazık diye bölündüğü
 Uzanıp yaklaşıyor yakışıyordum sana.
 Gene.

(51)

Kimdi o adamlar, o kadınlar kimdi? Gündüzün
 Neva, akşamları Sûzinak idiler. Yücelerden sevda
 İnceltmiş, ölümlerden nice yağmur dökmüşler.
 Ben de senin için kötü şarkı, kötü şiir olaydım.
 Uykulara düşerken anlar gibi olduğun şeyler.
 Yiten, hatırlanmayan şeyler olaydım. Kimdiler?
 Bin düş gördüğünü sandın, birisi bile yok.
 Kimseler yok çıktığın kalabalık yürüyüşte.

Kimdi o kadınlar, o adamlar kimdi? Şarkı mıydı?
 Olaydım kâş ile olamam asla arasında ne yetiniş.
 Kara geceyle ak gün arasında gezdim diyen sarkaç.
 Ağladım. Acı çektim. Yaşlandım. Birazcık Hicaz.
 Berna'nın kadınları kedi, İsmail'se resmedenin resmi.
 Kalkıp giderim dedim de taşra, gitgide basık tavan.
 O zaman doğuruyordu yeniden beni, resmedenin resmi.
 Sormalara canım vardı, yanıtlarla yaşadım da öldüm de.
 Kimdi o sorular? O ünlemler kimdi? Neredeler?
 Ay ışığı işçileri nerede, güneş kâhyaları nerede?
 Evlerde, evlerde, kendimize o utangaç dönüşlerde.

Zaman gibi olabilen tek şeydiler: Sana şarkı olaydım.

(52)

Bir kumrunun Kırmızı Yüzyıl kaynaklarından
Aktardığına göre, içinde dizeler gizlenen saydam
Bir tas, dizeler suyla sıralansın diye, Kırmızı
Denize savrulmuştu. Şimdi belki de kurur durur.

Bu yüzden, soluklar ile denizin ilişkisi,
Kanatlar ile bulutların ilişkisi, doğrudur.
Yüzgeçler ile merceklerin ilişkisi,
Ayaklar ile hartaların ilişkisi, Doğudur.
Bunların hepsinin birbiriyle ilişkisi,
Durduğumuz şu yerde şiire düşmektedir.

Kızların da oğlanların da ve kadınların da
Erkeklerin de, derilerine -derin- çizilmiş
Unutulmaz tüy desenleri, aşk ile kösnüyü
Anlatan uzun kısa romanlardır, demiştim.

Sevda, bunlar savrulan dizelerdir sanıyor.
Güneşin Batmam burcuna girdiği bir akşam,
Sevda'nın omuzlarında küçük kızıl ısıltılar,
Ter derecikleri ve ıssız sırça yollar yolaklar
Görmüştüm. Dudaklarımda sıcak ısıklar.

Haydar'ın her sözü şiirdi, derler. Ah, küçük
Kumkuması gözlerinin ve göz erimim uzadıkça
Uzuyordu. Dar olduğundan sızlandığımız dünya,
Koyuldukça koyulaşan bir bakışa sığıyor. Bu işte.
Anlatmaya kalkışsam, nakkaş boynumu tutar.
Yürümeye kalksam, Nasuh'un menzili şaşar.
Sevişmeye yeltensem, saçımda gazeller tüter.
Kırmızı Deniz dizelerinde bütün bunlar var.

Şaşkın mimarın çizdiği her ev gök baskınına
 Uğramıştı. Ondan ötürüymüş martılar.
 Sevdiklerimin tırnakları kalmıştır kayalarda.
 Sezdiklerimizin kanıyla terlemiştir kayalıklar.
 Hanelerse yemin ederim artık bulut barınağı.
 Nakaratın dehlizleri eskidir. Üç ölçü uyak,
 Bir endaze kasideye yete de bilir. Amma,
 İçinde kelebek eskileri uçuşan bir sandık
 Yalnızca iki elle kapatılabilir. Ne malum,
 Boğça da hançer de bir kadındadır, aynı,
 Ve hanenin çatısına gizlendikçe, o erkektir.

Oyun budur. Gözyaşları aktıkça yanıyor mendil.
 O yüzden, ibrişime teşekkürler etmişimdir. Budur.
 Sakin çeşmelerinden kucaklardım kendisini hırpalayan
 Irmağı. İse de, artı budur, eski budur, bölü. Ölü bölü
 Ten, ölü bölü çehre, ölü bölü gecelerdir bu. Bunlardır.
 Zahire olarak şiir, yazın derle, kışa sakla. Bozuk
 Çıkanları bile beni nasıl ürpertmiştir. O zaman
 Demiştin ki, dalınmaz denizine senin, yazılmaz
 Ki nasılı olsun, gövdede son can olarak birikir.

Kumru gömüsü, nâçâr, denizdedir. Yarı Doğu.

(53)

Yaptığımız her şey, düşlerimiz eksik kalmasın diye.
 Sürsün diye. Kesildiğinde de bir aradır o. Bir ara.
 Bildiğin ışıklar sönecek ve bizim ışıklarımız birazdan
 Başlayacaktır. Çocuklar nefeslerini tutacak, büyükler
 Ayak değiştirecek. Piyano pedalında ayak değişir Madam.
 "Madam, son günlerde hep aynı romans, nedir bu?"
 İşgal edildik de ondan efendim. Artık sizin istediğinizi
 Çalamıyorum. Çalmak istediğim son şeyi, en son şeyi
 Tekrarlamakla yetineceğim. Bis'e düşmanım en azından.

Birbirimiz dillerini duyamaz olduk, çün bilemez olduk.
 Sesimiz parçalandı düne bugüne. Ki kendi sesimizi de
 Anlamaz olduk. Düşlerimizi hiç anımsayamıyoruz artık.
 Gördüğümüz anda yok oluyor hepsi. Gece aydınlığına
 Bak da anlat. Yorumlayan birileri çıkacak belki.

"Hayat böyledir işte, niye üzölürsünüz bilmem."

Hayat öyle değildir işte, benmadam ve madamben,
 Bir evin kapısı hiç umulmaz bir saatte çalmıyorsa,
 Sabah kahvaltısında hiç sanılmaz birisini görüyorsan,
 Gazetelerde, gazetelerde canım, hiç şaşılmaz eleman
 İlanları, kayıp ilanları ya da, iyi ya, kendini yakalarsan,
 Hayat o bildiğin değildir Madam. Karı Doğru, kara Doğru.

İtirafen tebliğ olunur: Odur da. Titreşir ışıkları birazdan.

(54)

"Digenis" için...

"Cevizde görmelisin kendini," diyordu Gavril. 1950'lerde, Üzerlik Sokağı, número 35. Yukarıda Pavlonya ve Begonya Sokakları var. İnsan yaşıyor. Aşağıda Güneşlibahçe. Denizden alındığı söylenir. Gavril'se, mor ispiro ile gomalak arasında, gomalak-Tan ziyade ispiroya yakın duruyor. Kolları ve omuzları Kaç yıldır kumral bir adamdı. Öykü içindeki öyküyü bilir mi? Sokaklar küçülmüştü. Sokaklar küçüle küçüle bitmek üzere. Çıktım kıyılara. Ceviz, belirdi belirecek. Bekliyoruz. Gavril, Nezim ve ben. Parlıyordu yavaş da yavaş. Yeşilcene ebruli Yüzüyle kaplanıyordu. "Bu dalgınlık, ah bu mâlihulyâ,. Götürmez mi beni eski semtime!" Ceviz, küskündü bize.

Ürer idi ve ayna idi oysa. Gavril, tahta üzerinde çalışıyordu. Cila uzak, cila yakın. Menekşerenk ispiro damlayıp didiniyor. Pomza taşı parçalanıyordu hızla. Tuz tuz tanesi. Toz toz beyazı Pomza, görene dek Gavril'in resmini, küçülüp bitiyor sokakla. "Annemden kalan tek şey," demişti Gavril, "işte görüyorsun, Karşımda. İncili Meryem. Zincirleri askı olsun için değil de Bizi aşka bağlasın için. Nazarlığın rengi, başındaki ayla ile Çarpışıp yenilip siniyor kollarına. Put. Put, öyle mi? Kilise Kokusundaki kut". Hayatım bitene dek yanılacağım, belli.

Gavril çay istedi. Oturdu biraz, ara. Cevizi derinden gözetledi Ve kalbini biraz onardı. Kalkıp hırsıyla sürdürdü işini: Gomalak, Pamuk, tülbent, pomza. Hepsinin ardından tutkuyla koşuyor, Ceviz hepimize gülümsesin diye. Yalnızca bunun içindi yaşam.

Kolları da bu yüzdendi ve kumraldı ve uçuyordu omuzlarından

Uzak mı uzak ülkeler, Gavril'in. Telekleri ölümlere düşesiye. Yarı Doğu, yara Doğu. Sarı.

Kenar mahallelerin çayı çabuk biter. Sarnıç sularının suskunluğu
Eklenir fakat ona. Sarı sepetler, ak çarşaflar, garip ölüm yumak-
ları

Da eklenebilir. Ben sarhoş değilim, eklenebilir. 1924 de
eklenebilir.

Rıhtımda göç bekleyen tekneler de. Gavril ile benim
sessizliğimiz de
Eklenabilir. Gavril, cevizden cicos. Bakarım, bir ivme, gün
ışığının

Küçük bir değişimiyle her şeyi birbirine kavuşturur. O zaman,
Cevizin yüzünde görünüyorsundur. Gavril de kendisine göç
etmiştir

Ve konuşur: "Şimdi, elado kali, şimdi cevizde görünüyorsun
Çaya
karışan

Şeker. Suya karışan tuz. Cevize karışan çehre. Bana bile karışan
yüz"

Anekdotlar... Sözlüğü zorlayıp onun da kendisi olabiliyor.
Işıklar da güneşi zorlayıp ışığın kendisi olabiliyordu. Ay,
Civanyan Efendiyi güç durumda bırakıyor. Mustafa Düzgün,
Ebru satmıyordu. Yasak. Armağanı, yalnızlıktı. Yalnızızdı,
Çünkü birlikteydik. Paylaşılmaz gömülerin en görkemlisi.
Prokopios yazmasaydı, olmayacaktı anekdotlar. Gavril
Yaşamasa, görünmeyecekti ceviz. An-, "yok", ekdotos,
"Basılmamış" diyordu. Ellerindeki ispirtoyla gomalaka
Bakaraktan Gavril. "Ben cevisi aynatmazsam, onda beni
Kim görebilir?" Sara ve Doğu.

(55)

Çarşının çocuğu, iskelenin kardeşi. Eve dönünceye
 Bütün resimleri durduran, donduran, kemikli vişne.
 Çorban hiç soğumazdı. Ekmeğin sabah akşam hep taze.
 Ay ile güneşi paylaşıyorsun ya uzaklardan gelenlerle.
 Birisi de çıkıp el verse, çarşının oğlu, iskeleler çapkını,
 Ay hep dolun, gün de sarı ve yalındı burada, Kadıköy'de.
 (Karşını bilmem ama, Kadıköy'ün Ortadoğuya başkent
 Olduğunu söylüyorlardı. Söylemiyorlardı da ben sezdim
 İdi dudaklarından. Söven seven mırıldanan kırmızı sârî.)

Ben burada sekiz on güzlük öyküler koştursam kim ne der.
 Oyuncaklarım, deniz. Oyuncaklarım, tahta kibrit kutuları,
 Boşalmış makaralar, paslanan tel, sokak musluğunun sarı
 Akarı, eski gastelerden gemiler, yazlar kışlar yokuş aşağı.

(Ne güzel cam diye peylenip saklanmış buz aynaları.

Ben eve dönünceye yüz bin kırk yedi yüz damla eriyor.

Madam Pupul, çiçeklerinizi bugün de ben sulayayım...

- Olur

Kahveci Yahya: Nargileler bu sabah da benden tütsün.

- Olur.

Olur, çünkü bütün çarşıların çocuğusun sen. Doğurduğu.)

İskelenin kardeşi ve bütün teknelerin tayfası, akıntıların
 Genciken yaşlanmış yoldaşı, bir öğle vakti uyuyordu da,
 Dam başına çökmüştü düştün. Horasan kireci, ot eskileri,
 İnce tahtalar, çırpıntılarla yağmıştı göğsüne. Çıkılıp da
 Alman Haydarpaşa'sına bakılacak dam bitti. Kurudu dam
 Korukları, vay bana, dam bitti. Uzaklarda aradığım mavi
 Bir yüzle, dam bitti. Akşamın tayfası, ben, bittim.

(Zaharofta Uzak gemiler olurdu. Çarşıda durup

Kaldım ben. İskeleme kimseler bağlanmadı.

Sen benim bütün denizlerimden derin, düşeğin.

Usanmadım senden.)

(56)

Duygular cenneti, iki sokak aşağıda. Haşhaş ile
Gelincik arasında. Sahlep ile orkide arasındadır.

Kimi şeyler sezmek için genç, sanmaya yaşlısın.

Kâğıdın hangi yüzüsün? Yazıldın mı, yazılmakta
Olan mısın? İkisinde de yaşamış olabilirdin ama
İkisinde de ölemezsin. Anla.

(57)

Ejderhan var mıydı? Vâr ise, sevmiş miydin
Ejderhanı Ebu Muslim? İki ırmak arasında.

(58)

Ateş gecikmez buralarda. Mihmandarım. O iki sözcüğü
Karnımdan, kollarımdan, bacaklarımdan, yüzümden
Biliyorum. Ateş gecikmez. Bir gün, sessizliğin her yere
Egemen olacağı bir gün, çığlıklarımdan biliyorum onu.

Bana öyle tarihçeler anlattı ki, tarihlerimizden uzun.

Dedim ki, gecikmez. Beni yanmayanlardan sorma.
Dediler ki, o da şaşkın bin mihmandarın bir ökesiydi.

(59)

Biz dünyaya çok sert çakıldık baba. Fakat mıhlara
 Pas vuran suyuzdur da. Güz, gözyaşıyla alınmış bütün
 Mevzilerinden cayıp kaçsa da, huydur, biz oralardayız.
 Yaralıyız yağmur cümle yaramızı bağışlar sağaltırsa da.

Suyuz. Kim bilir kaç mevsim kaç fırtına yolumuzu yanıltır.
 Biraz ve derin. Sonra güncelerimizi dönülmez zamanlarla
 Sarartan o garip devrim, şimdi şakaklarımızda ağaran
 Bir tek saç telinin sesidir. Kakışımıdır. Ama caymayacaktır.
 Sulara ark olmuş topraklarda bir koyak sellerden cayamaz.

Bana tarihini soran kâğıtlara ben ne diyeyim. Ona akasyayla
 Atkestanenin deliliğini anlatırdım. Birisi kahverengi fasulye,
 İkincisi yeşil kahve topçuklarıyla üremeye yarışıyordu, deliler.
 Çün mevsim dönümleri unutturmaz insana, dönülemeyecek
 nedir.

Bizi bu dünyaya çok sert vurdular baba. Oysa mıhlara pas
 İdik. Seslere aks idik. Sözlere yansı. Adımlara ayağ idik,
 ayaklara

Adım. Yürümeye sefer. Seferlere menzil. Menzillere kısarak.

İnkâr benzini ve boynunu solduracaktır baba. Biz bu dünyaya
 Çok sert çakılmıştık. Ve kendi sefil günlerinde bizi soldurmaya
 Yönelen bu dünya caydıramayacaktır asla. Caydıramaz asla.

Yakalandığımız küçücek evlerden tutuklanacağımız sokak-
 lara.

(60)

"İmdi gel isyanumuz yâd idelüm" son annem öldü, biliyorum. Baharlar adıyla yaşayıp sonuncu güz adıyla gömülmüştü. Çöp Kutusunu kapatıyor patrik. Ellerini bilinmeyen bir suyla yıkıyor

Ve dua seslerini indiriyor boynuna. Heceler, unuttuğu takılar. Belleği de unutulmuş takılardadır onun. Soğuk ama soylu altın, Arıtılmamış göğüsleriyle erden kızlar, batnında uzunca adalar Taşıdığını bilmiyor. Ağzının büyüdüğünü de bilmiyor dualarla. Dudaklarının portakal çiçekleriyle kabardığını da bilmiyor.

Ayak

Larının küçük öpücüklerle bir ülke gibi büyüdüğünü biliyor.

O yüzden son sayfasını susmaya ayırıyordu seyahatnameler.

Açıklayabildiğim son şeydeki giz budur. Kanatları kalçalarına

Kapanan kız, saklayageldiğim keman, bilinen en eski ezgi-lerin

Suyunda yıkanıp boğuluyor. Leşten doğan! Leşe dön usunla.

Kabul ediyorum ıssızlığımı bir in olarak. Doğ yeniden.

Ve başkaların aramaya gidiyorum. Orda doğ.

(61)

Bir şeyin varoluşu
Kendiliğinden.

Diyordu, ara. Ara.

“Kenar kelimelerinden kıyı sözcüklerinden
Kenar şarkıları kıyı ezgileri derliyorum”

“Bu kitabı okuyan, söylediklerimi duyan,
Seninle çok işimiz var, beri gel

Vakit dar.

İn gövdenden aşağıya, sondan başla kitaba

Vakit çünkü dar.”

Hulki Aktunç *Fırak*'ta yedi şiir kitabını
–ki, *dünyaya eklediği gül, okşadığı dönülmez zaman*'dır
birbirine kavuşturuyor.

İşletmen: Aytaç Çelik

TURKİYE GÖRÜLMESİNİ
[0 9 1 2] 901 10 27

ISBN 9789753112110

